

การศึกษาขอพรองในการเขียนภาษาอังกฤษของ
นักเรียนไทยในสถาบันฝึกหัดครู

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK, THAILAND

ปริญญาโท

ของ

นางพร ทรัพย์ทวีสมบูรณ์

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

มกราคม ๒๕๑๖

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิติได้พิจารณาประเด็นปัญหานี้แล้ว เห็นสมควร
รับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต ของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้

ศาสตราจารย์ ดร. ประธาน

ประธาน

ศาสตราจารย์ ดร. พงษ์ทอง เจริญสุข

กรรมการ

ศาสตราจารย์ ดร. ประธาน

กรรมการ

๒๕ มีนาคม ๒๕๑๖

ประกาศคุณปกร

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลือจากคุณครูหลายท่าน โดยเฉพาะคุณอาจารย์ที่ปรึกษาประจำตัวผู้เขียน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราณี ชนะชานนท์ อาจารย์ สุโร พงษ์ทองเจริญ และอาจารย์อังคณา ศันศิริตานนท์ ซึ่งได้กรุณาให้คำแนะนำในการวางแผน การวิจัย แนะนำความคิดต่าง ๆ ช่วยแก้ไขปรับปรุงแบบทดสอบ ช่วยขัดเกลาการใช้ภาษา ตลอดจน การใช้เทคนิคทางสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลแก่ผู้เขียนอย่างใกล้ชิด ตั้งแต่ต้นจนจบ ผู้เขียนขอกราบ ขอบพระคุณท่านอาจารย์ทุกท่านมาด้วยอย่างสูง

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณอาจารย์หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา วิทยาลัยครูพระนคร วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช วิทยาลัยครูนครปฐม วิทยาลัยครูยะลา วิทยาลัยครู สงขลา วิทยาลัยครูเพชรบุรี วิทยาลัยครูพระนครศรีอยุธยา วิทยาลัยครูนครสวรรค์ วิทยาลัยครูสกลนคร วิทยาลัยครู เชียงใหม่ วิทยาลัยครูมหาสารคาม และวิทยาลัยครูนครราชสีมา ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

นอกจากนี้ผู้เขียนขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุกคนที่กรุณาช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ ข้อมูล ตลอดจนให้คำแนะนำและกำลังใจในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จนสำเร็จลงได้ด้วยดี

นางพร ทรัพย์ทวีผลบุญ

สารบัญ

บท

หน้า

๑	บทนำ	๑
	✕ คำนำ	๑
	✕ การบ่งชี้เป้าหมายในการค้นคว้า	๓
	ความสำคัญของการค้นคว้า	๔
	สมมติฐานในการค้นคว้า	๕
	ข้อตกลงเบื้องต้น	๕
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	๕
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	๖
๒/	เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๗
๓	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	๒๑
	กลุ่มตัวอย่าง	๒๑
	เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	๒๒
	ลักษณะของแบบทดสอบ	๒๓
	การทดลองใช้แบบทดสอบ	๒๔
	ผลการวิเคราะห์ข้อทดสอบ	๒๕
	วิธีการรวบรวมข้อมูล	๒๗
	การจัดกระทำกับข้อมูล	๒๘
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๘
๔	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๓๓
	การศึกษาค้นคว้าเพื่อหาข้อเท็จจริงในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา	
	วิชาเอกภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาศรี	
	ชั้นสูงในคานาโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ	
	และ เครื่องหมายวรรคตอน	๓๓

	การศึกษาความแตกต่างของคะแนนชอบกพร่องของนักศึกษา ในด้าน โครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอนและการเขียน	๔๔
	การศึกษาความสัมพันธ์ของคะแนนชอบกพร่องทั้งสี่ด้าน ก่อการใช้ โครงสร้างไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการนำไปใช้ในการเขียนจริง ๆ ของนักศึกษา	๕๓
๕	สรุปผลการศึกษาก่อนการ อภิปรายผล และขอเสนอแนะ	๕๙
	ความมุ่งหมายในการศึกษาก่อนการ	๕๙
	สมมติฐานในการศึกษาก่อนการ	๕๙
	วิธีดำเนินการศึกษาก่อนการ	๕๙
	สรุปผลการศึกษาก่อนการ	๕๙
	อภิปรายผลการศึกษาก่อนการ	๖๓
	ขอเสนอแนะ	๗๒
	ขอเสนอแนะด้านการเรียนการสอน	๗๒
	ขอเสนอแนะสำหรับนักศึกษาวิจัยต่อไป	๗๔
บรรณานุกรม		๗๕

ภาคผนวก

- ภาคผนวก ก. ตารางแสดงการความหมายและการใช้งานจำแนกของ
แบบทดสอบ
ภาคผนวก ข. ตัวอย่างแบบทดสอบ

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

๑	แสดงจำนวนนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ในวิทยาลัยครู ๑๐ แห่ง	๒๒
๒	แสดงจำนวนข้อคำถามที่คัดเลือกได้ และจำนวนข้อคำถามที่ต้องปรับปรุง ในแบบทดสอบแต่ละฉบับ	๒๕
๓	แสดงการความยากง่ายและการทำบางจำแนกเฉลี่ยของแบบทดสอบ	๒๖
๔	แสดงการการเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ	๒๗
๕	แสดงจำนวนรอยละของนักศึกษาทั้งหมดที่ตอบข้อทดสอบแต่ละข้อผิด ในแบบทดสอบโครงสร้างไวยากรณ์	๓๓
๖	แสดงจำนวนรอยละของนักศึกษาทั้งหมดที่ตอบข้อทดสอบแต่ละข้อผิด ในแบบทดสอบคำศัพท์ และสำนวน	๓๔
๗	แสดงจำนวนรอยละของนักศึกษาทั้งหมดที่ตอบข้อทดสอบแต่ละข้อผิด ในแบบทดสอบการสะกดคำ	๔๑
๘	แสดงจำนวนรอยละของนักศึกษาทั้งหมดที่ตอบข้อทดสอบแต่ละข้อผิด ในแบบทดสอบเกร็ดรอบคอบยวรรคตอน	๔๔
๙	แสดงการรายเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนขอบกรรอง ในคานทาง ๆ ในแบบทดสอบการเขียน	๔๕
๑๐	แสดงการสถิติพื้นฐานของขอบกรรองทั้งหาคานของนักศึกษา	๔๘

๑๑	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนชอบพรอง ที่จำแนกตามชนิด ของชอบพรองในคนต่าง ๆ	๕๐
๑๒	ผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนชอบพรองเฉลี่ยจากแบบทดสอบ หาค้น	๕๑
๑๓	แสดงค่าสหสัมพันธ์ภายในของคะแนนชอบพรองจากแบบทดสอบหาค้น	๕๔
๑๔	แสดงค่า Beta - Weight ของแบบทดสอบทั้งสาม	๕๖

บทที่ ๑

บทนำ

คำนำ

ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อความหมายความเข้าใจกันระหว่างมนุษย์ในสังคมหนึ่ง ๆ ซึ่งมีความเป็นอยู่และชนบทรรมเนียมประเพณีอย่างเดียวกัน เคมีที่นั้นมีแต่ภาษาพูดต่อมาจึงได้เกิดมีภาษาเขียนขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องสื่อก่อภาษาไว้ มีการจัดวางรูปคำให้เป็นระเบียบแบบแผนตามที่กำหนดไว้ในไวยากรณ์ของภาษานั้น ภาษาเขียนทำให้มนุษย์ติดต่อสื่อสารได้แม้ในระยะทางไกล นอกจากนั้นความเจริญก้าวหน้าทางเทคนิควิทยาการต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นจะต้องอาศัยภาษาเขียนทั้งสิ้น ดังนั้นภาษาเขียนจึงมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าภาษาพูด ซึ่งถือกันว่าเป็นภาษาที่แท้จริง ด้วยเหตุนี้การเขียนให้ถูกต้องจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เพราะถ้าเขียนผิดหรือใช้ถ้อยคำสำนวนไม่แจ่มชัดก็อาจทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายผิดไป หรือเข้าใจไม่ตรงตามที่ผู้เขียนต้องการ เพราะในการเขียนนั้นเราต้องการที่จะสื่อความหมายใหญ่ที่ถูกต้อง ซึ่งไม่สามารถจะกลับมาซักถามหรือดูสีหน้าหรือฟังสำเนียงเวลาพูดได้

ในการเขียนภาษาต่างประเทศนั้น โรเบิร์ต ลาโด^๑ ได้ให้ความหมายไว้ว่าการเขียนหมายถึงความสามารถในการใช้ภาษา และสัญลักษณ์ต่าง ๆ ของภาษาได้อย่างคล่องแคล่วในสถานการณ์ต่าง ๆ ไปได้ นอกจากนี้ยังหมายความว่าความสามารถในการใช้โครงสร้างของภาษาคำศัพท์ และสัญลักษณ์ที่ใช้แทนภาษาพูดในการเขียนเกี่ยวกับเรื่องธรรมดา ๆ ได้ เขายังกล่าวอีกว่าองค์ประกอบที่สำคัญสองประการของการเขียนภาษาต่างประเทศ คือ ตัวภาษาต่างประเทศนั้นประการหนึ่ง และสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่ใช้แทนภาษานั้นอีกประการหนึ่ง นั่นคือในการเขียนภาษาต่างประเทศนี้ นักเรียนจะต้องมีความรู้ในเรื่องลักษณะ และองค์ประกอบของภาษานั้น ๆ รวมทั้งสัญลักษณ์ที่ใช้ในภาษานั้นเสียก่อน องค์ประกอบที่สำคัญของภาษาต่างประเทศที่นักเรียนจะต้องใช้ในการเขียน เช่น โครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ การสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอน^๒ เป็นต้น

^๑ Robert Lado, Language Testing, p. 248.

^๒ Ibid. p. 249.

สำหรับปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กไทยนั้น กานดา สิ้นรวานนท์^๑ กล่าวว่า "เมื่อพิจารณาจำนวนเวลาที่เด็กไทยใช้เรียนภาษาจะจนชั้นมัธยมศึกษาแล้วจะเห็นได้ว่าเป็นระยะเวลาที่นานคือเรียนในชั้นประถมศึกษาตอนปลายสามปี และในชั้นมัธยมศึกษาห้าปี รวมเป็นแปดปี... เมื่อพิจารณากันให้ถ่องแท้แล้ว จำนวนเวลาเหล่านี้ควรจะมากพอที่จะทำให้คนเรียนรู้อาษาได้ภาษาหนึ่ง และนำไปใช้การได้อย่างดีทีเดียว แต่เมื่อมองผลของการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กไทยก็พอใจเป็นกลางแล้ว เราจะคงยอมรับโดยไม่มีข้อแม้ว่าเด็กไทยเราไม่มีความสามารถเท่าที่ควรจะเป็น..." โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยยังมีข้อบกพร่องอยู่มาก นักเรียนเขียนภาษาอังกฤษผิด ๆ เสมอแม้ในประโยคง่าย ๆ เกี่ยวกับเรื่องนี้ กมคาย จงเจริญสุข^๒ กล่าวว่า ".....ในโรงเรียนเราส่วนมากก็ฝึกฝนในเรื่องเขียนมากพอ ๆ กับการอ่าน แต่เหตุไฉนนักเรียนของเราจึงเขียนภาษาอังกฤษกันไม่มีใครถูก สะกดก็ไม่ถูก เขียนประโยคก็ไม่ถูกไวยากรณ์....." ยิ่งในการศึกษาระดับปริญญาของการเรียนย่อมมีมากขึ้น เพราะต้องเขียนเพื่อถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาเขียนที่ถูกต้องได้ใจความ ดังนั้นการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยยังมีข้อบกพร่องที่จะต้องแก้ไขปรับปรุงอีกมาก

หนึ่งในบรรดาทักษะทั้งสี่ของการเรียนภาษา คือทักษะในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทักษะในการเขียนอาจกล่าวได้ว่าเป็นทักษะอันสำคัญที่สุด ทักษะในการฟัง การอ่าน และการพูดย่อมมาก่อน เพราะทักษะของการเขียนเป็นทักษะที่ย่างยากซับซ้อนกว่า ต้องอาศัยความรู้พื้นฐานหลายด้าน ความรู้พื้นฐานในการเขียนซึ่งนักเรียนจำเป็นต้องเรียนรู้คือ เรื่องโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ และสำนวนต่าง ๆ การสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอน^๓ สิ่งเหล่านี้เองที่เป็นปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษ และก่อให้เกิดข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเขียนของนักเรียน ซึ่งถ้า

^๑ กานดา สิ้นรวานนท์ วิธีสอนภาษาอังกฤษ หน้า ๒.

^๒ กมคาย จงเจริญสุข "การสอนอ่านและเขียน" เอกสารนิเทศการศึกษา ๔๐ : ๕๕, ธันวาคม ๒๕๒๒.

^๓ Rebecca M. Valette, Modern Language Testing, p. 131.

ได้แก้ไขเสียก็จะช่วยในการเขียนของนักเรียนดีขึ้น ดังที่ เชฟเพอร์ค^๑ ได้ทำการค้นคว้าเกี่ยวกับวิธีสอนการใช้ภาษาอังกฤษ เขาพบว่านักเรียนจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้นถ้าได้ศึกษาเกี่ยวกับขอบพระองค์ของท่น และแก้ไขขอบพระองค์นั้น นอกจากนี้ สุไร พงษ์ทองเจริญ^๒ ยังได้ให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้ สรุปได้ว่าการที่นักเรียนไม่สามารถจะฟังพูด อ่าน และเขียน ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้องนั้นยังนับว่ามีขอบพระองค์อยู่ ซึ่งครูอาจแก้ไขได้โดยการที่ครูจะต้องมีความรู้เรื่องโครงสร้างภาษาไทยและภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี สามารถเปรียบเทียบภาษาทั้งสองได้ เพื่อจะได้ทราบถึงวิธีวิเคราะห์ข้อผิดพลาดของนักเรียน ดูว่านักเรียนผิดนั้นจะต้องแก้ไขอย่างไร และจะต้องทำการฝึกฝนอย่างไรจึงจะช่วยให้นักเรียนทำได้ถูกต้อง ด้วยเหตุนี้การศึกษาขอบพระองค์ของนักเรียนจึงเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยปรับปรุงการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ดีขึ้นได้

ดังนั้นการศึกษารอบพระองค์ในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในสถาบันฝึกหัดครูในครั้งนั้น ก็เพื่อศึกษาขอบพระองค์ทางด้านความรู้พื้นฐานทางไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอน ซึ่งจะเป็นสิ่งที่ช่วยปรับปรุงการเขียนให้ดียิ่งขึ้น และผลของการศึกษาก็จะช่วยให้โคขอเสนอแนะในการแก้ไขขอบพระองค์ เพื่อนำไปใช้ปฏิบัติในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ อันจะเป็นประโยชน์แก่ครูผู้สอนอย่างยิ่ง

ความมุ่งหมายในการค้นคว้า

๑. เพื่อศึกษาขอบพระองค์ในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา วิชาเอกภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาชั้นสูง โดยศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบต่อไปนี้

๑.๑ การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ (Grammatical Structure)

๑.๒ การใช้คำศัพท์และสำนวน (Vocabulary and Idiomatic Usage)

^๑ Edith E. Shepherd, "A Preliminary Experiment in Teaching English Usage," Supplementary Educational Monographs 1925, pp. 91 - 108.

^๒ สุไร พงษ์ทองเจริญ วิธีสอนภาษาอังกฤษ หน้า ๑ - ๘.

๑.๓ การสะกดคำ (Spelling)

๑.๔ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation)

๒. เพื่อศึกษาข้อบกพร่องของนักศึกษาในด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์ และสำนวน การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอนว่านักศึกษามีข้อบกพร่องในแต่ละด้านแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด

๓. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของข้อบกพร่องทั้งสี่ด้าน คือ การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอนกับการนำไปใช้ในการเขียนจริง ๆ ของนักศึกษา

(๔.) เพื่อศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษที่นักศึกษาส่วนมากทำผิด โดยอาศัยการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาอังกฤษกับภาษาไทย

๕. เพื่อเป็นข้อเสนอแนะในการแก้ไขข้อบกพร่องของการเขียนภาษาอังกฤษ อันจะนำไปปฏิบัติในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้

ความสำคัญของการค้นคว้า

๑. เพื่อจะได้ทราบว่านักศึกษามีข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษในค่านใดบ้าง และข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษที่นักศึกษาทำผิดมากที่สุดคืออะไร อันจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนในการปรับปรุงการสอนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านั้นได้ถูกต้อง และอาจเป็นส่วนช่วยในการวางจุดมุ่งหมายของการสอนเขียนว่าควรจะเน้นค่านใดบ้าง

๒. ผลของการศึกษาจะทำให้ทราบว่าควรแก้ไขข้อบกพร่องในการเขียนของนักศึกษาอย่างไร ควรเพ่งเล็งในค่านใดเป็นพิเศษ

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

๑. ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา น่าจะมีมากในเรื่องต่อไปนี้ คือ

๑.๑ การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์

๑.๒ การใช้คำศัพท์และสำนวน

๑.๓ การสะกดคำ

๑.๔ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน

๒. ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในแต่ละด้านคือด้านโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน จะมีมากพอ ๆ กัน

๓. ข้อบกพร่องของนักศึกษาในด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์ และ สำนวน การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน น่าจะมีความสัมพันธ์ไปทางบวกกับข้อบกพร่อง ในการเขียนจริง ๆ ของนักศึกษา

ขอตกลงเบื้องต้น

การทดสอบองค์ประกอบของภาษาในด้านต่าง ๆ คือ ด้านโครงสร้าง คำศัพท์ การสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอน ถือว่าเป็นการทดสอบการเขียนอย่างหนึ่งนอกเหนือไปจากการเขียนจริง ๆ

ขอบเขตของการศึกษาครั้งนี้

การศึกษานี้จะเสนอผลภายในขอบเขตต่อไปนี้

๑. การศึกษานี้จะทำเฉพาะกับนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่สอง ของระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาระดับสูง ปีการศึกษา ๒๕๑๕

๒. ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษจะพิจารณาเฉพาะเรื่องต่อไปนี้เท่านั้น คือ

๒.๑ การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์

๒.๒ การใช้คำศัพท์และสำนวน

๒.๓ การสะกดคำ

๒.๔ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน

๓. องค์ประกอบอื่น ๆ เช่น เกณฑ์ปัญหา หรือความถนัดทางภาษาของนักศึกษา ลีลาและท่วงท่าในการเขียน (Style) หรือวิธีการในการเรียบเรียงเนื้อหา (Organization) และเทคนิคการสอนของครูไม่นำมาเกี่ยวข้องกับการวิจัยนี้

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

๑. ข้อบกพร่องหมายถึง ข้อสอบที่นักศึกษาทำผิดในด้านการใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน
๒. การเขียนหมายถึง การเขียนภาษาอังกฤษในระดับประโยค และระดับข้อความ (Short Paragraphs)
๓. นักศึกษาหมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่สอง ของระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาวินัย ปีการศึกษา ๒๕๑๕ ที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก
๔. โครงสร้างทางไวยากรณ์ หมายถึงระเบียบวิธีการเรียบเรียงคำในประโยค ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงรูปของคำไปตามหน้าที่และความสัมพันธ์ในประโยค
๕. คำศัพท์ หมายถึง ความหมายของศัพท์ตามพจนานุกรม และตามบริบท (Context)
๖. สำนวน หมายถึงกลุ่มคำที่สื่อความหมายพิเศษเฉพาะตัว
๗. การสะกดคำ หมายถึงการประสมตัวอักษรให้เป็นคำที่มีความหมายในภาษาอังกฤษ
๘. เครื่องหมายวรรคตอน หมายถึงเครื่องหมายต่าง ๆ รวมทั้งการใช้พยัญชนะตัวใหญ่ ในการเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นเครื่องช่วยความเข้าใจในการอ่าน และให้ความหมายของภาษาให้ถูกต้อง
๙. การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาอังกฤษกับภาษาไทย หมายถึงการนำเอาภาษาอังกฤษ และภาษาไทยมาเปรียบเทียบกันเพื่อหาความแตกต่าง และความคล้ายคลึงของภาษาทั้งสองในด้านเสียง คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์

เอกสารและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเกี่ยวกับข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษนั้น ได้มีผู้ศึกษาไว้อย่างกว้างขวางทั้งในประเทศและในต่างประเทศ ผู้เขียนได้พยายามศึกษาค้นคว้าผลงานเหล่านั้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ เพื่อให้ทราบผลการวิจัยในส่วนที่จะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางแก่ผู้เขียนในการศึกษาเปรียบเทียบ

ในประเทศไทยมีผู้ศึกษาเกี่ยวกับข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยหลายท่านด้วยกัน ดังเช่น นฤมล แสงพลอง ได้ทำเค้าโครงร่างการสอนภาษาอังกฤษเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทางคำกริยาในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในระดับเตรียมอุดมศึกษาในประเทศไทย จากการศึกษาค้นคว้า การเกิดข้อบกพร่องนั้นสืบเนื่องมาจากการเลือกโครงสร้างและการถ่ายโอนนิสัยจากภาษาแม่ทางด้านเสียงและโครงสร้างนิค และข้อบกพร่องในการเขียนของนักเรียนพบในเรื่องต่อไปนี้ คือ

- การไม่กำหนดนามนิคหรือไม่ใช้คำนำหน้านามในที่ที่ต้องใช้
- การไม่รู้อรูปคำกริยานิค (Verb Forms)
- การไม่สอดคล้องกัน สัมผัส (Inconsistency of Tenses)
- ความสับสนระหว่างกรรตุวาจก และกรรมวาจก (Confusion of Active and Passive Forms)
- ความสับสนระหว่างคำนาม คำคุณศัพท์ และคำกริยาวิเศษณ์ (Confusion of Nouns, Adjectives and Adverbs)
- การไม่กำหนดบทนิค กล่าวคือ ไม่ใช้คำบุรพทนิคในที่ที่ต้องใช้ และใช้คำบุรพทนิคในที่ที่ไม่ต้องใช้ (Propositions: Omission and Redundancy)

- การใช้คำสรรพนาม (Pronouns)
- การไม่กริษไม่สอดคล้องกับประธาน (Agreements)
- ประโยกเงื่อนไข (Conditional Sentences)
- การใช้สำนวนต่าง ๆ (Idioms) และการสะกดคำ (Spelling)

เกี่ยวกับเรื่องเดียวกันนี้ พาณี บุญทวี^๑ ก็ได้ทำการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในมหาวิทยาลัย พร้อมข้อเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุงเช่นเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยปีที่หนึ่งที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่หนึ่ง ซึ่งเป็นผู้ที่ได้ศึกษาภาษาอังกฤษมาแล้วเป็นเวลาแปดปี โดยทำการวิเคราะห์ข้อบกพร่องจากเรียงความภาษาอังกฤษของนิสิตจำนวน ๕๐ ฉบับ ผลการศึกษาปรากฏว่า ข้อบกพร่องนั้นเกิดจากการที่นิสิตพยายามใช้ประโยคที่ยาว และซับซ้อนทำให้ใช้คำนำหน้านามหรือคำบุพบทผิด ข้อบกพร่องที่พบทั้งสิ้น ๒๒๒ แห่ง แยกเป็นข้อผิดพลาดเกี่ยวกับคำกริยา ๘๖ แห่ง เท่ากับ ๓๒ เปอร์เซ็นต์ การรวมประโยค ๖๖ แห่ง เท่ากับ ๒๕ เปอร์เซ็นต์ การใช้ there is / there are และ it is ๓๘ แห่ง เท่ากับ ๑๘ เปอร์เซ็นต์ การใช้คำขยายและการเปรียบเทียบ ๒๗ แห่ง เท่ากับ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ และข้อผิดพลาดอื่น ๆ อีก ๔๕ แห่ง เท่ากับ ๑๘ เปอร์เซ็นต์

นอกจากนี้ จันทรเพ็ญ อัคระภู๒ ยังได้ทำการศึกษาเรื่องความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ปีการศึกษา ๒๕๑๓ ในโรงเรียนรัฐบาล โดยทำการศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม จำนวน ๒๗๖ คน โดยการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ ๑๐๐ ข้อ สรุปผลการวิจัยไว้ว่า โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษที่เป็นปัญหาในการใช้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ได้แก่

^๑ Panee Boonthavi, An Error Analysis of the Written English of Thai University Students with Suggestions for Remedial Work, pp. 2 - 4.

^๒ จันทรเพ็ญ อัคระภู ความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามในโรงเรียนรัฐบาล หน้า ๔๖ - ๔๗.

- กระบวนของรูปกริยาต่าง ๆ (Pattern of Verb Forms)
- ใช้หรือไปใช้กำหนดนาม (Articles V.S. No Articles)
- กรรมวาจก (Passive Voice)
- รูปของคำกริยาวิเศษณ์ที่ต่างไปจากปรกติ (Deviated Form of Adverbs)
- ความสอดคล้องระหว่างประธานและกริยา (Agreement of Subject and Verb)
- การใช้คำสันธานและคำบุพบท (Use of Conjunctions and Prepositions)
- คำถามเมื่อทำหน้าที่เป็นอนุประโยคในประโยคหลัก (Indirect Questions)
- การเพิ่มส่วนข้างท้ายประโยคที่เปลี่ยนประโยคบอกเล่าเป็นคำถาม ท้ายประโยคขึ้นต้นด้วย

"There is" (Adding a Tag Question to a Sentence Beginning with "there is")

- การตอบประโยคคำถามแบบใช้ Question Tags ในเรื่องที่เกี่ยวข้องข้อเท็จจริง

(Answering Tag Questions about Facts)

- กาลต่าง ๆ (Tenses)
- การเปรียบเทียบคำคุณศัพท์ (Comparison of Adjectives)
- การใช้กริยาอนุเคราะห์ (Use of Auxiliary Verbs)
- การใช้คำตั้งคำถาม "how" ทั้งที่ใช้โดยลำพังและใช้ร่วมกับคำวิเศษณ์อื่น ๆ (Use of

Question word "how")

- คำบางที เช่น a few, a little (Determiners : a few, a little)
- การเรียงลำดับของ Indirect Questions คำคุณศัพท์เดี่ยว (Single Adjectives)

วลีที่ทำหน้าที่เป็นคุณศัพท์ (Adjective Phrase) และอนุประโยคที่ทำหน้าที่เป็นคุณศัพท์ (Adjective Clause) กำนามประสม (Compound Nouns)

- การใช้คำบุพบท "in", "on" และ "at" กับเวลาและสถานที่

ในปี ๑๕๓๖ นี้เอง ประพาส พุทธิประภา ได้ศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความในระดับต่าง ๆ ทั้งที่เรียนภาษาอังกฤษมาแล้วเป็นเวลา ๗ - ๘ ปี และ ๘ - ๑๐ ปี จำนวน ๑๕๐ คน โดยวิเคราะห์ข้อบกพร่องจากเรียงความที่ผู้วิจัยเป็นผู้กำหนดให้เขียนและเลือกเขียน ผลการศึกษา

ปรากฏว่านักเรียนใช้โครงสร้างภาษาอังกฤษผิดดังต่อไปนี้

๑. 'to' instead of '∅' after modals, e.g.
— I will to take a bath.
๒. '∅' instead of 'to' after verbs, e. g.
— I like play pingpong.
๓. 'to' instead of '∅' after 'like' and 'go' + 'ing' forms, e. g.
— The Woman like to sewing.
๔. 'be' instead of '∅' after modals, e. g.
— I will be swim.
๕. 'be to' instead of '∅' after modals, e. g.
— I will be to study.
๖. wrong 'subject - verb' agreement, e. g.
— I lives with my father.
๗. wrong ' - ed' forms, e. g.
— This maked me very sad.
๘. failure to use ' - ing' forms after 'be' e. g.
— I am go to Cheingmai.
๙. 'now' + ' - ing' forms interpreted as present continuous tense, e.g.
— Now I learning.
๑๐. 'was' and 'were' interpreted as past simple tense markers, e. g.
— I was finished pra-thom 7.
๑๑. 'had' interpreted as past simple tense markers, e. g.
— It had happened
๑๒. Use ' - ed' forms of verbs after 'be', e. g.
— I shall be rested.

จากผลการวิจัยในประเทศไทยคงได้กล่าวมาแล้วนี้ จะเห็นไกว่านักเรียนไทยยังมีข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านโครงสร้างซึ่งเป็นเรื่องธรรมดาของการเรียนภาษาต่างประเทศ ย่อมมีข้อบกพร่องมากกว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือเรียนเป็นภาษาแม่ ในต่างประเทศซึ่งมีการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เช่นประเทศบางประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งเคยเป็นอาณานิคมของอังกฤษ และใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองรองจากภาษาแม่ เมื่อทำการศึกษาวินิจฉัยพบว่านักเรียนยังมีข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษมาก เช่นเดียวกัน

* ผลการวิจัยของ โรบินสัน^๑ ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในมหาวิทยาลัยย่างกุ้ง (The University of Rangoon) พบว่าสิ่งที่ เป็นปัญหาของนักเรียนส่วนมากในการเรียนภาษาอังกฤษ มีดังนี้คือ

- การสะกดคำ (Spelling)
- การใช้คำนำหน้านามผิดหรือไม่ใช้ในที่ที่ต้องใช้ (Wrong Articles or No Articles When Required)
- รูปต่าง ๆ ของกริยา (Verb Forms)
- กาลต่าง ๆ (Tenses)
- กรรตุวาจกและกรรมวาจก (Active and Passive Voice)
- บุรพท (Prepositions)
- ความสอดคล้องในเรื่องต่าง ๆ (Agreements)
- สรรพนาม (Pronouns)
- การเรียงลำดับคำ (Word Order)
- สำนวนภาษาอังกฤษต่าง ๆ (Idioms)

ในต่างประเทศซึ่งสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ นั้น ได้มีผู้วิจัยหลายท่านที่ศึกษาเกี่ยวกับข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน และพบว่ามีข้อบกพร่องในการเขียนการใช้ภาษา

^๑ Kenneth Robinson, English Teaching in South East Asia, pp. 140-142.

อังกฤษมากเช่นกัน ดังผลการวิจัยของ เบียต^๑ ซึ่งสำรวจข้อบกพร่องในการ เขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักเรียนเกรด ๑๑ ระหว่างปี ๒๕๐๑ - ๒๕๐๒ เปรียบเทียบกับนักเรียนระดับเดียวกัน ระหว่างปี ๒๕๐๒ - ๒๕๐๓ ในโรงเรียนรัฐบาล รัฐเพนเนลเซีย สหรัฐอเมริกา กลุ่มแรกมีนักเรียน ๓๑ คน กลุ่มหลังมี ๒๔ คน ทั้งสองกลุ่มจัดเป็นนักเรียนที่มีสติปัญญาสูง เขาได้ทำการศึกษาโดยให้นักเรียนกลุ่มแรกเขียนเรียงความ ๒๐ เรื่อง กลุ่มหลังเขียน ๒๕ เรื่อง แล้วเลือกเอาเรื่องที่คล้ายคลึงกันมากลุ่มละ ๑๓ เรื่อง เพื่อวิเคราะห์ข้อบกพร่อง ซึ่งมีใคร่รวมถึงการสะกดผิด หรือใช้คำสับสน วิสสอนของทั้งสองกลุ่มคล้ายคลึงกัน เมื่อตรวจข้อบกพร่องแล้วครูค้นกระดามให้นักเรียน เพื่อช่วยกันอภิปรายถึงข้อบกพร่องในชั้นเรียน ครูพบทวนหลักไวยากรณ์อีกครั้ง และให้นักเรียนตรวจหาข้อบกพร่องของเรียงความ และแก้ไขให้ถูกต้องโดยอาศัยคู่มือไวยากรณ์ ผลการวิจัยปรากฏว่าข้อบกพร่องของนักเรียนได้แก่ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation) คำกริยา (Verbs) การใช้คำสรรพนาม (Pronoun Usage) และการเลือกใช้คำให้ถูกต้อง (Word Choice) เขาได้สรุปผลการวิจัยไว้ว่า

๑. การศึกษาทวนหลักไวยากรณ์อาจบังเกิดผลดีได้โดยอาศัยแบบฝึกหัดเป็นจำนวนมาก แต่ให้คุณภาพต่อการปรับปรุงการ เขียนของนักเรียนน้อยมาก

๒. จำนวนเรียงความที่นักเรียนเขียนนั้น ไม่มีผลต่อคุณภาพของการ เขียน กล่าวคือ การที่นักเรียนเขียนเรียงความเป็นจำนวนมากขึ้นนั้นไม่ได้ทำให้การ เขียนดีขึ้นแต่อย่างใด

๓. การรวบรวมคำสะกดผิดนั้นไม่ช่วยให้นักเรียนสะกดคำได้ถูกต้องเลย

๔. การที่ครูให้นักเรียนแต่ละคนรวบรวมข้อบกพร่องของตนในการ เขียนไม่ทำให้การ เขียนดีขึ้น

๕. นักเรียนจะเขียนโดยปราศจากการคิดอย่างรอบคอบตั้งแต่ตอนต้นไม่ได้

^๑ Ruth C. Biard, "A Survey of Errors in English Compositions," The Journal of Educational Research 56 : 228 - 235, January, 1963

นอกจากนี้เขายังกล่าวอีกว่า ในการสอนเขียนนั้น ครูจะต้องให้นักเรียนมีโอกาสเขียนในสิ่งที่เขาเข้าใจ และรู้เรื่องเป็นอย่างดีเสียก่อน แล้วจึงให้มีโอกาสฝึกฝนทักษะในการเขียนจนถูกต้องใช้การได้ และการแก้ไขข้อบกพร่องของการเขียนนั้น ครูจะต้องเข้าใจว่าวิธีสอนเขียนที่ดีที่สุดคือ พยายามให้นักเรียนเขียนผิดบ่อยที่สุด ดังนั้นครูจึงควรให้นักเรียนได้เขียนสิ่งที่ครูก็คำนึงว่านักเรียนจะเขียนได้ถูกต้องเสียก่อน ถ้าผิดก็ควรจะเกิดจากสาเหตุของความไม่เข้าใจ มิใช่เพราะขาดความเข้าใจ หรือเพราะความแปลกใหม่ของสิ่งที่เขาจะเขียน ข้อสำคัญตัวอย่างที่ครูนำมาสอนและฝึกการถูกต้องและชัดเจนที่สุดด้วย

นอกจากนี้เขายังมีนักวิจัยอื่น ๆ หลายท่านที่ศึกษาเรื่องเดียวกันนี้ กล่าวคือ ออสเบอร์น ได้ทำการศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของเด็กชายหญิงเกรดสามถึงเกรดหก จำนวน ๔๑๘ คน จากโรงเรียนประถมหกแห่งในเมืองเซลมา รัฐอลาบามา สหรัฐอเมริกา ข้อมูลที่ใช้ทำการศึกษานี้ได้จากงานเขียนชาวของนักเรียนที่ส่งไปลงพิมพ์ใบหนังสือพิมพ์ของโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่านักเรียนทั้งหมดมีข้อบกพร่องมากที่สุดในเรื่องต่อไปนี้ตามลำดับ คือ กริยาปรกติ (Irregular Verbs) กริยาปรกติ (Regular Verbs) สันธาน (Conjunction) คำพ้องเสียง (Homonyms) และสรรพนาม (Pronouns)

จากผลการศึกษาของ เนเบลและออสเบอร์น แสดงให้เห็นว่านักเรียนยังมีข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษ ถึงแม้ว่าเขาจะเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ก็ตาม นอกจากการที่ศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษโดยตรงแล้ว ยังมีผู้ทำการศึกษาวิจัยข้อบกพร่องในการพูดภาษาอังกฤษอีกด้วย ดังเช่น เนเบล^๒ ได้ศึกษาถึงข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษในภาษาพูดของนักเรียนเกรดหกจำนวน ๑๕ ห้อง ซึ่งสุ่มจากโรงเรียนต่าง ๆ ในรัฐ โคโลราโด เพื่อวิเคราะห์ภาษาพูดของนักเรียนพบว่า นักเรียนมีข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษอะไรบางอย่าง โดยใช้เครื่องบันทึกเสียงบันทึกการพูดของนักเรียนแต่ละห้องเป็นเวลา ๒๔ นาที ในระหว่างการอภิปรายอย่างไม่เป็นทางการ

^๑ Curtis Randall Osburn, "A Study of Selected Usage Errors in the Written Expression of Boys and Girls in Grades Three Through Six," Dissertation Abstract 27 : 1295, November, 1966.

^๒ Dole Allen Nebel, "Errors in Oral English Usage of Pupils in Grade V. in Colorado," Dissertation Abstract 24 : 1451, October, 1963.

จากนั้นเขาลอกเทปจำนวนหกชั่วโมงที่บันทึกไว้ออกมา เป็นภาษาเขียนและตรวจหาข้อบกพร่อง ผลการศึกษาพบว่าจากจำนวนคำทั้งหมด ๓๓,๓๘๓ คำ นักเรียนทำผิดเสีย ๔๕๒ คำ และร้อยละ ๖๐ ของข้อบกพร่องทั้งหมดเป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับกริยา ร้อยละ ๒๖.๗ เป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับสรรพนาม ร้อยละ ๘.๖ เป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับคุณศัพท์ ร้อยละ ๓.๕ เป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับนาม และอีกร้อยละ ๑.๑ เป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับบุพบทหรือสันธาน และข้อบกพร่องอื่น ๆ ซึ่งยากต่อการจำแนกอีกจำนวนหนึ่ง

การศึกษาวิจัยดังกล่าวข้างต้นเป็นการศึกษาข้อบกพร่องของการเขียนและการฟังเป็นงานโครงร่างไวยากรณทั้งสิ้น ในงานอื่น ๆ เช่น การสะกดคำก็มักทำการศึกษาเช่นกัน ฮัมเมอร์ ไดวีเคราะหข้อบกพร่องในการสะกดคำของนักเรียนเกรดสี่, ห้า และหก ที่พบจากเรียงความที่นักเรียนเขียนในหนึ่งภาคเรียนในโรงเรียนรัฐบาล ๑๗ แห่งในเมือง แกนดัสวิลล์ รัฐมิสซูรี สหรัฐอเมริกา เพื่อดูว่าคำใดบ้างที่นักเรียนสะกดผิด และนักเรียนสะกดคำเหล่านั้นผิดอย่างไรบ้าง โดยทำการวิเคราะห์จากเรียงความที่นักเรียนเขียนจำนวน ๔,๐๒๖ ฉบับ คิดเป็นจำนวนคำทั้งสิ้น ๓๐,๘๑๘ คำ ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่านักเรียนสะกดคำผิดเพียง ๖.๑๕ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น นักเรียนสะกดคำต่าง ๆ ผิดมากตามลำดับดังนี้ คือ สะกดผิดโดยสะกดคำตก โดยเอาพยัญชนะอื่นมาแทนที่พยัญชนะถูก โดยเพิ่มพยัญชนะ สะกดผิดในเรื่องการเขียนคำด้วยพยัญชนะตัวใหญ่ สะกดผิดโดยเรียงลำดับพยัญชนะผิดที่ และการใช้เครื่องหมายแสดงความเป็นเจ้าของผิด ประการสุดท้ายคำที่นักเรียนสะกดผิดร้อยละ ๔๐.๓๕ เป็นคำที่ประกอบด้วยพยางค์เกี่ยว และร้อยละ ๓๕.๖๔ เป็นคำสองพยางค์

เมื่อพิจารณาจากผลการวิจัยทั้งในประเทศและในต่างประเทศ ซึ่งมีการสอนภาษาอังกฤษทั้งที่สอนเป็นภาษาต่างประเทศ ภาษาที่สอง และสอนเป็นภาษาแม่ นั้นจะเห็นได้ว่านักเรียนมีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษคล้ายคลึงกัน คือมักจะมีข้อบกพร่องในเรื่องของการเขียนคล้ายคลึงกันเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นเรื่องที่จะต้องมีการศึกษาวิจัยเพื่อแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น เกี่ยวกับปัญหาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนี้ นักภาษาศาสตร์หลายท่านได้ให้ความสนใจ ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์ในการเรียนการสอน

ภาษาในปัจจุบัน ไวส์ดอคคล่องท้องถิ่นดังนี้ แฮร์ริส^๑ กล่าวว่า "หลักใหญ่ของการสอนภาษาที่สองที่ทันสมัยคือ การเปรียบเทียบแต่ละจุดของภาษาที่เรียน และภาษาเดิม การวิเคราะห์เปรียบเทียบจะช่วยให้การสอนภาษาทุกด้าน คือ คำ เสียง คำ โครงสร้าง และความหมาย และบางทีก็รวมคลุมไปถึงวัฒนธรรมอีกด้วย ทั้งนี้เพื่อวิเคราะห์จุดที่คล้ายคลึงกันหรือแตกต่างกัน อันจะก่อให้เกิดปัญหาในการเรียน" ซึ่งฟรีส^๒ ก็มีแนวคิดเห็นคล้ายคลึงกัน เขากล่าวว่า "..... เนื้อหาที่มีประสิทธิภาพที่สุดในการสอนภาษาก็คือ เนื้อหาซึ่งได้จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาแม่ของนักเรียนและภาษาที่จะเรียนอย่างระมัดระวัง" ยิ่งกว่านี้ ฟรีส ยังกล่าวไว้ในคำนำหนังสือเขียนโดย ลาโด^๓ อีกว่า "..... เราสามารถทำนายและให้คำอธิบายโครงสร้างซึ่งจะก่อให้เกิดปัญหาหรือความยากลำบากในการเรียนภาษา และโครงสร้างซึ่งไม่เป็นปัญหาได้โดยการ เปรียบเทียบภาษาและวัฒนธรรมของภาษาที่จะเรียนและภาษาแม่ของนักเรียนอย่างมีระเบียบแบบแผน" ด้วยเหตุนี้จึงเห็นได้ว่าการ เปรียบเทียบภาษาของผู้เรียนและภาษาที่จะเรียน ช่วยให้ทราบถึงสิ่งที่เป็นปัญหาหรือไม่เป็นปัญหาในการเรียนภาษาได้

ได้มีผู้วิจัยหลายท่านที่สนใจและได้พยายามศึกษาถึงสาเหตุของการ เกิดข้อบกพร่องหรือความยากลำบากในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยอาศัยการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาในทางภาษาศาสตร์ เช่น เฉลา^๔ ชัยรัตน์^๕ ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบไวยากรณ์ของภาษาไทยและภาษาอังกฤษ กล่าวว่า ความแตกต่างในเรื่องโครงสร้างของภาษาไทยและภาษาอังกฤษนั้นเป็นปัญหาสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ

^๑ David P. Harris, Testing English as a Second Language, p. 11.

^๒ Charles C. Fries, Teaching and Learning English as a Foreign Language, p. 9.

^๓ Robert Lado, Linguistics Across Cultures : Applied Linguistics for Language Teachers, p. VII.

^๔ Chalao Chaiyaratana, A Comparative Study of English and Thai Syntax, p. 3.

สำหรับคนไทย นอกจากนี้ พงษ์ศรี เลขาวัณณะ^๑ ก็ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบภาษาอังกฤษและภาษาไทย เพื่อศึกษาความคล้ายคลึงและความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทยอันจะเป็นประโยชน์ต่อครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในการที่ไต่หว่ามาถึงจุดที่เป็นปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษของเด็กไทยอีกด้วย

ในต่างประเทศก็มีผู้นำเวลาการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาแม่และภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้ในการศึกษาข้อบกพร่องของการเขียน อาทิวัล^๒ ได้ทำการศึกษาค้นคว้าข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความของชาวตากาล็อก พร้อมช่วยขอเสนอแนะในการแก้ไขปรับปรุง เพื่อวิเคราะห์ข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในการเขียนของนักเรียน และเพื่อหาความสัมพันธ์ของข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นจริงกับข้อบกพร่องที่ได้จากการเปรียบเทียบภาษาแม่และภาษาที่สอง ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาได้มาจากรีบบเรียงความของนักเรียน ๓๐๐ คน ที่พูดภาษาตากาล็อกเป็นภาษาแม่ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษาศูนย์แห่ง โรงเรียนมัธยมหนึ่งแห่ง และในมหาวิทยาลัยอีกสี่แห่ง ในประเทศฟิลิปปินส์ ผลการวิจัยสรุปได้ว่า

๑. ภาษาแม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนภาษาอังกฤษ อันเนื่องมาจากความแตกต่างของภาษาทั้งสอง ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่สุดในการทำให้เกิดข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของชาวตากาล็อก

๒. มักเปรียบเทียบ (Analogy) โครงสร้างของภาษาผิด ซึ่งเป็นสาเหตุรองลงมาที่ทำให้เกิดข้อบกพร่อง

๓. สาเหตุจากข้อ ๑ และ ๒ ไม่สามารถอธิบายข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในการเขียนภาษาอังกฤษของชาวตากาล็อกได้ทั้งหมด ยังคงมีข้อบกพร่องซึ่งเกิดจากสาเหตุอื่น ๆ อีก

กวนโก^๓ ก็ได้ศึกษาการวิเคราะห์เปรียบเทียบเชิงพรรณนาระหว่างคำกริยาภาษาอังกฤษและภาษาตากาล็อก เพื่อเปรียบเทียบโครงสร้างคำกริยาของภาษาทั้งสอง โดยกำหนดข้อตกลงเบื้องต้นไว้ว่าในขณะที่บุคคลเรียนรู้อยู่ที่ประเทศนั้น เขามีแนวโน้มในการถ่ายโอนโครงสร้างภาษาแม่ไปใช้ในภาษาต่างประเทศ สมมุติฐานในการวิจัยของเขาคือ

^๑ Pongsri Lekawatane and others, A Contrastive Study of English and Thai, p. 1.

^๒ Estrella Floro Aguas, "English Composition Errors of Tagalog Speakers and Implications for Analytical Theory," Dissertation Abstract 25 : 3561, December, 1964.

^๓ Nelia Rivera Guanco, "A Descriptive - Contrastive Analysis of English and Tagalog Verbs," Dissertation Abstract 24 : 2322, December, 1963

๑. ถ้าโครงสร้างของระบบภาษาทั้งสองคล้ายคลึงกัน จะไม่มีปัญหาในการเรียนรู้ภาษาแ่อย่างใด
๒. ถ้าโครงสร้างของระบบภาษาทั้งสองแตกต่างกันก็จะเป็นอุปสรรคสูงสุดในการเรียนรู้ภาษาของบุคคล

เขาดำเนินการศึกษาโดยการวิเคราะห์ข้อบกพร่องเกี่ยวกับคำกริยาที่ได้จากเรียงความจำนวน ๒๐๐ ฉบับ ซึ่งนักเรียนชาวฟิลิปปินส์ เป็นผู้เขียน ผลการศึกษานับสนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้งไว้ทุกประการ และแสดงให้เห็นว่า การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาสามารถทำนายลำดับขั้นของความยากลำบากในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอีกด้วย

นอกจากนี้ มาดาราซ^๑ ได้ศึกษาถึงการวิเคราะห์เปรียบเทียบเชิงภาษาศาสตร์ และการวิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเรียนภาษาอังกฤษและฮังการีเรียน เพื่อศึกษาว่า การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาโดยวิธีภาษาศาสตร์ จะเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพเพียงพอหรือไม่ในการทำนายความยากลำบากในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และสามารถเชื่อถือได้เพียงไรในการใช้เป็นพื้นฐานเขียนไวยากรณ์เพื่อใช้ในการศึกษา การทดลองนี้ทำขึ้นที่ Defense Language Institute, West Coast Hungarian Department โดยให้นักเรียนจำนวน ๓๕ คน ผู้วิจัยได้สร้างมาตราส่วนวัดความยากลำบากในการเรียนภาษาขึ้น เพื่อทำนายข้อบกพร่องโดยอาศัยการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษา และสร้างแบบทดสอบวัดทักษะของภาษาทั้งสองที่คล้ายกันสองฉบับ เพื่อใช้วิเคราะห์ข้อบกพร่อง ปรากฏผลการศึกษากังนี้

๑. ความแตกต่างระหว่างโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาทั้งสอง เป็นสิ่งสำคัญมากที่สุดที่ก่อให้เกิดปัญหาในการเรียนภาษา ดังนั้นจึงไม่ควรละเลยการกำหนดลำดับขั้นของความยากลำบากในการเรียนภาษา

๒. ถึงแม้ว่าความแตกต่างระหว่างโครงสร้างไวยากรณ์ของภาษาทั้งสองจะเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่ก่อให้เกิดปัญหาในการเรียนก็ตาม ยังคงมีองค์ประกอบอื่น ๆ อีกสองประการที่จะต้องพิจารณา เพื่อจะทองสร้างมาตราส่วนระดับความยาก เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเขียนตำราไวยากรณ์ คือ อุปสรรค

^๑ Paul Huba Madarasz, "Contrastive Linguistic Analysis and Error Analysis in Learning English and Hungarian," Dissertation Abstract 29 : 931, September, 1968.

ในภาษาต่างประเทศที่เรียนนั้นประการหนึ่ง และความยากของการเรียนภาษาต่างประเทศอีกประการหนึ่ง ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษาไว้ว่า การวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาเป็นเครื่องมือที่ทรงคุณค่าในการทำนวยความยากลำบากซึ่งเกิดจากความแตกต่างของภาษาทั้งสอง แต่อย่างไรก็ตามการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาไม่อาจนำมาใช้ได้ผลในกรณีที่มีความยากลำบากนั้นเกิดจากอุปสรรคที่มีอยู่ในภาษาต่างประเทศนั้นเอง ดังนั้นวิธีการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาทั้งสองก็คือ วิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาก็ดี ทั้งสองวิธีนี้จะช่วยส่งเสริมซึ่งกันและกัน จึงจำเป็นต้องอาศัยทั้งสองวิธีเป็นแนวทางในการเขียนไวยากรณ์ไว้ในโอกาสต่อไป

จากผลการวิจัยของนักภาษาศาสตร์และการเปรียบเทียบลักษณะและโครงสร้างระหว่างภาษาหนึ่งกับอีกภาษาหนึ่ง เราอาจสรุปได้ว่าอุปสรรคหรือความยากลำบากในการเรียนรู้อีกภาษาต่างประเทศ เกิดจากสาเหตุสองประการ คือ

๑. ลักษณะที่แตกต่างกันระหว่างภาษาของผู้เรียน และภาษาต่างประเทศ

๒. ลักษณะคล้ายคลึงกันระหว่างภาษาของผู้เรียนและภาษาต่างประเทศ ความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันนี้ จะเป็นไข้อีทั้งเครื่องช่วยและอุปสรรค ซึ่งก่อให้เกิดข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการเรียนรู้อีกภาษาต่างประเทศ โดยมีผู้วิจัยหลายท่านพยายามศึกษาถึงวิธีการในการแก้ไขข้อบกพร่องเหล่านี้ และปรับปรุงสมรรถภาพของการเขียนให้ดีขึ้น กล่าวคือ เดวิส^๑ ได้ทำการทดลองให้นักเรียนชั้นมัธยม ประเมินผลเรียงความของตนเอง เพื่อดูว่านักเรียนประเมินผลตนเองได้ถูกต้องใกล้เคียงกับครูเป็นผู้ประเมินเพียงใด และเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ในการใช้ภาษาของนักเรียนว่าเปลี่ยนแปลงไปจากผลสัมฤทธิ์ของการเรียงความหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นนักเรียนเกรด ๑๒ จากโรงเรียนมัธยมในมหาวิทยาลัยมิสซิสซิปปี เขาทำการทดลองโดยให้นักเรียนเขียนเรียงความ และตรวจให้คะแนนเอง โดยการเปรียบเทียบกับเรียงความมาตรฐานในหัวเรื่องเดียวกัน จากนั้นให้ครูภาษาอังกฤษอีกสามท่าน

^๑ มยุรี สุขวิวัฒน์ "ข้อควรคำนึงเกี่ยวกับการเรียนภาษาต่างประเทศ" ปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กไทย หน้า ๑๖๐.

^๒ Robert Elmer Davis, "An Experimental Study of High School Students' Grading Their Own Essays," Dissertation Abstract 23 : 2242, January, 1963.

เป็นผู้ตรวจให้คะแนนโดยอิสระ แล้วนำคะแนนที่ได้ทั้งสองมาเปรียบเทียบกัน ส่วนการ วัดผลสัมฤทธิ์การ ใ้ภาษาของนักเรียนว่า เปลี่ยนแปลงไปจากผลสัมฤทธิ์ในการ เขียนหรือไม่นั้น ผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบการ ใ้ภาษาสอบวัด ปรากฏว่าตำแหน่งกลาง (Median) ของนักเรียนที่นำแบบทดสอบเท่ากับ ๘ เปอร์เซนต์ นักเรียนที่นำแบบทดสอบได้สูงกว่า ๘ เปอร์เซนต์ จัดเป็นกลุ่มสูง และที่ต่ำกว่า ๘ เปอร์เซนต์จัดเป็นกลุ่มต่ำ ปรากฏผลการศึกษาดังนี้

๑. นักเรียนในกลุ่มสูงสามารถปรับปรุงคุณภาพของการ เขียนเรียงความของตนเองโดยวิธีให้ นักเรียนประเมินผลตนเอง

๒. นักเรียนในกลุ่มต่ำ ไม่สามารถปรับปรุงการ เขียนของตนได้โดยวิธีนี้

๓. นักเรียนสามารถปรับปรุงการ เขียน และไวยากรณ์ได้โดยวิธีให้นักเรียนประเมินผลงาน ด้วยตนเอง และนักเรียนที่จัดอยู่ในกลุ่มสูงยังมีความสามารถปรับปรุงการใช้เครื่องหมายวรรคตอนให้ ดีขึ้นได้อีกด้วย

๔. ในการ ปรับปรุงการสะกดคำ หรือเลือกใช้คำนั้น ไม่สามารถทำได้ด้วยวิธีนี้

ผู้วิจัยได้สรุปผลการศึกษาไว้สองประการ คือ ประการที่หนึ่งนักเรียนสามารถประเมินผลตนเอง ได้ตรงกับครูเป็นผู้วัด ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากการ ประเมินของครูและนักเรียนเท่ากับ .๘๐ อีกประการ หนึ่งนักเรียนในกลุ่มสูงประเมินผลตนเองได้แม่นยำกว่านักเรียนในกลุ่มต่ำ

พิรเชอร์^๑ ได้ศึกษาหาวิธีปรับปรุงสมรรถภาพของการ เขียนให้ดีขึ้นได้ โดยใช้หลักภาษา ศาสตร์อธิบายข้อบกพร่องในการ เขียนภาษาอังกฤษ และใช้การฝึกกระสวนประโยคแบบปากเปล่า (Oral Pattern Practice) เพื่อว่านักเรียนจะสามารถแก้ไขข้อบกพร่องให้ถูกต้อง และใช้ได้ จนเป็นนิสัย ปรากฏผลเป็นที่น่าพึงพอใจ

^๑ John Charles Fisher, "The Application of Linguistic Description and Oral Pattern Practice in Remedial English Composition," Dissertation Abstract 23 : 3363, March, 1963.

แรมเซ^๑ ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการฝึกพูดที่มีต่อการเขียนภาษาอังกฤษ โดยตั้งสมมุติฐานไว้ว่า ไม่มีความแตกต่างในการเขียนเรียงความระหว่างในกลุ่มที่หนึ่งซึ่งได้รับการฝึกพูด กับนักเรียนในกลุ่มที่สองและสาม ซึ่งไม่ได้รับการฝึกพูด กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นนักเรียนนิโกร เกรคหก ในโรงเรียนประถมศึกษาเมลาท์ทาวน์ รัฐฟลอริดา สหรัฐอเมริกา จำนวนแปดคนเป็นกลุ่มทดลอง และนักเรียนนิโกรอีกแปดคนซึ่งมีภูมิหลังคล้ายคลึงกันกับกลุ่มแรกเป็นกลุ่มควบคุมหนึ่ง และนักเรียนผิวขาวอีกแปดคนเป็นกลุ่มควบคุมสอง นักเรียนในกลุ่มทดลองได้รับการฝึกพูดเป็นเวลาหกเดือน นักเรียนและครูพบกันทุกวันเป็นเวลา ๓๐ นาที โดยเน้นการฝึกพูดที่เป็นกระสวนประโยคที่จับคู่กันในภาษาอังกฤษมาตรฐาน จากนั้นให้นักเรียนทั้งสามกลุ่มเขียนเรียงความสองเรื่อง ก่อนต้นการทดลองหนึ่งเรื่องและตอนปลายการทดลองอีกหนึ่งเรื่อง นำเอาคะแนนของเรียงความฉบับที่หนึ่ง และที่สองมาเปรียบเทียบกัน ผลปรากฏว่านักเรียนที่ชอบบทพร้องในการเขียนเรียงความฉบับที่สองลดน้อยลงจากฉบับที่หนึ่ง แสดงว่าการฝึกพูดส่งผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการเขียนเรียงความของนักเรียนเพราะช่วยลดจำนวนข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น

จากผลการวิจัยของเควิส ฟิชเชอร์ และแรมเซ แสดงให้เห็นว่าการให้นักเรียนประเมินผลงานของตนเอง การใช้หลักภาษาศาสตร์อธิบายข้อบกพร่องและการฝึกกระสวนประโยคแบบปากเปล่า หรือการฝึกพูดสามารถปรับปรุงสมรรถภาพของการเขียนให้ดีขึ้นได้ทั้งสิ้น

^๑ Andrew Boggs Ramsey, "The Relationship of Speech Training to Written English of Selected Sixth Grade Negro Students," Dissertation Abstract 31 : 3076, December, 1970.

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK THAILAND

บทที่ ๓
วิธีดำเนินการศึกษาคนควา

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้งนี้ เป็นนักศึกษารั้งนี้ปีที่สอง วิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษารั้งสูง ปีการศึกษา ๒๕๑๕ จำนวน ๒๑๓ คน ซึ่งศึกษาวิชาภาษาอังกฤษมาแควเป็นเวลารั้งปี คือในชั้นประถมศึกษารั้งตอนปลายและมัธยมศึกษาตอนต้นหกปี ในระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษารั้งสองปี ในระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษารั้งสูงอีกหนึ่งปี รวมเป็นเวลารั้งสิ้นปี

สำหรับการเลือกกลุ่มตัวอย่างนี้ ผู้เขียนได้สุ่มนักเรียนจากวิทยาลัยครูทั้งหมด ๒๕ แห่ง มาทำการศึกษารั้งเพียง ๑๒ แห่ง โดยแบ่งวิทยาลัยครูที่รั้งอยู่ในแต่ละจังหวัดออกเป็นภาคการศึกษารั้งก่อน แล้วจึงสุ่มวิทยาลัยครูออกมาภาคการศึกษารั้งละ ๑ แห่ง ได้จันครบ ๑๒ ภาคการศึกษารั้ง ทั้งนี้เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างกระจายครอบคลุมและเป็นตัวแทนของมวลประชากรได้ อนึ่งในภาคการศึกษารั้งที่ ๔ คือวิทยาลัยครูภูเก็ต เป็นวิทยาลัยที่เพิ่งตั้งขึ้นใหม่ ยังไม่มีการสอนในระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษารั้งสูง และในภาคการศึกษารั้งที่ ๑๒ คือวิทยาลัยครูฉะเชิงเทรา ไม่มีนักศึกษารั้งวิชาเอกภาษาอังกฤษ เพราะวิทยาลัยยังไม่ได้เปิดสอน จึงเหลือวิทยาลัยครูที่นำมาศึกษารั้งเพียง ๑๑ แห่ง ดังแสดงในตาราง ๑

ตาราง ๑ จำนวนนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครู ๑๔ แห่ง

ภาคการศึกษาที่	วิทยาลัยครู	จำนวนนักศึกษา
๑	นครปฐม	๑๒
๒	ยะลา	๒๔
๓	สงขลา	๓๙
๔	ภูเก็ต	-
๕	เพชรบุรี	๓๙
๖	พระนครศรีอยุธยา	๑๒
๗	นครสวรรค์	๒๗
๘	เชียงใหม่	๒๗
๙	สกลนคร	๑๙
๑๐	มหาสารคาม	๑๖
๑๑	นครราชสีมา	๒๕
๑๒	ฉะเชิงเทรา	-
รวม	๑๒	๒๑๓

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
วิชาภาษาอังกฤษ ๕ ฉบับ คือ

๑. แบบทดสอบโครงสร้างทางไวยากรณ์
๒. แบบทดสอบคำศัพท์และสำนวน
๓. แบบทดสอบการสะกดคำ

๔. แบบทดสอบเครื่องหมายวรรคตอน

๕. แบบทดสอบการเขียน

แบบทดสอบทั้ง ๕ ฉบับนี้ ผู้เขียนสร้างขึ้นเอง โดยดำเนินการเป็นขั้น ๆ ดังต่อไปนี้

๑. ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบ ผู้เขียนได้ศึกษาวิธีสร้างแบบทดสอบภาษาจากหนังสือ

Language Testing,^๑ Testing English as a Second Language,^๒ Modern Language Testing^๓ และเทคนิคการวัดผล^๔

๒. เลือกเนื้อหาที่จะถามในแบบทดสอบ นำเนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร^๕ มาวิเคราะห์ ประกอบกับความมุ่งหมายที่ตั้งไว้ว่าควรจะเน้นหนักในเรื่องใด นำหัวข้อเรื่องเหล่านั้นมาแยกแยะเป็น ข้อย่อย ๆ แล้วจะประมาณว่าจะถามก่อนละก็ข้อ โดยอาศัยเนื้อหาและความยากง่ายของเนื้อหาใน หนังสือแบบเรียน ซึ่งมี English 900 Book V,^๖ English for Today Book III^๗ และ Rapid Review of English Grammar^๘ และในหนังสืออ่านประกอบหนังสือแบบเรียน

^๑ Robert Lado, Language Testing, pp. 56 - 274.

^๒ David P. Harris, Testing English as a Second Language, pp. 11 - 200.

^๓ Rebecca M. Vallette, Modern Language Testing, pp. 9 - 159.

^๔ ชวาล แพร์ดีกุล เทคนิคการวัดผล หน้า ๑๑๔ - ๑๔๑.

^๕ กิตติการ, กระทรวง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พ.ศ. ๒๕๑๐ หน้า ๑

^๖ English Language Services, Inc., English 900 Book V, 149 pp.

^๗ The National Council of Teachers of English, English For Today Book III, 175 pp.

^๘ Jean Praninskas, Rapid Review of English Grammar, 309 pp.

ซึ่งมี Mastering American English,^๑ Common Mistakes in English,^๒ Tests and Drills in English Grammar,^๓ และ English Idioms and How to Use them^๔

๓. สร้างแบบทดสอบขึ้น จากหลักเกณฑ์ที่ได้จากข้อหนึ่งและข้อสอง ผู้เขียนได้สร้างแบบทดสอบขึ้นโดยมีเกณฑ์ในการพิจารณาเนื้อหา ดังนี้

๓.๑ ยึดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พุทธศักราช ๒๕๑๐^๕ เป็นหลัก

๓.๒ นำเนื้อหาที่คาดว่าจะเป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทย ที่ได้จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบภาษาอังกฤษกับภาษาไทยมาเป็นหัวข้อในการทำข้อทดสอบ

๓.๓ นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว เนื้อหาที่นำมาทดสอบยังคำนึงถึงเนื้อหาทางภาษา ที่นักเรียนควร จะรู้จักในระดับชั้นนั้น ๆ อีกด้วย

เมื่อสร้างแบบทดสอบเสร็จแล้วจึงนำไปปรึกษาอาจารย์กรรมการควบคุมการเขียนวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจแก้จนได้รับความเห็นชอบแล้ว จึงนำไปทำการทดสอบ

ลักษณะของแบบทดสอบ

๑. แบบทดสอบโครงสร้างทางไวยากรณ์ มีข้อสอบจำนวน ๑๑๐ ข้อ กลุ่มเนื้อหาในเรื่อง Nouns, Pronouns, Noun Modifiers, Verbs, Modals, Adverbs, Prepositions, Phrases, Clauses, Conditional Sentences, Reported Speeches, Active and Passive Voices, Comparisons, Conjunctions, Agreements and Question Tags.

^๑Pilgrim Hayden, Mastering American English, 260 pp.

^๒Fitikides, Common Mistakes in English with Exercises, 154 pp.

^๓Robert J. Dixon, Tests and Drills in English Grammar, 177 pp.

^๔McMordie W., English Idioms and How to Use Them, 350 pp.

^๕ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง พ.ศ. ๒๕๑๐

10/11

๒. แบบทดสอบคำศัพท์และสำนวน มีข้อสอบจำนวน ๔๕ ข้อ กลุ่มเนื้อหาการใช้ศัพท์ที่สุ่มมาจากหนังสือแบบเรียนและ หนังสืออ่านประกอบที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยคำนึงถึงคำที่ใช้เสมอในชีวิตประจำวัน และที่เป็นปัญหาสำหรับนักศึกษา

๓. แบบทดสอบการสะกดคำ มีข้อสอบจำนวน ๓๐ ข้อ คำที่นำมาทดสอบมีทั้งแก່สองพยางค์ ถึงสี่พยางค์ โดยมากเป็นคำที่พบเสมอในการอ่านและการเขียน

๔. แบบทดสอบเครื่องหมายวรรคตอน มีข้อสอบจำนวน ๑๕ ข้อ กลุ่มเนื้อหาการใช้เครื่องหมายวรรคตอนที่สำคัญ ๆ ดังนี้ คือ Apostrophe, Comma, Period, Question Mark, และ Semicolon.

๕. แบบทดสอบการเขียน ประกอบด้วย การเขียนเป็นประโยค และการเขียนเป็นข้อความสั้น ๆ สำหรับการเขียนเป็นประโยคนั้นมีทั้งการแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ การเปลี่ยนประโยค การรวมประโยคโดยกำหนดคำเชื่อมให้ การตั้งคำถามและตอบคำถาม รวมทั้งการแก้ประโยคให้ถูกต้อง ทั้งนี้ไม่ไ้รวมถึงประโยคขอร้อง และประโยคคำสั่งด้วย เพราะประโยคทั้งสองชนิดมิใช่ในภาษาพูดมากกว่าการเขียน

สำหรับแบบทดสอบฉบับที่หนึ่งถึงฉบับที่สี่มีลักษณะเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิดที่ตัวเลือก

การทดลองใช้แบบทดสอบ

ผู้เขียนได้นำแบบทดสอบฉบับที่หนึ่งถึงที่สี่ไปทดลองสอบกับนักศึกษาชั้นประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาระดับปีที่สอง วิชาเอกภาษาอังกฤษที่วิทยาลัยครูพระนคร จำนวน ๕๒ คน ในวันที่ ๒๗ และ ๒๘ กันยายน ๒๕๑๕ และที่วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน ๔๔ คน ในวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๑๕ ส่วนแบบทดสอบฉบับที่ห้า ซึ่งเป็นแบบทดสอบการเขียนไม่มีการทดลองสอบ เพราะเป็นการให้นักเรียนแสดงความคิดออกมาเป็นการเขียนจึงไม่ได้นำไปทดลองสอบเพื่อหาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r)

จุดมุ่งหมายของการทดลองสอบคือ

๑. เพื่อหาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบแต่ละข้อ และความยากง่าย และอำนาจจำแนกเฉลี่ยของแบบทดสอบ

๒. เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ

๓. เพื่อหาระยะเวลาที่เหมาะสมสำหรับนักศึกษาในการทดสอบจริง
๔. เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อสอบบางข้อให้ดีขึ้น

การวิเคราะห์ข้อทดสอบ

ผู้เขียนได้นำแบบทดสอบมากรววจีให้คะแนน ข้อที่ตอบถูกให้หนึ่งคะแนน ข้อที่ตอบผิดให้ศูนย์ หลังจากกรวมนคะแนนของข้อทดสอบแต่ละฉบับแล้ว นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ข้อสอบตามเทคนิค ๒๗ % ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้ตารางสำเร็จของ จุง เกท แฟน^๑ แล้วหาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของข้อสอบแต่ละข้อ ทั้งนี้เพื่อคัดเลือกข้อสอบที่ดีไว้ใช้ในข้อทดสอบจริงต่อไป

ผลการวิเคราะห์ข้อทดสอบ

๑. ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก จากผลการวิเคราะห์ข้อทดสอบ ผู้เขียนเลือกข้อคำถามที่มีความยากง่ายตั้งแต่ .๒๐ - .๘๐ และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .๒๐ ขึ้นไป สำหรับค่า p และ r ของข้อทดสอบบางข้อไม่ได้อยู่ในกำหนดนี้ จำเป็นต้องเลือกมาแก้ไขแบบทดสอบครอบคลุมเนื้อหาที่กำหนดไว้ แต่ก็ได้ปรับปรุงข้อคำถามและตัวเลือกให้ดีขึ้น ดังแสดงในตารางที่ ๒ ดังนี้

ตาราง ๒ จำนวนข้อคำถามที่คัดเลือกได้ และจำนวนข้อคำถามที่ต้องปรับปรุงในแบบทดสอบแต่ละฉบับ

แบบทดสอบ	ข้อคำถามที่ใช้ได้	ข้อคำถามที่ต้องปรับปรุง	รวมข้อคำถามที่ใช้ในแบบทดสอบจริง
โครงสร้างไวยากรณ์	๒๒	๘	๓๐
คำศัพท์และสำนวน	๒๒	๘	๓๐
การสะกดคำ	๑๕	๑	๒๐
เครื่องหมายวรรคตอน	๑๐	-	๑๐

^๑ Chung Toh Fan, Item Analysis Table, 32 pp.

สำหรับความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของข้อทดสอบแต่ละข้ออยู่ในภาคผนวกที่ ก.
ส่วนค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย ปรากฏผลดังนี้

ตาราง ๓ ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยของแบบทดสอบ

แบบทดสอบ	ค่าความยากง่ายเฉลี่ย	ค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย
โครงสร้างไวยากรณ์	.๕๔๘๔	.๓๓๕
คำศัพท์และสำนวน	.๔๙๖๓	.๓๔๕
การสะกดคำ	.๕๖๔๕	.๔๐๕
เครื่องหมายวรรคตอน	.๖๒๔๐	.๔๐๕

๒. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งสองฉบับหาได้
โดยใช้วิธีแบ่งครึ่ง (Split - Half) กล่าวคือนำคะแนนของข้อคู่และข้อคี่ มาหาค่าสหสัมพันธ์
โดยใช้สูตร

$$r_{xy} = \frac{n \sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{[n \sum x^2 - (\sum x)^2] [n \sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

ค่าสหสัมพันธ์ที่ได้เป็นค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบครึ่งฉบับ จึงต้องนำค่า r มากำหนด
หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้สูตร

$$r_{tt} = \frac{2r}{1+r}$$

จะได้อาคความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ ผลการคำนวณค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับมีดังนี้

ตาราง ๘ ค่าความเชื่อมั่น (r_{tt}) ของแบบทดสอบทั้งฉบับ

แบบทดสอบ	ค่าความเชื่อมั่น
โครงสร้างไวยากรณ์	.๘๕๑๘
คำศัพท์และสำนวน	.๗๐๓๕
การสะกดคำ	.๗๓๘๖
เครื่องหมายวรรคตอน	.๕๑๒๗

วิธีการรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลนี้ ผู้เขียนได้ส่งแบบทดสอบไปยังวิทยาลัยครูทั้ง ๑๐ แห่งในวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๑๕ โดยขอความร่วมมือจากอาจารย์หัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษเป็นผู้ดำเนินการทดสอบแทน ผู้เขียนได้รับข้อมูลคืนจนหมดในเกือบทุกสัปดาห์ ข้อมูลที่นำมาศึกษาจำนวน ๒๑๓ คนนั้นมีแบบทดสอบอยู่เพียงฉบับที่เป็นข้อมูลที่สมบูรณ์ ส่วนแบบทดสอบฉบับที่หัก คือแบบทดสอบการเขียนมีข้อมูลที่นำมาศึกษาเพียง ๑๑๘ คน เนื่องจากนักศึกษาคำแบบทดสอบไม่ครบ หลังจากนั้นได้นำกระดาษคำตอบของนักศึกษามารวบรวมให้กะแนโดยมีหลักเกณฑ์ในการให้กะแนดังนี้

๑. แบบทดสอบฉบับที่หนึ่งถึงที่สี่ ให้กะแนในแต่ละข้อคำถามเป็นหนึ่งเท่ากันหมด เมื่อ นักศึกษาตอบข้อใดถูกจะได้อะไรหนึ่งกะแน ตอบผิดได้ศูนย์ ถ้าว่างไว้ไม่ตอบถือว่าได้ศูนย์เช่นกัน และถ้าข้อคำถามใดที่ นักศึกษาตอบเกินหนึ่งคำตอบ ถือว่าทำผิดได้ศูนย์

๒. แบบทดสอบฉบับที่ห้า ซึ่งมีทั้งการเขียนเป็นประโยค และเป็นข้อความสั้น ๆ นั้น ในส่วนที่เขียนเป็นประโยคคือจากตอน A ถึง E ให้กะแนเต็มของแต่ละข้อเป็นหนึ่ง ถ้านักศึกษาเขียนผิดไวยากรณ์ หรือใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดจะได้อะไรหนึ่งกะแน หรือถ้าว่างไว้ไม่ตอบถือว่าทำผิดได้ศูนย์เช่นกัน ส่วนที่เขียนเป็นข้อความสั้น ๆ มีเกณฑ์การให้กะแนดังนี้ คือ จะพิจารณาเฉพาะขอบกรอบ

ที่เกี่ยวกับไวยากรณ์ คำศัพท์ การสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอนเท่านั้น โดยเปรียบเทียบ
อัตราส่วนจำนวนข้อบกพร่องต่อ ๑๐ บรรทัด แล้วจึงขีดข้อบกพร่องหนึ่งคะแนน ทั้งนี้เพราะนักศึกษา
เขียนเรื่องสั้นยาวไม่เท่ากัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อตรวจให้คะแนนเสร็จสิ้นแล้ว นำข้อมูลมากระทำดังนี้ นำคะแนนที่นักศึกษาทำได้ในแต่ละฉบับ
จากฉบับที่หนึ่งถึงที่สี่ มาลบออกจากคะแนนเต็ม คะแนนที่ได้คือ จำนวนข้อบกพร่องที่นักศึกษาได้รับใน
แต่ละฉบับ จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

๑. หาอัตราส่วนร้อยละ (Per cent) ของข้อบกพร่องทั้งสี่ด้าน เพื่อแสดงคะแนนข้อบกพร่องใน
การเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามีอะไรบ้าง มากน้อยเพียงใด

๒. กำหนดหารายเฉลี่ยของคะแนนข้อบกพร่อง (Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
(Standard Deviation)

๓. คำนวณหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) ระหว่างคะแนนข้อ
บกพร่องในด้านโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน
กับคะแนนข้อบกพร่องในการเขียน

๔. กำหนดหาสหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) ระหว่างตัวแปรทั้งหมดกับ
การเขียน

๕. ทดสอบความแตกต่างของข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยใช้
F - test.

๖. ทดสอบนัยสำคัญต่อจากข้อ ๕ โดยใช้ (q) - test เพื่อเรียงลำดับข้อบกพร่องใน
การเขียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. คะแนนเฉลี่ย (Mean) ของข้อบกพร่องแต่ละฉบับ หาได้โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของชอบหรือไม่ชอบ
 X แทน ผลรวมของคะแนนชอบหรือไม่ชอบทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่ม

๒. ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อการกระจายของคะแนน
 ชอบหรือไม่ชอบในแต่ละกลุ่ม ถ้าความเบี่ยงเบนมาตรฐานมากก็หมายความว่ากลุ่มนั้นมีคะแนนชอบหรือไม่ชอบกระจายมาก
 ถ้าความเบี่ยงเบนน้อยก็คะแนนชอบหรือไม่ชอบกระจายน้อย การคำนวณใช้สูตร

$$s = \frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}$$

เมื่อ s แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 x แทน ผลรวมของคะแนนชอบหรือไม่ชอบ
 x^2 แทน ผลรวมของกำลังสองของคะแนน
 N แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่ม

๓. สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Multiple Correlation) เป็นการวัดว่าคะแนนชอบหรือไม่ชอบ
 ในแบบทดสอบแต่ละฉบับมีความสัมพันธ์กับคะแนนชอบหรือไม่ชอบในการเขียนเพียงใด คำนวณโดยใช้สูตร

$$r = \frac{N \sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{[N \sum x^2 - (\sum x)^2] [N \sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

^๑ Helen M. Walker, Elementary Statistical Methods, p. 97

^๒ Murray R. Spiegel, Theory and Problems of Statistics, p. 45

^๓ Ibid., p. 225

เมื่อ r แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
 Σxy แทน ผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนนข้อบกพร่องแต่ละคู่
 $\Sigma x \Sigma y$ แทน ผลคูณของคะแนนรวมในแต่ละกลุ่ม
 N แทนจำนวนนักศึกษา

๔. สหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation) เพื่อหาความสัมพันธ์หลาย ๆ ตัวจะส่งผลต่อเกณฑ์มากน้อยเพียงใด คำนวณโดยวิธี Doolittle Method.

๕. การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) แบบ One - Way Classification เป็นการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่างๆ ระหว่างหลาย ๆ กลุ่ม ใช้สูตร

$$SS_t = \Sigma x^2 - \frac{(\Sigma x)^2}{N}$$

$$SS_b = \Sigma \frac{x_1^2}{n_1} + \Sigma \frac{x_2^2}{n_2} + \Sigma \frac{x_3^2}{n_3} + \dots + \Sigma \frac{x_m^2}{n_m} - \frac{(\Sigma x)^2}{N}$$

$$SS_w = SS_t - SS_b$$

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ SS_t แทน ผลบวกของกำลังสองทั้งหมด
 SS_b แทน ผลบวกกำลังสองระหว่างกลุ่ม
 SS_w แทนผลบวกกำลังสองภายในกลุ่ม
 MS_b แทนค่าเฉลี่ยกำลังสองระหว่างกลุ่ม

^๑ Henry E. Garrette, Statistics in Psychology and Education, p. 282.

MS_w แทน ค่าเฉลี่ยกำลังสองภายในกลุ่ม

F แทน อัตราส่วนระหว่างค่าเฉลี่ยกำลังสองทั้งสอง

$n_1, n_2, n_3 \dots n_m$ แทน จำนวนนักศึกษาในแต่ละกลุ่ม

๖. การทดสอบความแตกต่างของรายเฉลี่ยของคะแนน เพื่อหาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ภายหลังการทดสอบความแปรปรวนของคะแนนพบความแตกต่างแล้ว โดยทดสอบค่า q - Statistic ตามวิธีของ นิวแมน - กัสส์

^๑ B.J. Viner, Statistical Principles in Experimental Design, p. 101 - 103.

๗๕ ๗

บทที่ ๔
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้เขียนได้คำนวณค่าสถิติต่าง ๆ เพื่อใช้ในการแปลผลการศึกษานี้ โดยแบ่งเป็นสามตอนดังนี้

๑. การศึกษาขอบพหุของการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ในด้านโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ และสำนวน การสะกดคำและเครื่องหมายวรรคตอน

๒. การศึกษาความแตกต่างของคะแนนขอบพหุของนักศึกษาในชั้นต่าง ๆ ทั้งกล่าว ข้างบน และในด้านการเขียน

๓. การศึกษาความสัมพันธ์ของคะแนนขอบพหุทั้งสี่ด้าน คือ ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอน กับการนำไปใช้ในการเขียนจริง ๆ ของนักศึกษา

จากจุดมุ่งหมายข้างต้นจะได้เสนอผลการวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

๑. การศึกษาขอบพหุของการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ในด้านโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ และสำนวน การสะกดคำและเครื่องหมายวรรคตอน

หลังจากทบทวนให้คะแนนแล้ว ผู้เขียนได้นำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ เพื่อหาจำนวนคนที่ตอบข้อทดสอบแต่ละข้อได้ เสร็จแล้วจึงคำนวณหาอัตราส่วนร้อยละ (per cent) ปรากฏผล ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง ๕ แสดงจำนวนร้อยละของนักศึกษาทั้งหมดที่ตอบข้อทดสอบแต่ละข้อฝึก ในแบบทดสอบ
โครงสร้างไวยากรณ์

ข้อฝึก อันดับ	ข้อฝึก	โครงสร้างไวยากรณ์ที่ทดสอบ	ร้อยละ
๑	๑๐	Preposition : direction	๕๖.๒๔
๒	๖๔	Pronoun reference	๕๖.๐๑
๓	๖๘	Comparison of adverb	๔๔.๖๖
๔	๖๙	Pronoun reference	๔๖.๔๕
๕	๔๔	Verb ₁ + to + verb ₂ - ing	๔๕.๔๔
๖	๖๕	Present simple tense	๓๕.๓๔
๗	๖๓	Conditional sentence : unreal present	๓๓.๓๐
๘	๓๗	Compound noun	๓๐.๘๕
๙	๔๖	Interrogative pronoun : what	๓๐.๕๖
๑๐	๓๕	Determiner : few	๒๕.๔๔
๑๑	๔๔	Verb ₁ + object + verb ₂ (simple form)	๒๕.๔๔
๑๒	๖๐	Agreement of subject and verb	๒๕.๐๑
๑๓	๓๔	Preposition : instrumental	๒๔.๐๓
๑๔	๕๕	Participial phrase	๒๔.๐๓
๑๕	๕๐	Verb ₁ + object + verb ₂ - ed	๒๓.๑๓
๑๖	๖๔	Modal : had better not	๒๒.๖๖
๑๗	๕๔	Question tag after a request	๒๒.๑๕
๑๘	๔๕	Determiner : article with abstract noun	๒๕.๓๖
๑๙	๓๕	Agreement of subject and verb	๒๔.๓๔
๒๐	๖๒	Participial phrase	๒๓.๔๔
๒๑	๔๐	Verb ₁ + object + verb ₂ (simple form)	๒๓.๔๔

ตาราง ๕ (ต่อ)

อันดับ	ข้อที่	โครงสร้างไวยากรณ์ที่ทดสอบ	ร้อยละ
๒๒	๖๖	Adverb of time	๖๒.๕๑
๒๓	๕๔	Conditional sentence : unreal past	๕๕.๖๒
๒๔	๕๖	Question tag after a negative statement	๕๗.๒๗
๒๕	๓๖	Future simple tense	๕๖.๘๐
๒๖	๕๗	Infinitive phrase	๕๕.๓๕
๒๗	๕๕	Noun possessive	๕๕.๗๒
๒๘	๓๐	Preposition	๕๓.๕๕
๒๙	๕๑	Conditional sentence : unreal past	๕๐.๗๐
๓๐	๕๒	Determiner : many	๕๕.๗๖
๓๑	๕๓	Modal : have to	๕๕.๐๗
๓๒	๓๑	Verb 1 + to + verb 2 (simple)	๕๕.๐๗
๓๓	๖๑	Conjunction	๕๓.๖๖
๓๔	๕๔	Adverb of frequency	๕๓.๖๖
๓๕	๕๓	Determiner : article before a noun beginning with vowel sound	๕๓.๖๖
๓๖	๒๘	Adverb of degree	๕๒.๒๕
๓๗	๑๘	Reported speech (Question)	๔๑.๗๘
๓๘	๕๒	Verb 1 + to + verb 2 (simple form)	๔๐.๘๘
๓๙	๓๘	Future simple tense	๓๘.๕๕
๔๐	๕๑	Preposition : place	๓๘.๐๒
๔๑	๒๓	Past perfect tense	๓๗.๕๕
๔๒	๓๒	Preposition	๓๗.๐๘
๔๓	๒๒	Correct form of adjective	๓๕.๖๘

ตาราง ๕ (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อที่	โครงสร้างไวยากรณ์ทดสอบ	ร้อยละ
๔๔	๙๐	Reported speech (imperative)	๓๔.๙๔
๔๕	๙๑	Reported speech (statement)	๓๔.๙๔
๔๖	๔๓	Conjunction	๓๓.๘๐
๔๗	๙๔	Agreement of subject and verb	๓๓.๘๐
๔๘	๑๕	Changing reported speech into direct speech	๓๒.๓๕
๔๙	๙๖	Comparison of adjective	๓๐.๙๘
๕๐	๑๑	Adjective : word order	๓๐.๐๕
๕๑	๑๖	Adjective : word order	๒๙.๑๐
๕๒	๑๒	Conditional sentence : unreal present	๒๘.๖๓
๕๓.	๑๓	Verb that cannot be changed into passive voice	๒๘.๑๖
๕๔	๓๓	Passive voice in past simple tense	๒๗.๒๓
๕๕	๙๕	Reported speech (command)	๒๖.๐๖
๕๖	๙๗	Determiner : article before a noun beginning with consonant sound	๒๒.๐๖
๕๗	๙	Agreement of subject and verb	๒๐.๖๕
๕๘	๑๔	Superlative degree of adjective	๑๘.๙๙
๕๙	๑๕	Recognizing that the sentence cannot be changed into passive voice	๑๗.๓๗
๖๐	๙๕	Present perfect tense	๑๖.๘๐
๖๑	๑๗	Present continuous tense	๑๖.๘๐
๖๒	๙๐	Adverb : word order	๑๖.๔๓
๖๓	๕	Passive voice in present continuous tense	๑๕.๘๖

ตาราง ๕ (ต่อ)

อันดับ	ข้อที่	โครงสร้างไวยากรณ์ทดสอบ	ร้อยละ
๖๔	๗	Present simple tense	๑๕.๕๖
๖๕	๖	Pronoun reference	๑๔.๐๘
๖๖	๘	Determiner : definite article	๑๒.๒๐
๖๗	๔	Conditional sentence: probable future	๑๑.๗๓
๖๘	๕	Determiner: article with sports	๑๐.๓๒
๖๙	๓	Preposition : time	๙.๘๕
๗๐	๑	Conjunction	๕.๒๓

จากตาราง ๕ สรุปข้อบกพร่องทางคำโครงสร้างไวยากรณ์ออกเป็นเรื่อง ๆ แล้วหา ร้อยละเฉลี่ยของนักศึกษาที่ทำข้อทดสอบเหล่านี้คิด โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้

๑. Pronouns (๔) ๖๕.๘๔ % เป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับ Pronoun reference และ interrogative pronoun

๒. Nouns (๒) ๖๒.๙๐ % เป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับ Compound noun และ possessive noun ที่ใช้ในกรณีพิเศษเพื่อบอกระยะเวลา

๓. Phrase (๓) ๖๒.๔๓ % เป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับ Participial phrase ซึ่งทำหน้าที่เป็นคุณศัพท์ และ infinitive phrase ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรมในประโยค

๔. Verbals (๖) ๖๑.๙๗ % เป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับ gerund, infinitive และ participle

๕. Comparisons (๒) ๖๐.๑๒ % เป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับ Comparisons of adjective and adverb

๖. Modals (๒) ๕๕.๘๖ % เป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้รูปปฏิเสธของกริยาช่วยในประโยค และเกี่ยวกับการเลือกใช้คำกริยาช่วยที่เหมาะสม

๓. Question Tags (๓) ๕๐.๕๔ % เป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับการเลือกใช้ Question tag ในประโยคขอร้อง ในประโยคบอกเล่าที่มีความหมายปฏิเสธ และในประโยคที่มีรูปย่อของ 'would rather' เพื่อที่ผู้เรียนสามารถจดจำรูปย่อของคำว่า 'would rather' ได้หรือไม่ ในการเลือก Question tag ให้ถูกต้อง

๔. Prepositions (๖) ๕๐.๐๔ % เป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้คำบุพบทที่บอกทิศทาง สถานที่ เวลา แสดงวัตถุประสงค์ ที่ใช้อย่างถึง และที่ใช้นำหน้าเครื่องมือเครื่องใช้

๕. Agreements of Subjects and Verbs (๔) ๔๙.๐๖ % เป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับการพิจารณาว่าคำใดใน นามวลี (noun phrase) เป็นประธานของประโยค เพื่อจะได้เลือกคำกริยาให้สอดคล้องกับประธาน

๑๐. Conditional Sentences (๕) ๔๔.๘๙ % เป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้ประโยคเงื่อนไขแบบต่าง ๆ ทั้งในปัจจุบัน ในอดีต และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต

๑๑. Adverbs (๔) ๔๑.๑๓ % เป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับการเลือกใช้คำกริยาวิเศษณ์ที่บอกเวลา ความถี่ ระดับ และการเรียงลำดับของคำกริยาวิเศษณ์หลายๆ คำให้ถูกต้อง

๑๒. Determiners (๙) ๓๘.๐๒ % เป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับการเลือกใช้ articles (a, an, the) และการเลือกใช้คำประกอบนามเช่น few, many

๑๓. Tenses (๙) ๓๗.๔๒ % เป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับการเลือกใช้คำกริยาในกาลต่าง ๆ เช่น past perfect, present simple, present continuous, present perfect, และ future tense ให้ถูกต้อง

๑๔. Reported Speeches (๕) ๓๓.๐๔ % เป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับการนำประโยคบอกเล่า คำถาม คำสั่ง และขอร้องของผู้หนึ่งมากล่าวเป็นคำพูดของผู้พูดเอง

๑๕. Adjectives (๔) ๒๘.๓๘ % เป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับการเลือกรูปของคำคุณศัพท์ให้ถูกต้อง และการเรียงลำดับคำคุณศัพท์หลายๆ คำที่ประกอบนามเดียวกัน

๑๖. Conjunctions (๓) ๒๗.๖๘ % เป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับการเลือกใช้คำสันธานให้ถูกต้องในประโยคเงื่อนไข ในประโยคที่มีความขัดแย้งกันและในประโยคที่เป็นเหตุเป็นผลแก่กัน

๑๙. Active and Passive Voices (๓) ๒๐.๑๔ % เป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับการเปลี่ยนประโยคกรรตุวาทที่เป็ present simple, present continuous และ Past tense ให้เป็นประโยคกรรมวาท

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บแสดงจำนวนข้อทดสอบในแต่ละเรื่อง

X ในก้านกำกับ และจำนวนภายหลังจากการแจกแจงความถี่ จำนวนนักศึกษาคือผู้ที่ตอบข้อทดสอบแต่ละข้อมีค่านั้นปรากฏผลทั้งแสดงในตาราง บ

ตาราง บ แสดงร้อยละของนักศึกษาทั้งหมดที่ตอบข้อทดสอบแต่ละข้อมีคในแบบทดสอบคำศัพท์ และสำนวน

ลำดับที่	ข้อที่	คำศัพท์และสำนวนที่ทดสอบ	ร้อยละ
๑	๑๔	A barber	๘๑.๕๖
๒	๑๒	To figure out	๘๑.๖๙
๓	๑๗	Stubborn	๘๐.๒๘
๔	๑๖	To see some one off	๗๙.๘๑
๕	๒๑	An opportunity	๗๑.๘๓
๖	๑๓	To put off	๖๙.๕๕
๗	๕	To interfere	๖๙.๐๑
๘	๖	Convenient	๖๕.๗๖
๙	๑๕	Amateur	๖๕.๗๘
๑๐	๑๑	A steward	๖๕.๗๘
๑๑	๒๖	Besides	๖๓.๓๘
๑๒	๗	An usher	๖๓.๓๘
๑๓	๒๔	To beware	๖๒.๕๔

ตาราง ๖ (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อที่	คำศัพท์และสำนวนที่ทดสอบ	ร้อยละ
๑๔	๗๖	Overnight	๖๑.๕๐
๑๕	๒๔	Hardly ever	๕๘.๒๑
๑๖	๘	Weary (adj)	๕๘.๒๑
๑๗	๒๔	To make for	๕๓.๕๐
๑๘	๑๐	To run into	๕๒.๕๘
๑๙	๕	A canal	๔๙.๗๖
๒๐	๒๗	Majority	๔๘.๓๕
๒๑	๒๕	To be entertained	๔๖.๐๐
๒๒	๑๙	To deposit	๔๓.๑๙
๒๓	๔	Times (multiply)	๓๙.๙๐
๒๔	๓	To knock out	๓๗.๕๕
๒๕	๒๓	On time	๓๔.๗๔
๒๖	๒๒	To get along with	๓๒.๘๖
๒๗	๒๐	Relatives	๓๑.๕๒
๒๘	๒	To hand in	๒๓.๐๐
๒๙	๑	A hobby	๑๕.๐๒
๓๐	๑๘	A kinship term	๑๐.๙๙

จากตาราง ๖ จะเห็นว่านักศึกษาร้อยละ ๕๐ ขึ้นไปทำแบบทดสอบคำศัพท์และสำนวน
 ผิดมากกว่าครึ่งหนึ่งของแบบทดสอบทั้งหมด ซึ่งแสดงว่านักศึกษามีข้อบกพร่องในค่านความหมาย
 ของคำศัพท์และสำนวนมาก ซึ่งเมื่อจำแนกคำศัพท์และสำนวนออกจากกันแล้วค่านความหมายร้อยละเฉลี่ย
 พบว่านักศึกษามีข้อบกพร่องในค่านคำศัพท์และสำนวนสรุปได้ดังนี้ คือ

๑. Vocabulary (๒๐) ๕๘.๙๙ %

๒. Idiomatic Usage (๑๐) ๕๒.๐๘ %

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บแสดงจำนวนข้อทดสอบในแต่ละเรื่อง

จะเห็นว่านักศึกษามีปัญหาในด้านคำศัพท์และสำนวนใกล้เคียงกับ และประมาณครึ่งหนึ่งของจำนวนนักศึกษาทั้งหมดยังมีปัญหาในด้านความหมายของคำศัพท์และสำนวนอยู่ ที่เป็นดังนี้อาจจะเป็นเพราะว่าคำศัพท์สำนวนที่ทดสอบบางคำ เช่นคำว่า Usher เป็นคำซึ่งไม่เหมาะสมที่จะถามความหมาย เพราะเป็นคำซึ่งนักเรียนไม่มีใครได้ใช้บ่อยนักในการอ่านและเขียน หรือนักเรียนอาจจะไม่เคยพบมาก่อน และอาจจะเป็นเพราะว่านักศึกษายังไม่มีความหมายของคำศัพท์สำนวนก็เป็นได้ เพราะจากผลการศึกษาวิจัยอื่น ๆ ก็ปรากฏผลอย่างเดียวกัน ดังเช่นผลการวิจัยของถาวร สิบงษ์ และพิณทิพย์ ทวยเจริญ^๒ พบว่านักศึกษามีข้อบกพร่องในด้านคำศัพท์มากที่สุดในช่วงแบบทดสอบโครงสร้างคำศัพท์ และการอ่านเอาใจความ เกี่ยวกับเรื่องนี้ผู้เขียนจะได้อภิปรายโดยละเอียดต่อไปในบทที่ ๕

✕ ในด้านการสะกดคำ ปรากฏผลจำนวนร้อยละของนักศึกษาทั้งหมดที่ตอบข้อทดสอบแต่ละข้อผิด ดังแสดงในตาราง ๗

^๑ ถาวร สิบงษ์ ผลสัมฤทธิ์ในการ เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนฝึกหัดครู ประการณีนัยบัว วิชาการศึกษา ของวิทยาลัยครูสามแห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หน้า ๗๖.

^๒ พินทิพย์ ทวยเจริญ การศึกษาค้นคว้าผลของการอ่านตำราเรียนภาษาอังกฤษ ของนิสิต ปีที่สอง วิทยาลัยวิชาการศึกษาระดับปริญญาตรี และปทุมวัน หน้า ๓๗

ตาราง ๓ แสดงรายละเอียดของนักศึกษาทั้งหมดที่ตอบข้อทดสอบแต่ละข้อผิดในแบบทดสอบ
การสะกดคำ

อันดับ	ข้อที่	การสะกดคำที่ทดสอบ	รายละเอียด
๑	๑๐	Word often misspelled : pneumonia	๓๙.๓๙
๒	๑๙	Word often misspelled : souvenir	๓๘.๔๐
๓	๓	Failure to drop the final 'e' before adding a suffix : argument	๖๖.๑๙
๔	๘	Word often misspelled : knowledge	๖๒.๔๙
๕	๕	Confusion of ie and ei : believe	๕๙.๑๕
๖	๑๓	Confusion of ie and ei : conscience	๔๓.๘๘
๗	๖	Word often misspelled : realize	๔๓.๔๑
๘	๔	Failure to double the final consonant before adding a suffix : recurrent	๔๖.๙๔
๙	๑๑	Word often misspelled : exhibition	๔๕.๕๓
๑๐	๑๕	Word often misspelled : favourite	๔๐.๘๔
๑๑	๒๐	Word often misspelled : library	๓๙.๒๓
๑๒	๑๒	Word often misspelled : superior	๓๒.๖๑
๑๓	๑๓	Word often misspelled : auditorium	๓๑.๙๒
๑๔	๑๘	Word often misspelled : February	๓๑.๔๕
๑๕	๒	Failure to use the initial 'n' after adding a prefix un - : unnecessary	๒๘.๖๓
๑๖	๑๖	Confusion of ie and ei : hurriedly	๒๖.๒๙

ตาราง ๙ (ต่อ)

ลำดับที่	ข้อที่	การสะกดคำที่ทดสอบ	ร้อยละ
๑๗	๕	Using double letters 'tt' before adding a suffix : writing	๒๕.๓๕
๑๘	๑๔	Word often misspelled : restaurant	๒๘.๔๑
๑๙	๓	Failure to use the initial 's' after adding a prefix dis - : dissolve	๑๘.๓๐
๒๐	๑	Failure to use the final 'e' before adding a suffix : courageous	๑๓.๑๔

จากตาราง ๙ จะเห็นว่าคำที่นักเรียนสะกดผิดมากที่สุดได้แก่คำว่า Pneumonia ซึ่งนักเรียนจำนวน ๒๕.๓๕ % สะกดคำนี้ผิด และคำที่นักเรียนสะกดผิดน้อยที่สุดได้แก่คำว่า Courageous ซึ่งมีนักเรียนเพียง ๑๓.๑๔ % เท่านั้นที่สะกดคำนี้ผิด ลักษณะของข้อบกพร่องในการสะกดคำนี้ เมื่อจำแนกเป็นพวกใหญ่ ๆ แล้วหาร้อยละเฉลี่ยปรากฏผลจากมากไปหาน้อย ดังนี้

๑. Failure to double the final consonant
before adding a suffix (๑) ๔๖.๔๔ %
๒. Words often misspelled (๑๑) ๔๖.๖๔ %
๓. Confusion of ie and ei (๓) ๔๔.๔๔ %
๔. Failure to drop and use the final 'e'
before adding suffixes (๓) ๓๔.๘๘ %

๕. Failure to use the initial consonants after
adding prefixes (๒) ๒๓.๔๖ %

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บแสดงจำนวนข้อทดสอบในแต่ละเรื่อง

จะเห็นว่านักเรียนร้อยละ ๔๖.๔๔ สะกคคำผิดในเรื่องการเติมพยัญชนะท้ายคำก่อน
เติมปัจจัย (Suffix) มากที่สุด และที่นักศึกษาสะกคผิดน้อยที่สุดคือในคำที่มีพยัญชนะแรกของคำ
เหมือนกับพยัญชนะแรกของอุปสรรค (Prefix) ซึ่งนักศึกษาประมาณ ๒๓.๔๖ % เท่านั้นที่
สะกคผิด ลักษณะของการสะกคคำเมื่อจำแนกตามว่าจำนวนพยางค์ในแต่ละคำแล้ว พบว่านักศึกษามี
ข้อบกพร่องดังนี้

๑. คำสามพยางค์	๔๔.๒๔ %
๒. คำสองพยางค์	๔๓.๔๔ %
๓. คำสี่พยางค์	๓๖.๓๔ %
๔. คำห้าพยางค์	๒๘.๖๓ %

จากข้อสรุปนี้แสดงว่านักศึกษาสะกคคำสามพยางค์ผิดมากที่สุดถึงร้อยละ ๔๔.๒๔ และ
สะกคคำห้าพยางค์ผิดน้อยที่สุดเพียงร้อยละ ๒๘.๖๓ แก่อย่างไรก็ดี เมื่อเปรียบเทียบกับข้อบกพร่อง
ในด้านโครงสร้างไวยากรณ์หรือคำศัพท์และสำนวนแล้ว นักศึกษามีข้อบกพร่องในด้านการสะกค
น้อยที่สุด

ในการวิเคราะห์เครื่องหมายวรรคตอน ปรากฏผลจำนวนร้อยละของนักศึกษาทั้งหมดที่ตอบ
ข้อทดสอบแต่ละข้อผิด ดังแสดงในตาราง ๘

ตาราง ๔ แสดงร้อยละของนักศึกษาทั้งหมดที่ตอบข้อทดสอบแต่ละ ข้อฝึกในแบบทดสอบเครื่องหมายวรรคตอน

อันดับที่	ข้อที่	เครื่องหมายวรรคตอนที่ทดสอบ	ร้อยละ
๑	๒	Semicolon in compound sentence	๖๔.๔๗
๒	๔	Comma with non - restricted clause	๖๗.๖๔
๓	๕	Semicolon in compound sentence	๖๓.๓๔
๔	๑๐	No comma after short phrase	๕๕.๘๖
๕	๕	Comma with conjunction	๔๙.๗๖
๖	๖	Comma to separate direct quotation from the rest of the sentence	๓๒.๘๖
๗	๔	Comma with series of adjectives	๒๕.๘๒
๘	๗	Apostrophe	๑๖.๔๓
๙	๓	Full stop	๘.๔๕
๑๐	๑	Question mark	๓.๗๕

จากตาราง ๔ จะเห็นได้ว่านักศึกษาคำตอบข้อทดสอบเครื่องหมายวรรคตอนเกี่ยวกับ Semicolon นี้น้อยที่สุด คือ ร้อยละ ๖๔.๔๗ นักศึกษามีข้อบกพร่องน้อยที่สุดเกี่ยวกับ Question mark คือ ร้อยละ ๓.๗๕ เท่านั้น อาจกล่าวโดยส่วนรวมได้ว่านักศึกษามีข้อบกพร่องเกี่ยวกับเครื่องหมายวรรคตอนน้อยที่สุดในบรรดาองค์ประกอบทั้งสี่ คือ โครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำและเครื่องหมายวรรคตอน เครื่องหมายวรรคตอนเหล่านี้เมื่อจำแนกออกเป็นหมวดหมู่จากมากไปหาน้อยได้ดังต่อไปนี้คือ

๑. Semicolon (๒) ๖๕.๙๒ %
๒. Comma (๕) ๔๖.๓๘ %
๓. Apostrophe (๑) ๑๖.๔๓ %
๔. Full stop (๑) ๘.๔๕ %
๕. Question mark (๑) ๓.๔๕ %

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บแสดงจำนวนข้อทดสอบในแต่ละเรื่อง

จากผลการสรุปนี้แสดงว่านักศึกษาที่มีข้อบกพร่องในค่านเครื่องหมายวรรคตอนมากเกี่ยวกับ Semicolon และ Comma นอกนั้นนักศึกษามีข้อบกพร่องเพียงเล็กน้อย

ในด้านการเขียน ปรากฏผลการายเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนข้อบกพร่องในค่านต่าง ๆ ดังแสดงในตาราง ๕

ตาราง ๕ แสดงการายเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนข้อบกพร่องในค่านต่าง ๆ ในแบบทดสอบการเขียน (การเขียนที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้หมายถึงการเขียนในระดับ ประโยค และข้อความสั้น ๆ ซึ่งไม่เกี่ยวกับการเรียบเรียงเนื้อความ หรือลีลา ท่วงทำนองของการเขียนเรียงความ)

ชนิดของการเขียน	จำนวนข้อ	การายเฉลี่ยที่ได้จากการปรับคะแนนเต็มของข้อทดสอบเป็น ๑๐ เท่ากันหมด	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
แต่งประโยค	๑๐	๕.๕๔๘๙	๒.๓๓๙๒
เปลี่ยนประโยค	๑๐	๓.๐๓๔๑	๒.๕๒๘๘
รวมประโยค	๕	๖.๕๘๑๓	๑.๐๕๕๐
ตอบและตั้งปัญหาภิถาม	๑๐	๓.๖๕๘๑	๒.๑๓.๘๑
แต่งประโยคให้ถูกท่วง	๕	๖.๙๐๐๘	๑.๒๕๘๑
เขียนข้อความสั้น ๆ	๑	๓.๖๙๙๖	๕.๒๘๕๑

จากตาราง ๕ แสดงว่านักศึกษามีข้อบกพร่องในด้านการเปลี่ยนประโยคกับการตอบและตั้งประโยคคำถามน้อยที่สุด ที่เป็นปัญหามากที่สุดคือการแก้ประโยคให้ถูกต้อง รวมทั้งการรวมประโยคและการแต่งประโยคตามลำดับ ส่วนการเขียนข้อความสั้น ๆ นั้นเมื่อพิจารณาจากคะแนนข้อบกพร่องเฉลี่ยแล้วนับว่าใกล้เคียงกับการเปลี่ยนประโยคหรือการตอบและตั้งประโยคคำถาม คือประมาณ

๓.๖๙๗๖ ซึ่งนับว่ายังอยู่ในเกณฑ์

ในด้านการเขียนข้อความสั้น ๆ นี้เมื่อตรวจข้อบกพร่องแล้ว พบว่าข้อบกพร่องของนักศึกษาส่วนใหญ่มีดังต่อไปนี้ คือ

๑. คาบโครงสร้างไวยากรณ์ จากจำนวนประโยคทั้งสิ้นประมาณ ๑,๒๓๐ ประโยคพบว่า นักศึกษามีข้อบกพร่อง ๙๙๙ แห่ง จำแนกเป็นเรื่อง ๆ ดังนี้

๑.๑ Prepositions	๒๑๘	แห่ง
- Omissions	๕๐	แห่ง
- Redundants	๕๘	แห่ง
- Wrong prepositions	๑๐๘	แห่ง
๑.๒ Nouns	๑๑๐	แห่ง
- Using singular nouns instead of plural nouns	๕๒	แห่ง
- Using plural nouns instead of singular nouns	๑๙	แห่ง
- Using other word forms instead of nouns	๓๒	แห่ง
- Failure to use possessive nouns when needed	๖	แห่ง
- Using wrong word order in compound nouns	๓	แห่ง
๑.๓ Verbs	๑๔๙	แห่ง
Students' failure to use :		
- Correct forms of tenses	๘๓	แห่ง
- Correct forms of verbals	๒๔	แห่ง

๔.๖ Comma	๕๐ แห่ง
๔.๗ Capitalization	๓๑ แห่ง
๔.๘ Full stop	๒๔ แห่ง
๔.๙ Semicolon	๕ แห่ง
๔.๕ Colon	๔ แห่ง
๔.๖ Question mark	๒ แห่ง

จากผลการตรวจข้อบกพร่องในการเขียนข้อความสั้น ๆ นั้น นักศึกษามีข้อบกพร่องในด้านโครงสร้างไวยากรณ์มากที่สุดในเรื่อง Prepositions และน้อยที่สุดในเรื่อง Conditional sentences ข้อบกพร่องอื่น ๆ ที่นักศึกษาทำผิดมาก คือเรื่อง Nouns, Noun modifiers, Incomplete sentences, Agreements, Pronouns, Active and passive voices และ Modals ตามลำดับ ส่วนข้อบกพร่องเกี่ยวกับเครื่องหมายวรรคตอนนั้น นักศึกษามีข้อบกพร่องในเรื่อง Comma มากที่สุด รองลงมาได้แก่ Capitalization, Full stop, Semicolon, Colon และ Question mark ตามลำดับ ในด้านคำศัพท์และส่วนวนกับการสะกดคำ นักศึกษามีข้อบกพร่องปานกลาง

๒. ผลการศึกษาค้นคว้าความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องของนักศึกษาในด้านโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน และการเขียนในระดับประโยค และข้อความสั้น ๆ จากแบบทดสอบทั้งห้าฉบับตามลำดับ

ในการศึกษาค้นคว้าความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องในด้านต่าง ๆ นี้ ผู้เขียนได้คำนวณค่าสถิติพื้นฐานคือการเฉลี่ย (Mean) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ก่อนปรากฏผลดังนี้

ตาราง ๑๐ แสดงการสัณนิษฐานของขอบพหุรองทั้งห้าด้านของนักศึกษา

แบบทดสอบ	จำนวนข้อ	ค่าเฉลี่ยที่ได้จากการปรับคะแนนเต็ม ของแบบทดสอบเป็น ๙๐ คะแนน ทุกฉบับ	ความเบี่ยงเบน มาตรฐาน
โครงสร้างไวยากรณ์	๓๐	๓๑.๕๓๘๘	๗.๕๔๕๓
คำศัพท์และสำนวน	๓๐	๓๖.๕๘๑๔	๕.๖๕๕๕
การสะกดคำ	๒๐	๓๓.๑๕๐๒	๓.๓๑๔๐
เครื่องหมายวรรคตอน	๑๐	๒๗.๖๗๐๐	๑.๕๑๖๕
การเขียนในระดับประโยค และขอความสั้น ๆ	๖	๒๔.๐๕๐๑	๑๐.๑๗๒๕

จากตาราง ๑๐ จะเห็นได้ว่านักศึกษาทั้งหมดมีขอบพหุรองในด้านคำศัพท์และสำนวนมากที่สุด
ในบรรดาแบบทดสอบทั้งห้าฉบับ นั่นคือมีคะแนนขอบพหุรองเฉลี่ย ๓๖.๕๘ ซึ่งมากกว่าครึ่งหนึ่งของ
คะแนนแบบทดสอบอยู่ ๑.๕๘ จากคะแนนเต็มในการเขียนผิดเท่ากับ ๙๐ คะแนน เมื่อพิจารณา
ความเบี่ยงเบนมาตรฐานซึ่งมีค่าอยู่ ๕.๖๕๕๕ แสดงว่าคะแนนขอบพหุรองของนักศึกษาในแบบทดสอบ
คำศัพท์และสำนวนกระจายไม่มากนัก หมายความว่านักศึกษามีคะแนนขอบพหุรองในแบบทดสอบ
ฉบับนี้ไม่แตกต่างกันมากนัก แบบทดสอบที่นักศึกษามีขอบพหุรองรองลงมาได้แก่ การสะกดคำซึ่งมี
คะแนนขอบพหุรองเฉลี่ยเท่ากับ ๓๓.๑๕ ซึ่งน้อยกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนแบบทดสอบอยู่ ๑.๘๕
ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบการสะกดคำนี้เท่ากับ ๓.๓๑๔๐ แสดงว่าคะแนนขอบพหุรอง
ในแบบทดสอบนี้กระจายไม่มากนัก หมายความว่านักศึกษามีคะแนนขอบพหุรองในแบบทดสอบการสะกดคำ
ไม่แตกต่างกันมากนัก นักศึกษามีคะแนนขอบพหุรองรองจากการสะกดคำคือ โครงสร้างไวยากรณ์
ซึ่งมีคะแนนขอบพหุรองเฉลี่ยเท่ากับ ๓๑.๕๓ น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนแบบทดสอบอยู่ ๓.๐๗
ความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๗.๕๔๕๓ แสดงว่านักศึกษามีขอบพหุรองในด้านโครงสร้างไวยากรณ์

น้อย แต่การกระจายของคะแนนสูง นั่นคือคะแนนชอบพวกรองของนักศึกษาแต่ละคนในค่านั้นแตกต่างกันมาก คะแนนชอบพวกรองของนักศึกษาในแบบทดสอบถัดมาก็คือ การเขียนในระดับประโยคและข้อความสั้น ๆ ซึ่งมีคะแนนชอบพวกรองเฉลี่ยเท่ากับ ๒๔.๐๕ น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนแบบทดสอบถึง ๖.๕๕ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑๐.๑๗๕ ซึ่งสูงมากที่สุดในบรรดาแบบทดสอบทั้งห้าฉบับด้วยกัน แสดงว่านักศึกษามีคะแนนชอบพวกรองในแบบทดสอบการเขียนน้อยแต่คะแนนกระจายแตกต่างกันมากที่สุด นั่นก็ว่านักศึกษาแต่ละคนมีคะแนนชอบพวกรองในแบบทดสอบการเขียนแตกต่างกันมากที่สุด แบบทดสอบที่นักศึกษามีชอบพวกรองน้อยที่สุดก็คือ แบบทดสอบเครื่องหมายวรรคตอน มีคะแนนชอบพวกรองเฉลี่ยเท่ากับ ๒๗.๖๗ ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ ๑.๕๑๖๕ แสดงว่านักศึกษามีคะแนนชอบพวกรองในแบบทดสอบเครื่องหมายวรรคตอนน้อยที่สุด และการกระจายของคะแนนก็น้อยมากด้วย นั่นคือนักศึกษามีคะแนนชอบพวกรองในแบบทดสอบเครื่องหมายวรรคตอนพอ ๆ กัน ไม่แตกต่างกันมากนัก

เพื่อที่จะดูว่าคะแนนชอบพวกรองเฉลี่ยเหล่านี้จะมีความแตกต่างกันจริงหรือไม่ในทางสถิติ จึงได้นำคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบทั้งห้ามาวิเคราะห์หาความแปรปรวน ปรากฏผลดังตาราง ๑๑

ตาราง ๑๑ แสดงผลที่ได้จากการวิเคราะห์หาความแปรปรวนของคะแนนชอบพวรองที่จำแนกตามชนิดของชอบพวรองในค่านต่าง ๆ

Source of Variation	SS	df	M.S	F-ratio
Between Groups	๑๑๔๐๔.๘๕	๔	๒๘๕๑.๒๑๒	๓๐.๕๔
Within Groups	๔๔๕๐๑.๔๓	๕๖๕	๗๗.๑๖๕	
Total	๑๐๐๓๐๖.๒๘	๕๖๙		

** นัยสำคัญระดับ .๐๑ $F_{.๐๑}(๔, ๕๖๕) = ๓.๐๕$

ผลการวิเคราะห์จากตาราง ๑๑ แสดงว่าคะแนนขอบพระองค์เฉลี่ยของแบบทดสอบทั้งห้าฉบับ โดยส่วนรวมแล้ว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๙ % ดังนั้นจึงนำ คะแนนขอบพระองค์เฉลี่ยของแบบทดสอบทั้งห้าฉบับมาทดสอบความแตกต่างโดยใช้ q - statistic เพื่อหาว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติว่าคู่ใดบ้างที่แตกต่างกันจริง และเพื่อเรียงลำดับคะแนน ขอบพระองค์เฉลี่ยอีกด้วย ปรากฏผลดังตาราง ๑๒

ตาราง ๑๒ แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของคะแนนขอบพระองค์เฉลี่ยจากแบบทดสอบทั้งห้าฉบับ

แบบทดสอบ		เครื่องหมาย วรรคตอน	การเขียนในระดับ ประโยค และ ขอความสั้น ๆ	โครงสร้าง ไวยากรณ์	การสะกด คำ	คำศัพท์ และสำนวน
	คะแนนเฉลี่ย	๒๗.๖๗	๒๘.๐๕	๓๑.๙๓	๓๓.๑๕	๓๖.๙๘
เครื่องหมายวรรคตอน	๒๗.๖๗	-	๑.๓๘	๔.๒๖	๕.๔๘	๙.๓๑
การเขียนในระดับประโยค และขอความสั้น ๆ	๒๘.๐๕	-	-	๓.๘๘	๕.๑๔	๘.๙๓
โครงสร้างไวยากรณ์	๓๑.๙๓	-	-	-	๑.๒๒	๕.๐๕
การสะกดคำ	๓๓.๑๕	-	-	-	-	๓.๘๓
คำศัพท์และสำนวน	๓๖.๙๘	-	-	-	-	-

r	๒	๓	๔	๕
$q_{99} (r, 965)$	๓.๖๔	๔.๑๒	๔.๕๐	๔.๖๔
$q_{99} (r, 965) \sqrt{\frac{M.S. error}{\hat{n}}}$	๒.๔๑	๒.๗๓	๒.๙๒	๓.๐๘

แบบทดสอบ	เครื่องหมาย วรรคตอน	การ เขียนในระดั ประโยคและ ข้อความสั้น ๆ	โครงสร้าง ไวยากรณ์	การสะกดคำ	คำศัพท์และ สำนวน
เครื่องหมายวรรคตอน	-		**	**	**
การ เขียนในระดั ประโยค และข้อความสั้น ๆ		-	**	**	**
โครงสร้างไวยากรณ์			-		**
การสะกดคำ				-	**
คำศัพท์และสำนวน					-

** นัยสำคัญที่ระดับ .๐๑

จากผลการวิเคราะห์ในตาราง ๑๒ อาจแสดงผลการ เปรียบเทียบคะแนนข้อบกพร่องเฉลี่ย
ของแบบทดสอบทั้งห้าฉบับได้เป็นข้อ ๆ ดังนี้ คือ

๑. คะแนนข้อบกพร่องเฉลี่ยในค่านเครื่องหมายวรรคตอนและคะแนนข้อบกพร่องเฉลี่ยในการ
เขียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๙ %
๒. คะแนนข้อบกพร่องเฉลี่ยในค่านเครื่องหมายวรรคตอนและค่านการ เขียนแตกต่างกับคะแนน
ข้อบกพร่องเฉลี่ยทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๙ % คือคะแนนข้อบกพร่องเฉลี่ยใน
ค่านโครงสร้างไวยากรณ์ การสะกดคำ และคำศัพท์สำนวน
๓. คะแนนข้อบกพร่องเฉลี่ยค่านโครงสร้างไวยากรณ์ และการสะกดคำแตกต่างกันอย่าง
ไม่มีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๙ %
๔. คะแนนข้อบกพร่องเฉลี่ยค่านโครงสร้างไวยากรณ์ และการสะกดคำ แตกต่างกับ
คะแนนข้อบกพร่องเฉลี่ยค่านคำศัพท์และสำนวนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๙ %

จากการาราง ๑๒ อาจเขียนเป็นผังเปรียบเทียบคะแนนข้อบกพร่องเฉลี่ยจากแบบทดสอบ
ทั้งห้าฉบับเรียงลำดับดังนี้

เครื่องหมายวรรคตอน การเขียนในระคับประโยคและข้อความสั้น ๆ โครงสร้างไวยากรณ์
การสะกดคำ คำศัพท์และสำนวน กล่าวคือนักศึกษามีข้อบกพร่องในคานคำศัพท์และสำนวนมากที่สุด
คานโครงสร้างไวยากรณ์และการสะกดคำรองลงมา ส่วนข้อบกพร่องคานเครื่องหมายวรรคตอนและ
การเขียนในระคับประโยคและข้อความสั้น ๆ น้อยที่สุด

๓. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของคะแนนข้อบกพร่องทั้งสี่คาน คือ การใช้โครงสร้างไวยากรณ์
การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการนำไปใช้ในการเขียน
จริง ๆ ของนักศึกษา

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนข้อบกพร่องในแบบทดสอบโครงสร้างไวยากรณ์
คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอน มีความสัมพันธ์กับคะแนนข้อบกพร่อง
ในแบบทดสอบการเขียนจริงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๙ % ทั้งสิ้น นอกจากนี้ค่า
สหสัมพันธ์ภายในระหว่างแบบทดสอบทั้งห้าฉบับก็มีความสัมพันธ์กันจริงอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น
๙๙ % เช่นกัน ดังแสดงไว้ในตาราง ๑๓

ตาราง ๑๓ แสดงค่าสหสัมพันธ์ภายในของคะแนนข้อบ่งชี้จากแบบทดสอบทั้งห้าฉบับ

แบบทดสอบ	โครงสร้าง ไวยากรณ์	คำศัพท์และ สำนวน	การสะกดคำ	เครื่องหมาย วรรคตอน	การเขียนในระดับ ประโยค และ ข้อความสั้น ๆ
โครงสร้างไวยากรณ์	๑.๐๐๐๐	** .๖๕๒๔	** .๕๖๔๖	** .๔๓๘๓	** .๓๔๘๙
คำศัพท์และสำนวน		๑.๐๐๐๐	** .๕๙๕๘	** .๓๔๘๓	** .๕๓๕๒
การสะกดคำ			๑.๐๐๐๐	** .๔๒๘๘	** .๔๓๕๓
เครื่องหมายวรรคตอน				๑.๐๐๐๐	** .๓๔๑๘
การเขียนในระดับประโยค และข้อความสั้น ๆ					๑.๐๐๐๐

** นัยสำคัญที่ระดับ .๐๑ $r_{.๐๑}$ (df = ๑๑๖) = .๒๕๔

จากตาราง ๑๓ จะเห็นได้ว่าคะแนนข้อบ่งชี้ในแบบทดสอบโครงสร้างไวยากรณ์มีความสัมพันธ์กับคะแนนข้อบ่งชี้ในการเขียนมากที่สุดถึง .๓๔๘๙ ที่รองลงมาได้แก่คะแนนข้อบ่งชี้ในแบบทดสอบคำศัพท์และสำนวน ซึ่งมีค่าสหสัมพันธ์กับคะแนนข้อบ่งชี้ในการเขียนเท่ากับ .๕๓๕๒ ค่าสหสัมพันธ์ถัดมาคือสหสัมพันธ์จากคะแนนข้อบ่งชี้ในแบบทดสอบการสะกดคำกับคะแนนข้อบ่งชี้ในการเขียนเท่ากับ .๔๓๕๓ ค่าสหสัมพันธ์ที่น้อยที่สุด คือ สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนข้อบ่งชี้ในแบบทดสอบเครื่องหมายวรรคตอนกับการเขียน ซึ่งมีค่าเท่ากับ .๓๔๑๘ อย่างไรก็ตาม ข้อบ่งชี้ในแบบทดสอบโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอน ต่างก็มีความสัมพันธ์กับคะแนนข้อบ่งชี้ในการเขียนจริงที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๙ % ซึ่งหมายความว่าความสามารถในด้านการใช้โครงสร้างไวยากรณ์มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนมากที่สุด คำศัพท์และสำนวนเป็นที่สอง การสะกดคำเป็นที่สาม และความสามารถ

ในการใช้เครื่องมือการวัดตอบสนองต่อความสามารถในการเขียนน้อยที่สุด ในบรรดาองค์ประกอบ ทั้งสี่ของการเขียนภาษาอังกฤษ

ผลจากการวิเคราะห์ในตาราง ๑๓ ยังแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ภายในแบบทดสอบ ด้วยกัน จะเห็นได้ว่า คะแนนข้อบกพร่องในแบบทดสอบโครงสร้างไวยากรณ์มีความสัมพันธ์กับคะแนน ข้อบกพร่องในแบบทดสอบคำศัพท์และสำนวนมากที่สุด คือ .๖๕๒๔ และความสัมพันธ์ระหว่างคะแนน ข้อบกพร่องในแบบทดสอบคำศัพท์และสำนวน กับแบบทดสอบการสะกดคำมีความสัมพันธ์รองลงมา คือเท่ากับ .๕๙๕๖ นอกจากนี้คะแนนข้อบกพร่องในแบบทดสอบโครงสร้างไวยากรณ์ และการสะกดคำ ก็มีค่าสหสัมพันธ์กันถึง .๕๖๔๖ แบบทดสอบโครงสร้างไวยากรณ์และเครื่องมือการวัดตอบสนองเท่ากับ .๖๓๘๓ แบบทดสอบการสะกดคำและเครื่องมือการวัดตอบสนองเท่ากับ .๕๒๔๔ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่าง แบบทดสอบคำศัพท์และสำนวนกับเครื่องมือการวัดตอบสนองมีค่าน้อยที่สุดคือ .๓๔๘๓

เมื่อทราบค่าสหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบทั้งห้าฉบับแล้วนำมาคำนวณหาค่าสหสัมพันธ์ พหุคูณ (Multiple Correlation) ระหว่างตัวพยากรณ์ (Predictors) ทั้งสี่ คือ โครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และเครื่องมือการวัดตอบสนองกับตัวเกณฑ์ (Criteria) ก็คือการเขียน เพื่อทราบว่าตัวพยากรณ์หลาย ๆ ตัวจะส่งผลต่อเกณฑ์มากที่สุดเพียงใด ทั้งนี้โดยอาศัยการคำนวณด้วยวิธี Doolittle Method ซึ่งผลจากการคำนวณปรากฏค่านำหนัก ความสำคัญ (Beta - Weight) ของตัวพยากรณ์แต่ละตัวที่มีต่อตัวเกณฑ์ ดังนี้

ตาราง ๖๔ ค่า Beta - Weight ของแบบทดสอบทั้งสี่ฉบับ

แบบทดสอบ	Beta - Weight
โครงสร้างไวยากรณ์	.๖๕๕๒
คำศัพท์และสำนวน	.๐๕๘๘
การสะกดคำ	.๐๕๐๐
เครื่องหมายวรรคตอน	.๐๕๑๑

$$F = .๗๕๓๖^{**}$$

$$^{**} \text{ มีนัยสำคัญที่ระดับ } .๐๑ \quad R^{.๐๑} (df = ๑๑๔) = .๓๒๓$$

จากค่า Beta - Weight เหล่านี้เมื่อคำนวณหาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณปรากฏว่าได้ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ เท่ากับ .๗๕๓๖ ซึ่งหมายความว่าโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และ เครื่องหมายวรรคตอนส่งผลต่อความสามารถในการเขียนสูง

บทที่ ๕

รูปผลการค้นคว้า อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายในการศึกษาครั้งนี้

การศึกษานี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ทางด้านโครงสร้าง ไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอนว่ามีข้อบกพร่องอะไรบ้าง มากน้อยเพียงใด ข้อบกพร่องในด้านต่าง ๆ เหล่านี้แตกต่างกันหรือไม่ นอกจากนี้ยังได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อบกพร่องดังกล่าวมาแล้วกับการเขียนจริง ๆ ของนักศึกษามีความสัมพันธ์กันเพียงใด

สมมุติฐานในการศึกษาครั้งนี้

๑. ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา น่าจะมีมากในด้านการใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอน
๒. ข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในด้านโครงสร้าง ไวยากรณ์ คำศัพท์ และสำนวน การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน มีมากพอ ๆ กัน
๓. ข้อบกพร่องของนักศึกษาในด้านโครงสร้าง ไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอน น่าจะมีความสัมพันธ์ไปทางบวกกับข้อบกพร่องในการเขียนจริง ๆ ของนักศึกษา

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า ผู้เขียนดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นดังนี้

๑. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ได้แก่นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง จำนวน ๒๑๓ คน จากวิทยาลัยครู ๑๐ แห่งในภาคการศึกษาต่าง ๆ

๒. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลประกอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ในการเขียน โดยแบ่งเป็นห้าฉบับ คือ

๒.๑ แบบทดสอบโครงสร้างไวยากรณ์ ๙๐ ข้อ

๒.๒ แบบทดสอบคำศัพท์และสำนวน ๓๐ ข้อ

๒.๓ แบบทดสอบการสะกดคำ ๒๐ ข้อ

๒.๔ แบบทดสอบเครื่องหมายวรรคตอน ๑๐ ข้อ

๒.๕ แบบทดสอบการเขียน ประกอบด้วย การเขียนระดับประโยคและระดับข้อความ

สั้น ๆ

๓. การดำเนินการ การเก็บข้อมูลดำเนินการโดยขออนุญาตผ่านทางคณะกรรมการควบคุมการศึกษาในระดับปริญญาชั้นสูง วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร โดยได้รับความช่วยเหลือจากหัวหน้าหมวดวิชาภาษาอังกฤษจากวิทยาลัยครูทั้ง ๑๐ แห่งในช่วงวันที่ ๑๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ จนถึงสิ้นเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

๔. การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำโดยอาศัยเครื่องคิดคำนวณ และเครื่องจักรกล วิธีการทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์แยกเป็นสองตอน คือในตอนแรกตรวจสอบใช้เทคนิค ๒๗ เปอร์เซนต์ ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ เพื่อดูค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละข้อ นอกจากนี้ได้คำนวณค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละฉบับโดยวิธีแบ่งครึ่ง (Split - Half) ส่วนในการทดสอบจริงวิเคราะห์โดยแจกแจงข้อผิดที่ได้จากแบบทดสอบแต่ละฉบับ แล้วคำนวณหาร้อยละ (Per Cent) ของนักศึกษที่ทำแบบทดสอบแต่ละข้อผิด พร้อมกันนี้ก็ได้คำนวณหาคะแนนเฉลี่ย (Mean) ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance) การทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย (q - statistic) ตามวิธีของนิวแมน คีสส์ คาสสัมพันธ์ (Correlation coefficient) และสหสัมพันธ์พหุคูณ (Multiple Correlation)

สรุปผลการค้นคว้า

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบสรุปผลการศึกษาค้นคว้าได้ดังต่อไปนี้

๑. ผลการศึกษารายข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาภาษาอังกฤษ ในระดับปริญญาตรี สาขาการศึกษาระดับสูง ทางด้านโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์และส่วนวนการสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอน

๑.๑ ทางด้านโครงสร้างไวยากรณ์ นักศึกษาร้อยละ ๕๐ มีข้อบกพร่องทางด้านโครงสร้างไวยากรณ์มากในเรื่องต่อไปนี้ตามลำดับ

- Pronouns	๖๕.๘๔ %
- Nouns	๖๖.๕๐ %
- Phrases	๖๖.๔๓ %
- Verbals	๖๑.๔๗ %
- Comparisons	๖๐.๑๖ %
- Modals	๕๕.๘๖ %
- Tag questions	๕๐.๕๔ %
- Prepositions	๕๐.๐๔ %

นักศึกษาร้อยละไม่เกิน ๕๐ มีข้อบกพร่องในเรื่องต่อไปนี้ คือ

- Agreement of subjects and verbs	๔๗.๐๖ %
- Conditional sentences	๔๔.๘๗ %
- Adverbs	๔๑.๑๓ %
- Determiners	๓๙.๐๖ %
- Tenses	๓๗.๔๖ %
- Reported speeches	๓๓.๐๔ %

- Adjectives ๒๘.๓๙ %
- Conjunctions ๒๙.๖๙ %
- Active and passive voices ๒๐.๑๘ %

๑.๒ ทางด้านคำศัพท์และสำนวน นักศึกษาร้อยละ ๕๔.๗๗ มีข้อบกพร่องในเรื่องความหมายของคำศัพท์ และนักศึกษาร้อยละ ๕๕.๐๘ มีข้อบกพร่องในเรื่องการใช้สำนวนภาษาอังกฤษ ดังนั้นในด้านคำศัพท์และสำนวนนักศึกษากวาร์ร้อยละ ๕๐ มีข้อบกพร่องในด้านนี้

๑.๓ ทางด้านการสะกดคำ นักศึกษามีข้อบกพร่องในด้านการสะกดคำในเรื่องต่อไปนี้

- Failure to double the final consonant
before adding a suffix ๔๖.๔๘ %
- Words often misspelled ๔๖.๖๑ %
- Confusion of ie and ei ๔๔.๔๔ %
- Failure to drop and use the final 'e'
before adding suffixes ๓๔.๘๕ %
- Failure to use the initial consonants
after adding prefixes ๓๓.๘๖ %

เมื่อจำแนกตามจำนวนพยางค์ในแต่ละคำแล้ว พบว่านักศึกษามีข้อบกพร่องดังนี้

- คำสามพยางค์ ๔๔.๒๔ %
- คำสองพยางค์ ๔๓.๔๔ %
- คำสี่พยางค์ ๒๘.๖๓ %
- คำห้าพยางค์ ๒๘.๖๓ %

๑.๔ ด้านเครื่องหมายวรรคตอน นักศึกษามีข้อบกพร่องด้านเครื่องหมายวรรคตอนในเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- Semicolon ๖๕.๗๒ %
- Comma ๔๖.๓๘ %
- Apostrophe ๑๖.๔๓ %

- Full stop ๘.๔๕ %

- Question mark ๓.๙๕ %

๑.๕ งานการเขียน ประกอบด้วย การแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ การเปลี่ยนประโยค การรวมประโยค การตอบประโยคคำถามและทั้งประโยคคำถาม การแก้ประโยคให้ถูกต้อง และการใช้ข้อความสั้น ๆ นั้น นักศึกษามีข้อบกพร่องในด้านการเปลี่ยนประโยค และการตอบและทั้งประโยคคำถามน้อยที่สุด ที่เป็นปัญหามากที่สุด คือ การแก้ประโยคให้ถูกต้อง การรวมประโยค และการแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ตามลำดับ ส่วนการเขียนข้อความสั้น ๆ นั้น เมื่อวิเคราะห์ดูข้อบกพร่องพบว่านักศึกษามีข้อบกพร่องด้านต่าง ๆ ดังนี้

๑.๕.๑ การโครงสร้างไวยากรณ์ จากจำนวนประโยคทั้งสิ้นประมาณ

๑๒๙๐ ประโยค พบว่าข้อบกพร่องด้านโครงสร้างไวยากรณ์ทั้งสิ้น ๙๘๘ แห่ง จำแนกเป็นเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

- Prepositions ๒๑๘ แห่ง

- Nouns ๑๑๐ แห่ง

- Verbs ๑๐๙ แห่ง

- Noun modifiers ๙๔ แห่ง

- Incomplete sentences ๔๐ แห่ง

- Agreements ๔๒ แห่ง

- Pronouns ๓๐ แห่ง

- Active and passive voices ๒๒ แห่ง

- Modals ๔ แห่ง

- Conditional sentences ๘ แห่ง

- Other mistakes ๒๔ แห่ง

- Long, complicated structure ๗๕ แห่ง

๑.๕.๒ ด้านคำศัพท์และจำนวน พบว่ามีข้อบกพร่องอยู่ ๑๖๔ แห่ง

๑.๕.๓ ด้านการสะกดคำ นักศึกษามีข้อบกพร่อง ๘๒ แห่ง

๑.๕.๔ ด้านเครื่องหมายวรรคตอน นักศึกษามีข้อบกพร่อง ๑๒๑ แห่ง
แยกเป็นข้อบกพร่องในเรือง่าง ๆ ดังนี้

- Comma	๕๐	แห่ง
- Capitalization	๓๑	แห่ง
- Full stop	๒๔	แห่ง
- Semicolon	๕	แห่ง
- Colon	๔	แห่ง
- Question mark	๒	แห่ง

๒ ผลการศึกษาค้นคว้าความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องของนักศึกษาค้นคว้าในด้านโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน และการเขียนในระดับประโยคและข้อความสั้น ๆ

ในการศึกษาความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องของนักศึกษาค้นคว้าได้แบ่งผลการวิเคราะห์ ออกเป็นสามตอน คือ

๒.๑ คะแนนข้อบกพร่องเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบทั้งห้าฉบับ
ปรากฏว่านักศึกษามีข้อบกพร่องในด้านคำศัพท์และสำนวนมากที่สุด แบบทดสอบที่นักศึกษามีข้อบกพร่อง รองลงมาคือ แบบทดสอบการสะกดคำ โครงสร้างไวยากรณ์ และเครื่องหมายวรรคตอนตามลำดับ

๒.๒ การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนข้อบกพร่องที่จำแนกตามชนิดของข้อบกพร่อง
ในด้านต่าง ๆ ปรากฏว่าคะแนนข้อบกพร่องเฉลี่ยของแบบทดสอบห้าฉบับแตกต่างกันที่ระดับความ
เชื่อมั่น ๘๘ %

๒.๓ การทดสอบความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องเฉลี่ยจากแบบทดสอบทั้งห้าฉบับ
ปรากฏว่าคะแนนข้อบกพร่องเฉลี่ยในด้านเครื่องหมายวรรคตอนกับการเขียนในระดับประโยคและข้อความ
สั้น ๆ ไม่แตกต่างกัน แต่คะแนนข้อบกพร่องเฉลี่ยทั้งสองด้านนี้แตกต่างกับคะแนนข้อบกพร่องเฉลี่ยในด้าน
โครงสร้างไวยากรณ์ การสะกดคำ และคำศัพท์สำนวนที่ระดับความเชื่อมั่น ๘๘% นอกจากนี้คะแนน
ข้อบกพร่องเฉลี่ยด้านโครงสร้างไวยากรณ์ก็ไม่แตกต่างกับข้อบกพร่องเฉลี่ยในด้านการสะกดคำ แต่คะแนน
ข้อบกพร่องทั้งสองด้านนี้ แตกต่างกับคะแนนข้อบกพร่องเฉลี่ยในด้านคำศัพท์ และสำนวนที่ระดับความเชื่อมั่น
๘๘ %

๓. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ของคะแนนขอบพ้องทั้งสี่ด้าน คือการใช้โครงสร้าง ไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และการใช้เครื่องหมายวรรคตอนกับการนำไปใช้ในการเขียนจริง ๆ ของนักศึกษา พบ ปรากฏว่าขอบพ้องในด้านโครงสร้างไวยากรณ์มีความสัมพันธ์กับการเขียนมากที่สุด คำศัพท์และสำนวนสัมพันธ์กับการเขียนเป็นที่สอง การสะกดคำสัมพันธ์กับการเขียนเป็นที่ยี่สาม และเครื่องหมายวรรคตอนสัมพันธ์กับการเขียนในระดับประโยคและข้อความสั้น ๆ น้อยที่สุดที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๙% และพบว่าขอบพ้องด้านโครงสร้างไวยากรณ์กับคำศัพท์และสำนวนมีองค์ประกอบร่วมกันมากที่สุด ขอบพ้องด้านคำศัพท์และสำนวนกับการสะกดคำมีองค์ประกอบร่วมกันมากเป็นที่สอง ขอบพ้องด้านโครงสร้างไวยากรณ์กับการสะกดคำเป็นที่ยี่สาม ขอบพ้องด้านคำศัพท์และสำนวนกับเครื่องหมายวรรคตอนมีองค์ประกอบร่วมกันน้อยที่สุด ส่วนขอบพ้องด้านโครงสร้างไวยากรณ์กับเครื่องหมายวรรคตอน และขอบพ้องด้านการสะกดคำกับเครื่องหมายวรรคตอนมีองค์ประกอบร่วมกันปานกลาง โดยมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๙% ทั้งสิ้น นอกจากนี้ในการหาความสัมพันธ์พหุคูณระหว่างขอบพ้องในด้านโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอนกับการเขียนในระดับประโยคและข้อความสั้น ๆ ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กันสูงที่ระดับความเชื่อมั่น ๙๙% เช่นกัน

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาขอบพ้องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาระดับสูง จะกล่าวแยกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ นักศึกษามีขอบพ้องในด้านโครงสร้างไวยากรณ์มากเป็นอันดับสามรองจากคำศัพท์และสำนวน และการสะกดคำ กล่าวคือ โครงสร้างที่นักศึกษาทำผิดมากที่สุดได้แก่ เรื่อง Pronoun ซึ่งมีนักศึกษาดัง ๖๕.๔๔ % ที่มีขอบพ้องในด้านนี้ ส่วนใหญ่เป็นขอบพ้องเกี่ยวกับการใช้ Pronoun reference กล่าวคือใช้คำสรรพนามแทนนามในประโยคไม่ถูกต้อง จึงทำให้นักศึกษารู้สึกว่าคำกริยาไม่สอดคล้องกับประธาน โครงสร้างที่นักศึกษามีขอบพ้องรองลงมาได้แก่เรื่อง Nouns โดยเลือกใช้รูปคำนามประสมและคำนามที่แสดงความเป็นเจ้าของที่ใช้กับกรณีพิเศษเพื่อระยะเวลาผิด ในเรื่อง Phrases นักศึกษามีขอบพ้องในการเลือกใช้ participial phrase ซึ่งทำหน้าที่เป็นคุณศัพท์ขยายนามมากที่สุด นอกจากนี้ยังมีขอบพ้องในเรื่องการเลือกใช้ infinitive phrase ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรมในประโยค

ในเรื่อง Verbals นักศึกษามีข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้ gerund มากที่สุด finitive และ participle รองลงมา โครงสร้างซึ่งนักศึกษามีข้อบกพร่องมากอีกโครงสร้างหนึ่งคือ เรื่อง Comparisons of adjective and adverb ซึ่งมีนักศึกษาทำผิดถึง ๒๐.๑๒ % นอกนั้นเป็น โครงสร้างที่นักศึกษาทำผิดไม่มากนักคือไม่ถึง ๒๐ % ของนักศึกษาที่ทำผิดในโครงสร้างต่าง ๆ ที่เหลือนอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้ว

ด้านคำศัพท์และสำนวน ผลการศึกษาปรากฏว่านักศึกษามีข้อบกพร่องในด้านนี้มากที่สุด ในบรรดาแบบทดสอบทั้งหมด แยกเป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับความหมายศัพท์ ๕๔.๗๗ % และการใช้ สำนวน ๕๖.๐๘ % จากการศึกษาของพิณทิพย์ ทวยเจริญ^๑ และถาวร สุมงคล^๒ ปรากฏว่านักศึกษามีข้อบกพร่องเกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์มากที่สุดเช่นกัน ในระหว่างแบบทดสอบโครงสร้าง ไวยากรณ์ คำศัพท์ และการอ่านเอาใจความ ซึ่งแสดงว่านักศึกษาระดับนี้มีข้อบกพร่องเกี่ยวกับ คำศัพท์มากที่สุด อาจจะเพราะว่าในการเรียนรู้อย่างมีความหมายของศัพท์นั้น ในภาษาไทยและ ภาษาอังกฤษมีกาว แตกต่างกันหลายประการ พงษ์ศรี เลขาวิจิตร^๓ ได้กล่าวถึงชนิดของคำศัพท์ ภาษาอังกฤษซึ่งเป็นวัจนสำหรับคนไทยไว้ดังนี้

๑. ศัพท์ซึ่งไม่มีในภาษาไทย เช่น good morning, physics, the

๒. คู่ของศัพท์ซึ่งในภาษาไทยมีอยู่เพียงคำเดียว เช่น borrow-lend

^๑ พินทิพย์ ทวยเจริญ การศึกษาข้อผิดพลาดในการอ่านตำราเรียนภาษาอังกฤษ ของนิสิตปีที่สองวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตรและปทุมวัน หน้า ๓๗

^๒ ถาวร สุมงคล ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนฝึกหัดครู ประกาศนียบัตรวิชาชีพ การศึกษาของวิทยาลัยครูสามแห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ หน้า ๗๖

๓

Pongsa Lekavetana and others, A Contrastive Study of English and Thai, p. 118

๓. ศัพท์ในภาษาไทยมีความคล้ายคลึงบางส่วน เช่น ever - never
๔. ศัพท์คนไทยมักสับสน เช่น wonderful - strange
๕. รูปต่าง ๆ (derivations) ของศัพท์ เช่น to move - movable - movement
๖. ศัพท์ซึ่งออกเสียงเหมือนกันแต่ความหมายต่างกัน เช่น light
๗. บุรพท เช่น on time - in time
๘. ส่วนวนภาษาอังกฤษ เช่น look out
๙. ศัพท์ซึ่งไม่มีคำภาษาอังกฤษใดที่มีความหมายตรงกัน เช่น reduplicating adjective (a pretty pretty girl)

องค์ประกอบเหล่านี้เองที่เป็นสาเหตุใหญ่ที่ทำให้ให้นักศึกษามีข้อบกพร่องด้านความหมายหรือการใช้ศัพท์และสำนวนมากที่สุด สาเหตุอื่น ๆ ที่ทำให้นักศึกษามีข้อบกพร่องเกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์มาก อาจจะเป็นเพราะว่า นักศึกษามีพื้นฐานความรู้ทางด้านศัพท์น้อย เนื่องจากขาดประสบการณ์ในการอ่านอย่างพอเพียงก็เป็นได้ และเป็นที่กล่าวกันว่า การอ่านจะช่วยให้นักเรียนได้เห็นและเรียนรู้ เกี่ยวกับความหมายและการใช้ศัพท์ ดังนั้นเมื่อนักศึกษามีประสบการณ์ในการอ่านน้อย จึงมีโอกาสน้อยในการเรียนรู้คำศัพท์น้อยด้วย เมื่อทำการศึกษาจึงพบว่า นักศึกษามีข้อบกพร่องในด้านคำศัพท์และสำนวนมากที่สุด สาเหตุอีกประการหนึ่งที่ผู้เขียนคิดว่าทำให้นักศึกษามีข้อบกพร่องในด้านคำศัพท์และสำนวนมากที่สุด คือ กระบวนการเรียนการสอนในภาษาไทยยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร ปัญหาที่เกิดขึ้นมีทั้งทางด้านบุคคลและวิธีสอน โดยทั่วไปผู้สอนมักเป็นผู้ให้และผู้เรียนมักเป็นผู้รับ ฉะนั้นผู้สอนในชั้น ๆ ผู้รับก็จะเรียนรู้อย่างผิด ๆ ไปด้วย นักเรียนจึงมีความรู้ที่ผิดเพี้ยนในบทเรียน ส่วนใหญ่นักเรียนมักไม่มีใครมีภาระทำกิจกรรมในการเรียนเป็นของตนเอง ในด้านการสอนศัพท์ครูมักจะเป็นผู้บอกความหมายของศัพท์ให้โดยไม่ใคร่ได้ฝึกการใช้ศัพท์นั้นควบคู่ไปด้วย ทางที่ดีแล้ว

^๑ มยุรี สุขวิวัฒน์ "วิเคราะห์ปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กไทย"

ครูควรจะมีบทบาทเป็นผู้เร่งปฏิกิริยา มิใช่เป็นผู้ให้^๑ เกี่ยวกับเรื่องนี้ โรบินสัน^๒ กล่าวถึง การเรียนรู้คำศัพท์ในการเรียนความหมายของคำศัพท์นั้น ควรให้ยูเรียนใช้พจนานุกรมอังกฤษเป็น อังกฤษที่เข้าใจได้ การอธิบายคำโดยการแปลไม่เป็นประโยชน์เสมอไป เพราะคำไม่มีความหมายตายตัว แต่มีความหมายแตกต่างกันไปเช่นมีความหมายตามตัว ตามโครงสร้าง ตามเนื้อเรื่อง และตามวัฒนธรรม ดังนั้นถ้าวิธีนี้แปลกในการสนทนาแล้วนักเรียนจะมีแนวโน้มในการให้ความหมายศัพท์ว่าการแปลอย่างเดียวโดยไม่คำนึงถึงอะไรทั้งสิ้น

ด้านการสะกดคำ ปรากฏว่านักศึกษามีข้อบกพร่องในด้านการสะกดคำมากเป็นที่สองรองจาก เรื่องคำศัพท์และสำนวน คือมีข้อบกพร่องเกี่ยวกับการเติมพยางค์ท้ายคำก่อนเติมปัจจัย (suffix) มากที่สุด คือ ๔๖.๔๔% แต่เป็นตัวเลขที่ได้จากข้อทดสอบเพียงข้อเดียว ซึ่งไม่อาจเป็นตัวแทนที่ดี เกี่ยวกับข้อบกพร่องในด้านนี้ได้ ทั้งนี้เพราะจำนวนข้อทดสอบในด้านการสะกดคำมีจำนวนน้อย จึงทำให้จำนวนข้อทดสอบการสะกดคำในบางเรื่องน้อยเกินไป อีกประการหนึ่งในการทดสอบนั้นผู้เขียน ไม่ได้เตือนให้นักศึกษาตรวจทานกระดาษคำตอบอีกครั้งหนึ่งเมื่อทำแบบทดสอบเสร็จ จึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักศึกษามีข้อบกพร่องในการสะกดคำสูงได้ นอกจากนี้ นักศึกษายังมีข้อบกพร่องในการสะกดคำต่าง ๆ โดยทั่ว ๆ ไป แลในคำบางสะกดควย io และ ei ตามลำดับ นอกนั้นนักศึกษามีข้อบกพร่องไม่มากนัก เมื่อจำแนกตามจำนวนพยางค์แล้วปรากฏว่าคำที่นักศึกษาสะกดผิดมากเป็นคำสามพยางค์ สองพยางค์ หนึ่งพยางค์ และคำพยางค์ ซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของ บลูมฟิลด์^๓

^๑ Yoko Kobayashi, "A New Look at Reading in the College Program," English Teaching Forum, p. 20 - 25 March - April 1970.

^๒ Kenneth Robinson, English Teaching in South East Asia, p. 15

^๓ Richard H. Bloomfield, "word Length and Complexity Variable in Spelling Difficulty," Journal of Educational Research, 49 : 531 - 535, March, 1956

พบว่าคำที่มีหลายพยางค์สะกดยากกว่าคำที่มีน้อยพยางค์ และคำที่มีสระผสมสะกดยากเช่นเดียวกับคำที่มีควบลำ ที่เบนี้ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าคำสี่พยางค์และคำห้าพยางค์ในแบบทดสอบมีน้อย และ เป็นคำที่ค่อนข้างง่ายจึงทำให้นักศึกษามีข้อบกพร่องในการสะกดคำสี่และห้าพยางค์น้อยกว่าสามและสองพยางค์ ผลการศึกษาของฮัมเมอร์^๑ ก็พบว่านักเรียนสะกดคำพยางค์เดียวผิดถึง ๔๐.๓๘ % คำสองพยางค์ผิด ๓๘.๖๔ % เช่นเดียวกัน ทั้งนี้ทั้งนี้ก็เป็นเพราะนักเรียนใช้คำพยางค์เดียวมากกว่าคำหลายพยางค์ในการเขียนเรียงความนั่นเอง

จากการศึกษาพบว่านักศึกษามีข้อบกพร่องในด้านการสะกดคำเป็นที่สองรองจากด้านคำศัพท์ และสำนวน ผู้เขียนคิดว่าอาจสืบเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ ที่สำคัญยิ่งคือความแตกต่างระหว่างระบบของการสะกดคำในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ซึ่งพอจะประมวลความแตกต่างได้ดังนี้^๒

๑. ภาษาอังกฤษมีอักษร ๒๖ ตัวอักษรใช้แทนเสียง ๓๕ เสียง ในขณะที่ไทยมีตัวอักษร ๒๔ ตัวอักษรใช้แทนเสียง ๓๔ เสียง ดังนั้นในการสะกดคำภาษาอังกฤษจึงต้องมีการผสมอักษรเพื่อใช้แทนเสียงหาย ๆ เสียง หรือใช้อักษรตัวเดียวกันหรือผสมอักษรแทนเสียงสองเสียงที่ต่างกัน เช่น

<u>ผ เมืออักษร</u>		<u>อักษรตัวเดียวกันหรือผสมอักษร</u>	
tc	/ u /	can	/ k /
tce	/ o /	city	/ s /
bu	/ u /	thin	/ θ /
bought	/ ɔ /	this	/ ʃ /

ความแตกต่างนี้ทำให้เกิดข้อบกพร่องในการสะกดคำได้ ดังเช่นคำว่า pneumonia และ conscience ในข้อที่ ๑๐ และ ๑๓ ในแบบทดสอบการสะกดคำ

^๑ Robert Charles Hymer, "An analysis of the Spelling Errors Found in the Written Compositions of Fourth Fifth, and Sixth Grade Children," Dissertation Abstract 24 : 573, August, 1963

^๒

๒. การสะกดสระในภาษาอังกฤษแตกต่างจากภาษาไทย ในภาษาไทยรูปสระหนึ่งตัวจะแทนเสียงได้หนึ่งเสียง แต่ในภาษาอังกฤษเสียงสระหนึ่งเสียงสามารถสะกดด้วยอักษรต่างๆกันเป็นจำนวนมาก เช่น สระเสียง /ɪ/ ในคำภาษาอังกฤษต่อไปนี้ be, bee, beat, believe, receive, key, phoenix, larvae, mead, acval และ quay เป็นต้น นักเรียนไทยจึงมีแนวโน้มที่จะสะกดคำซึ่งสะกดด้วยสระเสียงเดียวกัน แต่สะกดด้วยอักษรต่าง ๆ กันเหล่านี้ผิด เพราะเกิดความสับสน ไม่สามารถจะจำได้ว่าเสียงสระในคำ ๆ นั้น สะกดอย่างไร ดังเช่นเสียงสระ /ɪ/ ในคำว่า believe นักเรียนเลือกคำที่เขียนผิดเป็น beleive เพราะเทียบกับเสียง /ɪ/ ในคำ deceive และ receive

๓. อุปสรรคจากการออกเสียงของระบบการสะกดคำในภาษาไทย ในภาษาไทยมีพยัญชนะที่ใช้เป็นตัวสะกดท้ายคำได้หกตัวเท่านั้น คือ เสียงหยุด (Stop) สามเสียง /p/, /t/, และ /k/ เป็นเสียงนาสิก (nasal) สามเสียง คือ /m/, /n/, และ /ŋ/ ในขณะที่พยัญชนะอังกฤษอยู่ในตำแหน่งท้ายคำได้ ๒๑ เสียง จึงทำให้นักเรียนออกเสียงคำอังกฤษซึ่งสะกดด้วยพยัญชนะอื่น ๆ นอกเหนือจากเสียงทั้งหกในภาษาไทยเป็นเสียงทั้งหก นั่นเอง เช่น ออกเสียง /l/ ในคำว่า ball เป็นเสียง /n/ ในภาษาไทย ออกเสียงคำซึ่งสะกดด้วย /s/ ในภาษาอังกฤษเป็นเสียง /t/ ในภาษาไทยเป็นต้น ความแตกต่างในการสะกดท้ายคำด้วยอักษรน้อยแตกต่างกันนี้เป็นสาเหตุที่ทำให้นักเรียนเกิดข้อบกพร่องได้ แต่สำหรับผู้ที่ได้ศึกษาภาษาอังกฤษมาบ้างแล้ว ดังเช่นกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาอยู่นี้ ข้อบกพร่องในการสะกดพยัญชนะท้ายคำภาษาอังกฤษจะแตกต่างกันไปบ้าง ไม่ผิดปากเหมือนผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษใหม่ ๆ เพราะนักเรียนเริ่มรู้และจดจำคำภาษาอังกฤษได้บ้างแล้ว ตัวอย่างเช่น นักเรียนสะกดคำ realize เป็น realise เพราะนักเรียนมักออกเสียงพยัญชนะท้ายคำเป็นเสียง voiceless เมื่อให้สะกดคำนักเรียนจึงสะกดคำผิดเป็น realise แทนที่จะเป็น realize หรืออย่างเช่นในคำว่า knowledge นักเรียนส่วนใหญ่สะกดเป็น knowlege เพราะนักเรียนใช้แนวเทียบในการสะกดคำผิด เนื่องจากเห็นคำ college, privilege สะกดด้วย 'ege' นั่นเอง

สาเหตุอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้ทำให้นักศึกษามีข้อบกพร่องในการสะกดคำ เช่นความสามารถในการระลึกไวยากรณ์นั้นสะกดถูก คำ ๆ นี้สะกดผิด และความสามารถที่จะแก้การสะกดผิดให้ถูกต้อง โนเอล และ แฮริส^๑ ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการสะกดคำนี้ โดยใช้แบบทดสอบสะกดคำแบบให้นักเรียนระลึกว่าคำใดถูกหรือผิดจากคำที่กำหนดให้ และแบบเขียนตามคำบอก กับนักเรียนสองระดับ ได้พบว่านักเรียนที่เรียนมากปีกว่าทำแบบทดสอบแบบเขียนตามคำบอกได้มากกว่านักเรียนที่เรียนน้อยปีกว่า ทั้งนี้หมายความว่านักเรียนกลุ่มแรก ซึ่งพบเห็นคำมากกว่านักเรียนกลุ่มหลัง สามารถระลึกการสะกดคำได้มากกว่า

งานเครื่องหมายวรรคตอน ผลการศึกษาปรากฏว่านักศึกษามีข้อบกพร่องในด้านนี้มากที่สุด โดยมีข้อบกพร่องในการใช้ semicolon มากที่สุด คือ ๖๘.๓๒ % และมีข้อบกพร่องในการใช้ comma มากเป็นอันดับสอง เครื่องหมายวรรคตอนอื่น ๆ นักศึกษามีข้อบกพร่องบ้างแต่ไม่มากนัก เช่น question mark, full stop และ apostrophe เพราะเครื่องหมายเหล่านี้มีลักษณะการใช้น้อยและไม่สับสน นักศึกษาสามารถจดจำได้ง่ายจึงมีข้อบกพร่องเกี่ยวกับเครื่องหมายวรรคตอนเหล่านี้้น้อย ส่วน semicolon และ comma มีหลักเกณฑ์การใช้เครื่องหมายทั้งสองชนิดนี้มากในกรณีต่าง ๆ กัน ทำให้นักศึกษาเกิดความสับสน ไม่สามารถจดจำการใช้ในลักษณะต่าง ๆ ได้หมด จึงทำให้มีข้อบกพร่องเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้มาก ประการสำคัญในภาษาไทยเราไม่มีการใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการใช้อักษรตัวใหญ่ในภาษาไทย นอกจากการเว้นวรรคประโยคเท่านั้น การใช้เครื่องหมายวรรคตอน จึงเป็นปัญหาสำหรับนักเรียนไทยในการเขียนภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม ырราชอาณาจักรครอบคลุมทั้งสี่ด้าน คือโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอนนั้น นักศึกษามีข้อบกพร่องเกี่ยวกับการใช้เครื่องหมายวรรคตอนน้อยที่สุด

ในการศึกษาความแตกต่างของคะแนนข้อบกพร่องในแบบทดสอบต่าง ๆ นั้น จากการศึกษาพบว่านักศึกษามีข้อบกพร่องในแบบทดสอบเครื่องหมายวรรคตอนพอ ๆ กับการเขียน แต่ข้อบกพร่องจากแบบทดสอบทั้งสองฉบับนี้แตกต่างจากข้อบกพร่องในแบบทดสอบโครงสร้างไวยากรณ์ การสะกดคำ

^๑ Dorothy M. Knoell and Chester W. Harris, "A Factor Analysis of Spelling Ability," Journal of Educational Research, 46 : 95 - 111, October, 1952.

และคำศัพท์สำนวน นอกจากนั้นคะแนนข้อบกพร่องในแบบทดสอบโครงสร้งไวยากรณ์ก็มีมากพอ ๆ กับคะแนนข้อบกพร่องในด้านการสะกดคำ แลคะแนนข้อบกพร่องในแบบทดสอบทั้งสองฉบับนี้แตกต่างจากคะแนนข้อบกพร่องด้านคำศัพท์และสำนวน นั่นคือนักศึกษามีคะแนนข้อบกพร่องในแบบทดสอบคำศัพท์และสำนวนมากที่สุด แตกต่างจากคะแนนข้อบกพร่องในแบบทดสอบอื่น ๆ ทั้งหมด และคะแนนข้อบกพร่องในด้านการสะกดคำและโครงสร้งไวยากรณ์ซึ่งมีมากพอ ๆ กันเป็นอันดับสอง แตกต่างจากคะแนนข้อบกพร่องด้านการเขียนและเครื่องหมายวรรคตอนซึ่งมีมากพอ ๆ กันเป็นอันดับสุดท้าย ผลจากการศึกษานี้ชี้ให้เห็นว่าครูควรเพิ่มความสนใจในด้านการสอนคำศัพท์และสำนวนยิ่งขึ้นจากที่เป็นมาให้นักเรียนมีความสามารถในด้านนี้เพิ่มขึ้น

ในการศึกษาความสัมพันธ์ของข้อบกพร่องในคันโครงสร้งไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอน กับการเขียนนั้น ผลปรากฏว่าข้อบกพร่องทั้งสี่ด้านนี้สัมพันธ์กับข้อบกพร่องในการเขียนทั้งสิ้น โดยสัมพันธ์กับโครงสร้งไวยากรณ์มากที่สุด ถึง .๙๕ สัมพันธ์กับคำศัพท์สำนวนเป็นที่สอง .๘๕ และสัมพันธ์กับการสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอนตามลำดับด้วยค่าสัมพัทธ์เท่ากับ .๘๔ และ .๓๘ นอกจากนี้ผลการศึกษาสัมพันธ์พหุคูณปรากฏว่าองค์ประกอบทั้งสี่ด้านสัมพันธ์กับการเขียนสูง ถึง .๙๕ แสดงว่าในการแบ่งทักษะของการเขียนออกเป็นองค์ประกอบทั้งสี่ด้านนั้นเหมาะสมอยู่แล้ว นั่นก็อในการสอนเขียนนั้นเราสามารถปรับปรุงการเขียนของนักเรียนให้ถูกต้องยิ่งขึ้นได้ โดยการสอนทักษะในด้านทั้งสี่ให้พร้อม ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของ เมคคานี^๑ ซึ่งก็กล่าวเกี่ยวกับพัฒนาการของข้อทดสอบแบบปรนัย ในการวัดความสามารถในการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ในระดับวิทยาลัยว่าเราสามารถวัดความสามารถในการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ ๑ ด้วยข้อทดสอบด้านการอ่านเอาใจความ ไวยากรณ์ และคำศัพท์ และคำศัพท์ในระดับที่น่าพึงพอใจ จากผลการวิจัยนี้ผู้เขียนก็คิดว่าเราอาจวัดความสามารถในการเขียนของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตร วิชาการศึกษาระดับสูงด้วยข้อทดสอบแบบปรนัยด้านโครงสร้งไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอนได้

^๑ William A. McCartney, "The Development of An Objective Instrument for Measuring the Writing Ability of College Freshmen," Dissertation Abstract, 23 : 2375, January, 1963.

อนึ่งในการคำนวณค่าน้ำหนักความสัมพันธ์ (Beta - Weight) ขององค์ประกอบทั้งสี่ค่า ที่ส่งผลต่อความสามารถในการเขียนนั้นพบว่า โครงสร้างไวยากรณ์มีค่าน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดคือ .๖๖ คำศัพท์และสำนวนมากเป็นที่สอง เท่ากับ .๐๖ เครื่องหมายวรรคตอนและการสะกดคำเป็น ที่สามและสี่มีค่าน้ำหนักความสำคัญเท่ากับ .๐๕ และ .๐๕ นั้นผู้เขียนขออภิปรายผลดังนี้ คือ ในการวัดความสามารถของการเขียนขอทดสอบค่านโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำและเครื่องหมายวรรคตอนนั้น ถึงแม้ว่าแบบทดสอบทั้งสี่จะส่งผลต่อการเขียนจริงทั้งสิ้น ก็ตาม แต่ค่าน้ำหนักความสำคัญที่มอบการเขียนไม่เท่ากัน ดังนั้นในการสอบวัดการเขียนของนักศึกษา ควรได้คำนึงถึงข้อนี้ด้วย โดยไปแบบทดสอบโครงสร้างไวยากรณ์มีน้ำหนักความสำคัญมากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาก็คือแบบทดสอบการสะกดคำและสำนวน เครื่องหมายวรรคตอน และการสะกดคำตามลำดับ

นอกจากนี้ผลการศึกษาสหสัมพันธ์ภายในของแบบทดสอบพบว่า โครงสร้างไวยากรณ์กับ คำศัพท์สำนวนมีองค์ประกอบร่วมกันมากที่สุด คือ .๖๕ ซึ่งจากการศึกษาของ ถาวร สุบงกช และพิศพิสัย ทวยเจริญ ก็พบว่าองค์ประกอบร่วมกันมากที่สุดจากการหาความสัมพันธ์ของโครงสร้าง คำศัพท์ และการอ่านเข้าใจความคือมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .๖๕ และ .๖๒ ตามลำดับ จะเห็น ว่าผลการศึกษาวิจัยหลายครั้งได้ผลอย่างเดียวกัน ดังนั้นโครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์จึงน่าจะมี องค์ประกอบร่วมกันจริง เพราะการเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์จะช่วยทำให้นักเรียนทราบว่า ศัพท์คำนั้นเป็นคำชนิดใด เช่นเป็นคำนาม คำกริยา กริยาวิเศษณ์ ฯลฯ และคำนามนั้นเป็นคำ นามชนิดใด เช่นเป็นคำนามที่นับได้ หรือนับไม่ได้ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้นักเรียน สามารถใช้คำในประโยคได้ จึงทำให้ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกต้องยิ่งขึ้น นั่นคือการเรียนรู้ ความหมายของคำศัพท์จะช่วยให้นักเรียนใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้ถูกมากด้วย ค่าสหสัมพันธ์ภายในแบบ ทดสอบที่นำเสนออีกค่าหนึ่งคือสหสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์สำนวน และการสะกดคำเท่ากับ .๕๕ แสดง ว่าถ้านักศึกษาเรียนรู้ความหมายศัพท์หรือสำนวนมากก็จะทำให้สะกดคำได้ถูกมากด้วย ในทำนองเดียวกับ โครงสร้างและคำศัพท์ ส่วนค่าสหสัมพันธ์ภายในอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่าง กันทั้งสิ้น แสดงว่าในการเรียนการสอนเราไม่สามารถแยกทักษะในการเรียนค่านโครงสร้าง คำศัพท์ การสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอนออกจากกันโดยเด็ดขาดได้ เพราะต่างก็มีความ สัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน ครูจึงควรได้สอนทักษะในค่านต่าง ๆ เหล่านี้ให้สัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันด้วย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาพบว่าผู้เขียนเห็นว่าข้อเสนอแนะบางประการที่จะเป็นประโยชน์ได้
ดังต่อไปนี้

๑. ข้อเสนอแนะทางด้านการเรียนการสอนจากผลการวิจัย

๑.๑ จากการศึกษาพบว่านักศึกษามีข้อบกพร่องในแบบทดสอบต่อไปนี้มากตามลำดับ
คือ คำศัพท์สำนวน การสะกดคำ โครงสร้างไวยากรณ์ และเครื่องหมายวรรคตอน ในการเรียน
การสอนครูควรได้ตระหนักข้อเท็จจริงนี้เพื่อจะให้ความสำคัญของการสอนด้านต่าง ๆ ให้เหมาะสม

๑.๒ นักศึกษายังมีข้อบกพร่องในด้านต่าง ๆ อีกมาก ข้อบกพร่องของนักศึกษาใน
ด้านต่าง ๆ นี้จะเป็นประโยชน์ต่อครูที่จะได้ทราบถึงปัญหาของนักศึกษาได้ถูกต้อง เพื่อหาทางแก้ไข
ให้ดีขึ้น กล่าวคือ

๑.๒.๑ ด้านโครงสร้างไวยากรณ์ โครงสร้างที่เป็นปัญหาสำคัญ ได้แก่

- Pronouns (pronoun reference, relative pronoun)
- Nouns (compound noun, noun possessive)
- Phrases (participial and infinitive phrase)
- Verbals (gerund, infinitive, participle)
- Comparisons (comparisons of adjective and adverb)
- Modals (negative and correct forms of modals)
- Question tags (question tag after a request, a negative statement, a sentence using contraction form of 'would rather')
- Prepositions (preposition of time, place, degree, instrumental)

๑.๒.๒ ด้านคำศัพท์และสำนวน คำศัพท์และสำนวนที่นักศึกษาผิดมาก

ส่วนใหญ่เป็นคำ Content words แยกเป็นคำศัพท์ได้ ๑๑ คำ คือ barber, stubborn, besides, usher, beware และ overnight และสำนวนอีก ๓ คำ คือ figure out, see off, และ put off.

๑.๒.๓ การสะกดคำ นักศึกษาสะกดคำในลักษณะต่อไปนี้มากที่สุดคือ

- Failure to double the final consonant before adding a suffix.
- Words often misspelled
- Confusion of ie and ei

๑.๒.๔ การเครื่องหมายวรรคตอน เครื่องหมายวรรคตอนที่นักศึกษาส่วนใหญ่ทำผิดได้แก่ semicolon และ comma

๑.๓ ในการสอนเขียนครูอาจจะฝึกความสามารถของนักศึกษาในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน การสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอน เพื่อช่วยให้การเขียนของนักศึกษามีขึ้น โดยเน้นความสำคัญขององค์ประกอบทั้งสี่ด้านตามลำดับ

๑.๔ ในการทดสอบการเขียน นอกเหนือจากการให้นักศึกษาได้เขียนจริง ๆ แล้วครูสามารถทดสอบด้วยการเขียนได้โดยให้ขอทดสอบแบบปรนัยในด้านโครงสร้าง คำศัพท์ การสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอน

๑.๕ ในการออกแบบทดสอบการเขียนด้วยแบบทดสอบทั้งสี่นั้น ครูอาจจะออกแบบทดสอบให้มีสัดส่วนในด้านโครงสร้างไวยากรณ์มากที่สุด รองลงมาคือ คำศัพท์และสำนวน เครื่องหมายวรรคตอน และการสะกดคำตามลำดับ ของน้ำหนักความสำคัญของแบบทดสอบแต่ละฉบับที่ส่งผลต่อการเขียน

๑.๖ จากการศึกษพบว่าแบบทดสอบแต่ละฉบับมีค่าสหสัมพันธ์ภายในซึ่งกันและกัน โดยมีโครงสร้างไวยากรณ์สัมพันธ์กับคำศัพท์มากที่สุด คำศัพท์สัมพันธ์กับเครื่องหมายวรรคตอนน้อยที่สุดนั้น แสดงว่าองค์ประกอบทั้งสี่ด้านมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ในการสอนของครูจึงน่าจะสอนสิ่งเหล่านี้ให้สัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันด้วย

๑.๗ หากการศึกษผลการวิจัยในเรื่องเป็นไปด้วยดีว่า อาจารย์ปรุง ขบวนการของการเขียนโดยทั่วไป ของนักศึกษาให้ดีขึ้นด้วยวิธีการต่อไปนี้

๑.๗.๑ ให้นักเรียนประเมินผลงานของตนเองจากการศึกษาของ เดวิส^๑

^๑ Robert Elmer Davis, "An Experimental Study of High School Students' Grading their Own Essay, " Dissertation Abstract, 23 : 2242, January, 1963.

พบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษสูง จะปรับปรุงคุณภาพของการเขียนให้ดีขึ้นได้ และยังปรับปรุงการใช้เครื่องหมายวรรคตอนให้ดีขึ้นได้อีกด้วย แต่วิธีนี้ไม่ได้ผลกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนต่ำ

๑.๗.๒ ใช้หลักภาษาศาสตร์อธิบายขอบพระองค์ที่เกิดขึ้นในการเขียนภาษาอังกฤษ และใช้การฝึกกระสวนประโยคแบบปากเปล่า จะทำให้นักเรียนสามารถแก้ไขขอบพระองค์ให้ถูกต้องได้ ทั้งนี้เป็นผลการศึกษาของ ฟิชเชอร์^๑

๑.๗.๓ ให้นักเรียนได้มีโอกาสรับการฝึกพูดภาษาอังกฤษอยู่เสมอ ๆ โดยเน้นการฝึกพูดกระสวนประโยคที่สำคัญ ๆ จากการศึกษาของ แรมเซย์^๒ พบว่าการฝึกพูดภาษาอังกฤษบ่อย ๆ จะช่วยให้การเขียนของนักเรียนดีขึ้น เพราะช่วยลดจำนวนขอบพระองค์ให้ลดลง

๒. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวัดต่อไป

๒.๑ ถ้าหากว่าจะมีการศึกษาในเรื่องเดียวกันนี้ต่อไป ควรมีการศึกษาองค์ประกอบของการเรียนในด้านอื่น ๆ บาง เช่น การอ่านเอาใจความว่าจะส่งผลต่อความสามารถในการเขียนหรือไม่อย่างไร

๒.๒ ควรจะมีการเพิ่มตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาให้กว้างขวางออกไป โดยทำการศึกษาแยกตาม เพศ ระดับการศึกษา คะแนนเฉลี่ย เป็นต้น

๒.๓ น่าจะได้มีการศึกษาเพิ่มเติมในเรื่องเดียวกันนี้กับนักศึกษาโดยทั่ว ๆ ไปดูบ้างว่ามีขอบพระองค์ในแต่ละด้านอย่างไร

๒.๔ ควรมีการศึกษาเรื่องเดียวกันนี้ในกลุ่มตัวอย่างอื่น ๆ เช่นในระดับมหาวิทยาลัย ดูบ้าง เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามหาวิทยาลัย

^๑ John Charles Fisher, "The Application of Linguistic Description and Oral Pattern Practice in Remedial English Composition," Dissertation Abstract, 23 : 3363, March, 1963.

^๒

Andrew Boggs Ramsey, "The Relationship of Speech Training to Written English of Selected Sixth Grade Negro Students," Dissertation Abstract, 31 : 3076, December, 1970.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กานดา สีนวามนั วิธีสอนภาษาอังกฤษ ตอน ๑ องค์การกำรสุภ พ.ศ. ๒๕๐๕. ๑๒๓ หน้า.

คมคาย จงเจริญสุ "การสว่นอ่านและเขียน" เอกสารนิตยเทศการึกษา ๔๐ : ๕๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๒.

จันทรเพ็ญ สันตรสุ ความสามารถในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม ในโรงเรียนรัฐบาล ปรชญานินพนธ์ กม. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๑๓. ๖๕ หน้า.

ชวาล แพร่กุด เทคนิคการวัดผล พิมพ์ครั้งที่ ๓ โรงพิมพ์วัฒนาพานิช ๒๕๐๔. ๔๕๒ หน้า.

ถาวร สุมงค ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนฝึกหัดครูประกาศนียบัตรวิชาการึกษาของวิทยาลัยครูลุมแห่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปรชญานินพนธ์การึกษามหาบัศศิต วิทยาลัยวิชาการึกษาประสานมิตร มิถุนายน ๒๕๑๐. ๑๖๖ หน้า.

พิศทิพย์ ทวยเจริญ การึกษาข้อผิดพลาดในการอ่านการาเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตปีที่สอง วิทยาลัยวิชาการึกษาประสานมิตร และปทุมวัน ปรชญานินพนธ์การึกษามหาบัศศิต วิทยาลัยวิชาการึกษาประสานมิตร กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕. ๕๕ หน้า.

ล้วน ฉายยง และอังกค ตันศิริธมานนธ์ สติวิทยาการึกษา โรงพิมพ์วัฒนาพานิช ๒๕๑๕. ๒๓๖ หน้า.

สุโร พงษ์ทองเจริญ วิธีสอนภาษาอังกฤษ องค์การกำรสุภ ๒๕๐๕. ๑๖๔ หน้า.

ึกษาศิการ, กระทรวง หลักสูตรป ระการณียบัตรวิชาการึกษาชั้นสูง พ.ศ. ๒๕๑๐ โรงพิมพ์การึกษาพระนคร ๒๕๑๐. ๓๖ หน้า.

มยุรี สุขวิวัฒน์ "วิเคราะห์ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษ" รายงานการประชมทางวิชาการ เรื่อง ปัญหาการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ณ ห้องประชมหอสมุดแห่งชาติ ๑๑ - ๑๒ มิถุนายน ๒๕๑๓.

มยุรี สุขวิวัฒน์ "วิเคราะห์ปัญหาการสอบภาษาต่างประเทศแก่เด็กไทย" วารสารสภาการศึกษา
แห่งชาติ ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๑๑ : ปิฎกานัน ๒๕๑๓, หน้า ๑๓, - ๔๔.

Aquas, Estrella Floro, "English Composition Errors of Tagalog Speaker and Implications for Analytical Theory," Dissertation Abstract, 25 : 3561, December, 1964.

Blard, Ruth C., "A Survey of Errors in English Composition," The Journal of Educational Research, 56 : 228 - 235, January, 1963.

Bloomfield, Richard H., "Word length and Complexity Variable in Spelling Difficulty," The Journal of Educational Research, 49 : 531 - 535, March, 1956.

Chaleo Chaiyaratna, A Comparative Study of English and Thai Syntax, Doctor's Thesis, Bloomington, Indiana University, 1961, 287 pp.

Davis, Robert Elmer, "An Experimental Study of High School Students' Grading Their Own Essays," Dissertation Abstract, 23 : 2242, January, 1963.

Dixson, Robert James, Tests and Drills in English Grammar for Foreign Students, New York, Latin American Institute Press, 1949, 177 pp.

English Language Services, English 900 Book V., New York, Macmillan, 1964, 149 pp.

Fan, Chung Teh, Item Analysis Table, Educational Testing Service, Princeton, New Jersey, 1952, 32 pp.

Fitikides, Common Mistakes in English with Exercises, New York, Longmans, 1947, 154 pp.

Fisher, John Charles, "The Application of Linguistic Description and Oral Pattern Practice in Remedial English Composition," Dissertation Abstract, 23 : 3363, March, 1963.

Fries, Charles C., Teaching and Learning English as a Foreign Language, Ann Arbor Uni. Mich. Press, 1945, 153 pp.

Gerrettc, Henry E., Statistics in Psychology and Education, Wakils Feffer and Simons Private Ltd., Bombay, 1967, 491 pp.

Guanco, Nella Rivera, "A Descriptive - Contrastive Analysis of English and Tagalog Verbs," Dissertation Abstract, 24 : 2322, December, 1963.

Harris, David P., Testing English as a Second Language, McGraw - Hill Book Com., New York, 1969, 151 pp.

- Hayden, Prilgrim, Mastering American English, Englewood Cliffs, N.J., Prentice - Hall, 1956, 260 pp.
- Hymer, Robert Charles, "An Analysis of the Spelling Errors Found in the Written Composition of Fourth, Fifth, and Sixth Grade Children," Dissertation Abstract, 24 : 573, August, 1963.
- Kobayashi, Yoko, "A New Look at Reading in the College Program," English Teaching Forum, 8 : 20 - 25, March - April, 1970.
- Knoell, D.M., and Harris C. W., "Factor Analysis of Spelling Ability," The Journal of Educational Research, 46 : 95 - 111, October, 1952.
- Lado, Robert, Language Testing, McGraw - Hill Book Com., 1961, 152 pp.
- Lado, Robert, Linguistic Across Cultures : Applied linguistics for Language Teachers, Ann Arbor Uni. Mich. Press, 1957, 141 pp.
- Madarasz, Paul Huba, "Contrastive Linguistic Analysis and Error Analysis in Learning English and Hungarian," Dissertation Abstract, 29 : 931, September, 1968.
- Mc Mordie, W., English Idioms and How to Use Them, Rev. By R.C. Goffin, London, Oxford University Press, 1954, 350 pp.
- Narumon Saongplong, An Outline Programme for Remedying Grammatical Errors in Written English in Upper Secondary School in Thailand, SEAMES Regional English Language Center Singapore, 1968, 53 pp.
- Nebel, Dale Allon, "Errors in Oral English Usage of Pupils in Grade V. in Colorado," Dissertation Abstract, 24 : 1457, October, 1963.
- Osburn, Curtis Randall, "A Study of Selected Usage Errors in the Written Expression of Boys and Girls in Grades Three Through Six," Dissertation Abstract, 27 : 1295, November, 1966.
- Panee Boonthavi, An Error Analysis of the Written English of Thai University Students with Suggestions for Remedial Work, SEAMES Regional English Language Center Singapore, 1968, 46 pp.
- Pongsri Lekawatana and others, A Contrastive Study of English and Thai, Ann Arbor Uni. Mich. Press, 1969, 138 pp.
- Praninskas, Jean, Rapid Review of English Grammar for Students of English As a Second Language, Englewood Cliffs, Prentice - Hall, 1959, 310 p.
- Prapart Brudhiprabha, Error Analysis : A Psycholinguistic Study of Thai English Composition, Master's Thesis, Montreal, McGill University, 1972, 76 pp.

- Ramsey, Andrew Boggs, "The Relationship of Speech Training to Written English of Selected Sixth Grade Negro Students," Dissertation Abstract, 31 : 3076, December, 1970.
- Robinson, Kenneth, English Teaching in South East Asia, London : Evans Bros., 1960, 271 pp.
- Shelpherd, Edith E., "A Preliminary Experiment in Teaching English Usage," Supplementary Educational Monographs, 1925, 103 pp.
- Spiegel, Murray R., Theory and Problems of Statistics, Schaum Publishing Co., New York, 1961, 359 pp.
- The National Council of Teachers of English, English for Today Book III., New York, McGraw - Hill Book Co., 1962, 175 pp.
- ./ Vallette, Rebecca M., Modern Language Testing, Harcourt, Brace and World, Inc., 1967, 200 pp.
- Walker, Helen M., Elementary Statistical Methods, Henry Holt and Company New York, 1943, 302 pp.
- Winer, B.J., Statistical Principle in Experimental Design, New York, McGraw - Hill, 1962 672 pp.

ภาคผนวก ก.

การวางแสดงค่า PL, PH, P, r รายข้อของแบบทดสอบโครงสร้างไวยากรณ์

ข้อ	PL	PH	P	r	หมายเหตุ
๑	.๘๕	.๕๓	.๘๕	.๑๘	ปรับปรุงใหม่
๒	.๖๓	.๕๕	.๘๖	.๖๖	
๓	.๕๘	.๕๖	.๘๘	.๓๘	
๔	.๘๑	.๘๕	.๘๕	.๑๔	ปรับปรุงใหม่
๕	.๖๗	.๕๖	.๘๕	.๕๘	
๖	.๕๔	.๕๓	.๘๔	.๓๒	
๗	.๕๐	.๕๓	.๘๓	.๓๗	
๘	.๕๐	.๕๓	.๘๓	.๓๗	
๙	.๖๗	.๕๓	.๘๒	.๔๐	
๑๐	.๖๗	.๕๓	.๘๒	.๔๐	
๑๑	.๖๓	.๕๖	.๘๒	.๔๐	
๑๒	.๕๕	.๕๓	.๕๘	.๕๗	
๑๓	.๕๖	.๕๓	.๕๘	.๕๗	
๑๔	.๖๗	.๘๕	.๕๖	.๒๔	
๑๕	.๕๖	.๘๕	.๕๕	.๕๑	
๑๖	.๕๖	.๘๕	.๕๕	.๕๑	
๑๗	.๖๓	.๘๑	.๕๒	.๒๒	
๑๘	.๕๖	.๘๕	.๕๑	.๓๔	
๑๙	.๕๒	.๘๕	.๕๐	.๓๘	
๒๐	.๖๓	.๕๕	.๖๕	.๑๓	ปรับปรุงใหม่

(กอ)

ข้อ	PL	PH	P	r	หมายเหตุ
๒๑	.๕๕	.๕๘	.๖๕	.๖๒	
๒๒	.๕๖	.๕๑	.๖๕	.๖๕	
๒๓	.๕๗	.๕๑	.๖๕	.๓๒	
๒๔	.๕๘	.๕๘	.๖๕	.๖๕	
๒๕	.๕๙	.๕๑	.๖๕	.๖๕	
๒๖	.๕๖	.๕๘	.๖๕	.๖๐	
๒๗	.๕๘	.๕๘	.๖๘	.๓๒	
๒๘	.๕๗	.๕๕	.๖๓	.๖๕	
๒๙	.๕๕	.๕๘	.๖๒	.๓๖	
๓๐	.๓๕	.๖๕	.๕๗	.๓๐	
๓๑	.๕๘	.๕๕	.๖๑	.๖๘	
๓๒	.๕๗	.๖๕	.๖๐	.๑๖	ปรับปรุงใหม่
๓๓	.๕๕	.๕๕	.๕๕	.๓๑	
๓๔	.๕๘	.๖๓	.๕๖	.๑๕	ปรับปรุงใหม่
๓๕	.๓๕	.๖๕	.๕๗	.๓๐	
๓๖	.๓๕	.๖๓	.๕๐	.๖๖	
๓๗	.๓๕	.๖๓	.๕๐	.๖๖	
๓๘	.๓๕	.๖๓	.๕๐	.๖๖	
๓๙	.๖๖	.๕๕	.๕๐	.๕๘	
๔๐	.๖๖	.๕๘	.๕๐	.๕๕	
๔๑	.๓๕	.๕๕	.๕๘	.๖๖	
๔๒	.๓๕	.๕๕	.๕๘	.๖๖	

I
(กอ)

ข้อที่	PL	PH	P	r	หมายเหตุ
๕๓	.๒๖	.๖๓	.๕๖	.๕๑	ปรับปรุงใหม่
๕๔	.๒๒๒	.๓๐	.๕๖	.๕๔	
๕๕	.๓๐	.๕๙	.๕๔	.๑๕	
๕๖	.๓๓	.๕๒	.๕๔	.๑๕	
๕๗	.๒๒๒	.๖๓	.๕๔	.๕๖	
๕๘	.๑๑	.๓๔	.๕๓	.๖๓	
๕๙	.๒๒๒	.๖๓	.๕๒	.๕๒	
๖๐	.๓๓	.๕๔	.๕๒	.๑๑	
๖๑	.๓๐	.๕๒	.๕๑	.๒๓	
๖๒	.๒๒๒	.๕๙	.๕๐	.๓๙	
๖๓	.๒๒๒	.๕๙	.๕๐	.๓๙	
๖๔	.๒๒๖	.๕๒	.๓๙	.๒๔	
๖๕	.๒๒๒	.๕๖	.๓๔	.๓๖	
๖๖	.๑๕	.๕๙	.๓๖	.๕๓	
๖๗	.๒๖	.๕๔	.๓๕	.๒๐	ปรับปรุงใหม่
๖๘	.๒๒๒	.๕๓	.๓๕	.๒๙	
๖๙	.๓๐	.๕๑	.๓๕	.๑๒	
๗๐	.๒๒๒	.๕๔	.๓๕	.๒๙	
๗๑	.๒๒๒	.๕๑	.๓๑	.๒๒๒	
๗๒	.๑๕	.๕๔	.๓๐	.๓๔	
๗๓	.๑๑	.๕๔	.๒๖	.๕๑	
๗๔	.๐๕	.๕๒	.๒๔	.๖๒	

(ทอ)

ข้อที่	PL	PH	P	r	หมายเหตุ
๖๕	.๑๕	.๓๐	.๒๓	.๒๑	ปรับปรุงใหม่
๖๖	.๐๗	.๓๐	.๐๗	.๓๗	
๖๗	.๑๑	.๑๘	.๑๕	.๑๘	
๖๘	.๐๗	.๑๘	.๑๓	.๒๘	
๖๙	.๐๘	.๐๕	.๐๘	.๒๘	
๗๐	.๔๔	.๘๑	.๖๓	.๘๐	

ตารางแสดงค่า PL, PH, P, r รายชื่อของแบบทดสอบคำศัพท์และสำนวน

ข้อที่	PL	PH	P	r	หมายเหตุ
๑	.๓๕	.๖๙	.๘๘	.๓๘	
๒	.๖๙	.๙๖	.๘๕	.๔๘	
๓	.๕๙	.๘๕	.๙๓	.๓๒	
๔	.๕๙	.๘๕	.๙๓	.๓๒	
๕	.๓๓	.๙๕	.๕๖	.๔๖	
๖	.๔๔	.๖๓	.๕๔	.๑๙	
๗	.๓๙	.๕๙	.๔๘	.๒๒	
๘	.๓๙	.๕๒	.๔๔	.๑๕	ปรับปรุงใหม่
๙	.๒๒	.๖๙	.๔๔	.๔๖	
๑๐	.๓๙	.๕๒	.๔๔	.๑๕	ปรับปรุงใหม่
๑๑	.๒๒	.๕๙	.๔๐	.๓๙	
๑๒	.๒๖	.๕๒	.๓๙	.๒๘	
๑๓	.๒๖	.๕๖	.๓๘	.๓๖	
๑๔	.๑๕	.๕๖	.๓๔	.๔๕	
๑๕	.๑๕	.๔๔	.๒๙	.๓๔	
๑๖	.๑๕	.๓๐	.๒๒	.๒๑	
๑๗	.๐๔	.๓๓	.๑๖	.๔๘	
๑๘	.๐๔	.๒๒	.๑๒	.๓๘	
๑๙	.๐๔	.๑๑	.๐๙	.๒๑	
๒๐	.๖๙	.๙๙	.๘๙	.๖๓	

(กอ)

ข้อที่	PL	PH	P	r	หมายเหตุ
๒๑	.๕๒	.๕๖	.๗๘	.๕๕	ปรับปรุงใหม่
๒๒	.๖๙	.๘๑	.๙๘	.๑๘	
๒๓	.๕๒	.๘๕	.๙๐	.๓๘	
๒๔	.๕๕	.๓๘	.๖๙	.๒๒	
๒๕	.๓๓	.๘๑	.๕๕	.๕๕	
๒๖	๓๓	๖๓	.๕๒	.๓๑	
๒๗	.๓๓	.๕๖	.๔๔	.๒๔	
๒๘	.๓๐	.๕๒	.๔๑	.๒๓	
๒๙	.๑๕	.๔๘	.๓๐	.๓๘	ปรับปรุงใหม่
๓๐	.๒๙	.๓๓	.๒๙	.๑๘	

ตารางแสดงคำ PL, PH, P, r

รายชื่อของแบบทดสอบการสะกดคำ

ข้อ ข้อที่	PL	PH	P	r	หมายเหตุ
๑	.๙๐	.๙๖	.๘๕	.๔๖	ปรับปรุงใหม่
๒	.๕๒	.๙๖	.๙๔	.๕๕	
๓	.๕๖	.๙๗	.๙๒	.๔๙	
๔	.๔๔	.๖๙	.๕๖	.๓๘	
๕	.๓๙	.๙๔	.๕๖	.๓๘	
๖	.๓๙	.๕๕	.๔๘	.๒๒	
๗	.๒๖	.๔๘	.๓๙	.๒๔	
๘	.๒๒	.๔๔	.๓๓	.๒๕	
๙	.๒๒	.๔๑	.๓๑	.๒๒	
๑๐	.๒๒	.๓๙	.๒๙	.๑๘	
๑๑	.๕๒	.๘๘	.๙๒	.๔๔	
๑๒	.๕๒	.๘๑	.๖๙	.๓๒	
๑๓	.๔๔	.๙๘	.๖๒	.๓๖	
๑๔	.๓๙	.๘๕	.๖๐	.๕๓	
๑๕	.๓๓	.๘๕	.๖๐	.๕๓	
๑๖	.๔๑	.๙๔	.๕๘	.๓๔	
๑๗	.๓๐	.๖๙	.๔๘	.๔๔	
๑๘	.๒๖	.๙๐	.๔๔	.๓๙	
๑๙	.๐๙	.๕๘	.๓๐	.๕๙	
๒๐	.๐๔	.๖๓	.๒๙	.๖๘	

การวางแสดงค่า PL, PH, P, r รายชื่อของแบบทดสอบเครื่องหมายวรรคตอน

ข้อ	PL	P H	P	r	หมายเหตุ
๑	.๘๑	.๙๙	.๙๒	.๘๒	
๒	.๖๓	.๘๙	.๙๙	.๓๕	
๓	.๙๘	.๙๖	.๙๖	.๖๒	
๔	.๕๔	.๘๙	.๙๕	.๓๘	
๕	.๘๒	.๘๙	.๙๐	.๙๘	
๖	.๙๘	.๘๙	.๙๐	.๙๘	
๗	.๓๙	.๘๑	.๖๐	.๙๖	
๘	.๓๙	.๘๙	.๙๘	.๖๒	
๙	.๒๒	.๙๙	.๓๓	.๒๕	
๑๐	.๑๕	.๓๙	.๒๘	.๒๘	

.

ภาคผนวก ข

วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร

๑๖ ตุลาคม ๒๕๑๕

เรื่อง ขอความร่วมมือในการทำแบบทดสอบ

เรียน นักศึกษา

ข้าพเจ้าเป็นนิสิตปริญญาโทวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร มีความประสงค์ที่จะศึกษาเกี่ยวกับข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยในสถาบันฝึกหัดครู เพื่อใช้เป็นปริยฐานิพนธ์ค่าหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต

การศึกษาดังกล่าวจะเป็นผลสำเร็จได้ ก็โดยอาศัยความร่วมมือจากท่านในการทำแบบทดสอบอย่างเต็มกำลังความสามารถ ขอท่านอย่าได้เป็นกังวลหรือหวัหระวางที่ จะทำแบบทดสอบ เพราะข้อปฏิบัติเหล่านี้จะไม่กระทบกระเทือนต่อผลการศึกษาของท่าน และจะได้รับการเก็บรักษาไว้เป็นความลับอย่างดียิ่ง ผลการวิจัยและขอเสนอแนะจากการศึกษารังนี้ จะกล่าวเป็นส่วนรวมไปเฉพาะถึงบุคคลใดโดยเฉพาะเลย

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย.

ขอแสดงความนับถือ

นางสาว นพรัตน์ วัฒนศิริ

(นางสาวนพพร ทรัพย์ทวีผลบุญ)

คำอธิบายวิธีทำแบบทดสอบ

๑. แบบทดสอบนี้แบ่งเป็น ๕ ตอน ควบกันคือ
 - ก. โครงสร้างไวยากรณ์ ๙๐ ข้อ
 - ข. คำศัพท์และสำนวน ๓๐ ข้อ
 - ค. การสะกดคำ ๑๐ ข้อ
 - ง. เครื่องหมายวรรคตอน ๑๐ ข้อ
 - จ. การเขียนในระบับประโยคและระบับข้อความ
๒. แบบทดสอบตอนที่ ๑ ถึงตอนที่ ๔ มีข้อทดสอบรวมทั้งสิ้น ๑๓๐ ข้อ มีเวลาทำประมาณ ๑ ชั่วโมง คำถามของแบบทดสอบเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบทั้งสิ้น คำถามแต่ละข้อให้นักศึกษาเลือกคำตอบที่ถูกข้อที่สุดเพียงคำตอบเดียว จาก A B C หรือ D ที่ให้ไว้ เมื่อนักศึกษาเลือกได้คำตอบใด ก็ให้ขีดเส้นหนา ๆ จนเต็มช่องในเส้นคู่เล็ก ๆ หลังอักษรนั้น ตัวอย่างเช่น

$$A \text{ --- } B == C == D ==$$
๓. ถ้านักศึกษาขีดเส้นตอบไปแล้ว แต่ต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ ให้ขีดกากบาททับรอยเดิมเสียก่อน ให้ชัดเจนทุกครั้งไป แล้วจึงตอบใหม่ตามข้อ ๒ ดังตัวอย่างการเปลี่ยนคำตอบจาก A เป็น C ดังนี้

$$A \text{ --- } B == C == D ==$$
๔. แบบทดสอบตอนที่ ๕ เป็นการทดสอบการเขียนซึ่งมีทั้งการเขียนเป็นประโยคและเขียนเป็นข้อความ มีเวลาทำประมาณ ๑:๓๐ ชั่วโมง.

Part I Grammatical Structure (30 minutes)

Choose the correct word or words to complete each sentence.

- ✓ 1. He can finish the job he has the time.
- a. if
 - b. unless
 - c. except
 - d. however
2. Ethics a branch of philosophy.
- a. is
 - b. am
 - c. are
 - d. being
3. He has lived in the United States 1962.
- a. during
 - b. since
 - c. for
 - d. in
4. If it, I won't come
- a. rain
 - b. rains
 - c. rained
 - d. was raining
5. The President likes to play..... golf.
- a. a
 - b. an
 - c. the
 - d. No word is needed.
6. Before you go, make sure that each of you has set watch.
- a. his
 - b. her
 - c. my
 - d. your
7. He always his lectures with a joke.
- a. begin
 - b. began
 - c. begins
 - d. beginning
8. Bangkok is capital of Thailand.
- a. a
 - b. an
 - c. the
 - d. No word is needed.

9. Put the sentence below into passive construction. He is bringing a red rose to her.
- She is brought a red rose.
 - A red rose is being brought to her.
 - A red rose is being bringing to her.
 - She is bringing a red rose.
10. The boy was walking aimlessly.....the streets.
- cross
 - across
 - around
 - besides
11. Why were theboxes damaged.?
- ten first cardboard
 - first ten cardboard
 - first cardboard ten
 - ten cardboard first
12. If I in your position, I would study French.
- am
 - would be
 - were
 - have been
13. She'd rather live in Rome than in Pisa,?
- would she
 - wouldn't she
 - had she
 - hadn't she
14. In fact, it is thebook I have ever read.
- dull
 - duller
 - dillest
 - most dullest
15. Put the sentence below into passive construction. I go to school by bus.
- School is gone by bus.
 - School is gone to me by bus.
 - School is gone by me.
 - The sentence cannot be changed.
16. Our major is going to give a (an)speech.
- political very important.
 - very important political.
 - important very political.
 - very political important.

17. Look ! A manafter the bus. 21. I received letter this morning.
- a. runs a. a
- b. ran b. an
- c. running c. the
- d. is running d. No word is needed.
18. " Are the grapes sour ?" He wanted 22. There are twodaughters in that family.
- to know. He wanted to know.....
- a. are the grapes sour. a. marry
- b. the grapes are sour. b. marriage
- c. if the grapes are sour. c. marrying
- d. if the grapes were sour. d. married
19. He asked her what was in the curry. 23. He left after he the experiment.
- He asked her, ".....?"
- a. What was in the curry. a. had been finished
- b. What is in the curry. b. has finished
- c. What does the curry in. c. had finished
- d. What the curry was in. d. has been finished
20. I got up 24. "Don't do it!" He told me.
- a. at 5 O'clock on Monday in the He told me
- morning. a. don't do it.
- b. at 5 O'clock in the morning b. to do it.
- on Monday. c. not do it.
- c. on Monday in the morning at d. not to do it.
- 5 O'clock.
- d. on Monday at 5 O'clock in the morning.

25. HeEnglish for ten years but he hasn't learned anything.
- studies
 - was studying
 - has studied
 - had studied
26. Jack's house is two miles from school. Sam's house is three miles from school. Jack's house is from school than Sam's.
- farer
 - farther
 - more farther
 - less far
27. "I have been in Thailand for two years," she said. She saidin Thailand for two years.
- I have been
 - she was
 - she had been
 - she has been
28. I am very weak. I can't go on. Which sentence is correct ?
- I'm very weak so that I can't go on.
 - I'm very weak so that I can go on.
 - I'm so weak that I can't go on.
 - I'm so weak that I can go on.
29. Therefew mice in the kitchen.
- is
 - are
 - isn't
 - aren't
- ✓30.the newspaper, the Prime Minister has gone to Europe.
- Due to
 - According to
 - Because of
 - In spite of
31. I must start soon there before dark.
- get
 - to get
 - getting
 - got
32. Joe went to another store..... slacks.
- to
 - for
 - in order to
 - in order that

33. Put the sentence below into passive construction. We named him after his father.
- a. He is named by his father.
 - b. He was named by his father.
 - c. He was named after his father.
 - d. He named himself after his father.
34. I have no pen to write
- a. by
 - b. with
 - c. in ink
 - d. on
35. A hundred and fifty dollars rentmore than I can pay.
- a. is
 - b. are
 - c. seem
 - d. has
36. Yesterday I met a man who us with the work next month.
- a. helps
 - b. helped
 - c. will help
 - d. would help
37. This bill is worth five dollars. It's a
- a. five - dollar
 - b. five dollars
 - c. five - dollars bill
 - d. five - dollar bill
38. They say that they..... by 5 O'clock.
- a. arrive
 - b. will arrive
 - c. will be arrived
 - d. have arrived
39. Though the question was not difficult,boys could answer it.
- a. few
 - b. none
 - c. little
 - d. a little
40. The manager let us work early the day before the holiday.
- a. leave
 - b. to leave
 - c. leaving
 - d. left

41. Their house is the hill.
- a. under
 - b. at the bottom of
 - c. above
 - d. underneath
42.of them are torn or damaged in some way.
- a. Much
 - b. Many
 - c. Each
 - d. Little
43. He is honest man.
- a. a
 - b. an
 - c. the
 - d. No word is needed.
44. The policeman made us our car.
- a. stop
 - b. to stop
 - c. stopping
 - d. stopped
45.loyalty is an admirable quality.
- a. A
 - b. An
 - c. The
 - d. No word is needed.
46.should I carry this fruit in ? A tray.
- a. How
 - b. What
 - c. Where
 - d. In which
- ✓47. Joe visited his relatives..... he didn't want to.
- a. if
 - b. even though
 - c. since
 - d. in spite of
48. Bill calls up his mother in the morning once a year. He calls up his mother in the morning.
- a. sometimes
 - b. rarely
 - c. never
 - d. always

49. We aren't accustomed toup so early.
- get
 - have got
 - getting
 - be
50. I should get my coat
- clean
 - to clean
 - being cleaned
 - cleaned
51. He would have come if he about it.
- know
 - knew
 - had known
 - had been known
52. They allow ushere.
- smoke
 - smoking
 - to smoke
 - not to smoke
53. Ito go to the doctor at once.
- must
 - shall
 - have
 - needn't
54. He ate too much. If only he..... so much, he wouldn't have been fat.
- didn't eat
 - won't eat
 - wouldn't have eaten
 - hadn't eaten
55. These men at the drill press are father and son.
- worked
 - working
 - is working
 - have worked
56. Nobody heard the sound,..... ?
- doesn't anybody
 - does anybody
 - didn't anybody
 - did anybody

57. They believed him a spy

- a. is
- b. was
- c. being
- d. to be

58. Please mail this letter tonight,
.....?

- a. do you
- b. don't you
- c. will you
- d. shall we

59. It took me a fivefrom
here to the market.

- a. minute ~~walk~~
- b. minute's walk
- c. minutes walk
- d. minutes' walk

60. The natives' main diet.....
yams and fish.

- a. is
- b. are
- c. were
- d. have been

✓ 61. Joe didn't have a suit made.....
his father didn't want him to .

- a. because of
- b. because
- c. even if
- d. so that

62. When I got home, there was a
letter on the door step.

- a. lie
- b. lay
- c. lain
- d. lying

63. Miss Liu wishes that she.....
English well.

- a. knows
- b. knew
- c. has known
- d. had known

64. You.....go out in the rain.

- a. had not better
- b. had better not
- c. not had better
- d. hadn't better

65. The teacher told us yesterday that water..... at 32° Fahrenheit.
- a. freezes
 - b. freezing
 - c. is freezang
 - d. was frozen
66. Do a good deed you can.
- a. whatever
 - b. whenever
 - c. whichever
 - d. however
67. Neather of the actors seemed to know lines.
- a. his
 - b. our
 - c. your
 - d. their
68. He speaks Frenchthan he writes it.
- a. easier
 - b. more easy
 - c. more easier
 - d. more easily
69. She is one of the four sisters who
- a. sing
 - b. sings
 - c. is singing
 - d. have sung
70. "Will you please turn on the radio ?" My friend..... me to turn on the radio.
- a. said
 - b. asked
 - c. ordered
 - d. tell.

Part II Vocabulary and Idiomatic Usage (15 minutes)

Choose the word or words the meaning/^{of which} fits the sentence.

1. I usually collect postage - stamps in my leisure time.
It is my
a. job
b. duty
c. hobby
d. business
2. Each student has to a composition once a week.
a. hand on
b. hand in
c. hand down
d. hand over
3. In the fight, Charles his brother by accident. His brother was unconscious for three minutes.
a. knocked off
b. knocked at
c. knocked out
d. knocked over
4. Two three is six.
a. plus
b. times
c. minus
d. divided by
5. A channel cut through land for use of boats or ships is called a
a. river
b. gulf
c. canal
d. stream
6. The hour appointed for the meeting isn't to me.
a. convenient
b. comfortable
c. easy
d. proper
7. The looked at tickets and showed us to our seats.
a. usher
b. announcer
c. door keeper
d. ticket - seller

8. The old woman was too to push open the door.
- a. strong
 - b. weary
 - c. deaf
 - d. dim
9. It's unwise to with husband and wife.
- a. interest
 - b. interject
 - c. interdict
 - d. interfere
10. I our old friend Marrie Dodd the other day at the grocer's.
- a. ran after
 - b. ran on
 - c. ran into
 - d. ran over
11. A man who attends to the needs of the passengers in an airliner is
- a. a ground - hostess
 - b. a steward
 - c. an air - hostess
 - d. a pilot
12. Please help me to my income tax.
- a. find out
 - b. figure out
 - c. figure up
 - d. figure on
13. The meeting has been until next week.
- a. put forth
 - b. put on
 - c. put off
 - d. put up
14. A barber is a
- a. dress - maker
 - b. hair - dresser
 - c. dresser
 - d. hair - cutting
15. The opposite word of "amateur" is
- a. professional
 - b. inexpert
 - c. imperfect
 - d. unskilled

16. A group of us went to the airport to on her trip west.

- a. send Helen
- b. see Helen
- c. see Helen off
- d. send Helen off

17. It is difficult to deal with Mr. Smith. He is as as a mule.

- a. foolish
- b. harsh
- c. stubborn
- d. shrewd

18. My sister is my father's

- a. neice
- b. sister
- c. daughter
- d. aunt

19. A turtle deposits her eggs in the sand.

- a. looks after
- b. sits on
- c. lays
- d. covers

20. Do you have any relatives in this country ?

- a. friends
- b. cousins
- c. partners
- d. colleagues

21. I had no opportunity to discuss the matter with her.

- a. chance
- b. right
- c. privilege
- d. honour

22. He doesn't get along with anybody in the office.

- a. doesn't speak to
- b. doesn't make progress in
- c. isn't friendly to
- d. doesn't understand

Choose the word or words that have the same meaning with the underlined words.

23. Our class begins at 8.00 o'clock. I came to school on time. I reached the school about
- 8:30
 - 8:00
 - 7:45
 - 7:00
24. Beware ! There's a car coming.
- Look
 - Look for
 - Look out
 - Look up
25. We were all entertained by his tricks.
- amused
 - frightened
 - excited
 - annoyed
26. I don't like farang food. It's very expensive. Besides, it has no taste.
- Because
 - Though
 - In addition
 - As a result
27. The majority of boys like outdoor games.
- Most
 - A number of
 - All
 - In general
28. He hardly ever goes to bed before midnight.
- frequently
 - sometimes
 - very seldom
 - every now and then
29. The ship is making for the harbour.
- destroying
 - attacking
 - contributing to
 - going towards
30. They stayed overnight with American families.
- for the night
 - last night
 - night after night
 - night and day

Part III Spelling (10 minutes)

A. From the following groups of words, there is one misspelled word in each. Identify the misspelled word.

1.	a. dangerous	6.	a. surprise
	b. couragous		b. compromise
	c. famous		c. realise
	d. serious		d. revise
2.	a. unkind	7.	a. arguement
	b. unusual		b. improvement
	c. unnecessary		c. achievement
	d. unequal		d. movement
3.	a. disappear	8.	a. privilege
	b. dislike		b. college
	c. disagree		c. knowlege
	d. dissolve		d. village
4.	a. preference	9.	a. perceive
	b. reference		b. deceive
	c. recurence		c. beleive
	d. inference		d. receipt
5.	a. writting	10.	a. neutron
	b. putting		b. neural
	c. cutting		c. neurosis
	d. permitting		d. neumonia

B. Choose the correct answer to fill in each blank.

11. There will be an art ex__bition at the Town Hall.
 a. i
 b. si
 c. ci
 d. hi
12. This cloth is super_____to that.
 a. ia
 b. iar
 c. or
 d. ior
13. The concert was held in auditorim.
 a. eu
 b. ai
 c. iu
 d. ia
14. We had our dinner at a resturant in town.
 a. ou
 b. er
 c. au
 d. or
15. He is a favourite with his uncle.
 a. ou
 b. or
 c. er
 d. au
16. Betty hurrudly went down town this morning to catch a train.
 a. ie
 b. ei
 c. rie
 d. rei
17. His conscunce tells him that it is wrong.
 a. ei
 b. ie
 c. ai
 d. ae
18. My sister was born in Februry.
 a. ua
 b. ue
 c. rue
 d. rua

19. I'll give John a souvenir

when he returns home.

- a. ir
- b. or
- c. er
- d. ear

20. Sue is working in the library .

- a. ar
- b. rar
- c. ral
- d. er

Part IV Punctuation (5 minutes)

Choose the correct punctuation mark to complete each sentence. ("N"

means "no punctuation")

1. Are you used to American

food

- a. ?
- b. !
- c. .
- d. ,

3. He wanted to know if I would go

- a. ?
- b. !
- c. .
- d. ,

2. The rain was coming down hard

the wind began to abate.

- a. :
- b. ;
- c. .
- d. ,

4. It was a cold, windy, and rainy

day.

- a. -
- b. ,
- c. ;
- d. N

5. Fools need advice___ however,
only wise men profit by it.

- a. .
- b. ;
- c. :
- d. ,

9. English spelling is not entirely
without pattern___ however.

- a. ;
- b. :
- c. ,
- d. -

6. Someone asked Professor Baker___ 10. At eight o'clock___ Jack goes to
"What kind of exam will we have ?" class.

- a. ,
- b. ;
- c. :
- d. -

- a. ,
- b. .
- c. ;
- d. N

7. One of these coats is Betty___

- a. .
- b. s
- c. s'
- d. 's

8. Walter, who arrived first___
brought a gift.

- a. ,
- b. :
- c. ;
- d. N

Part V Writing (1.30 hour)

A. Write sentences, using one of these words or phrases in each sentence.

the other, as as, no sooner than, while, remind, would rather, since, look forward to, whether, lie.

B. Change the following sentences as directed.

1) To negative statements.

1. We catch a bus every morning.
2. He had to read a book of traffic regulations.
3. Mrs. Allen met Mrs. Baker downtown yesterday.

2) To questions.

4. George came to this country a year ago.
5. We have to study English at home every night.
6. There will be singing and dancing at the party.

3) To passive constructions.

7. They are checking the bags.
8. People speak English all over the world.
9. No one has opened that box for the last hundred years.
10. The secretary will read the minutes of the last meeting.

C. Combine each of the following pairs of sentences into one sentence by using the word given in each sentence.

1. She is a nice girl.

Everyone loves her (such a that)

2. He is poor.

He is honest (however)

3. He failed many times.

He still hopes to succeed. (in spite of)

4. He is a fool.

He is a knave. (both and)

5. He is good at English.

He is a good football player . (besides)

D. 1) Answer the following questions in complete sentences.

1. Are you used to having classes after lunch ?

2. How do you go to school everyday ?

3. Did you ever eat lobster ?

4. Will classes be meeting at 8:30 or 9:00 ?

5. Do you think you will have spent more money than you planned to ?

2) Make questions to which the words underlined in these sentences are the answers.

1. Dressing takes only five minutes.

2. My father is a doctor.

3. I prefer coffee to tea.

4. Jane's aunt is in Paris.

5. At the end of the summer Betty will have been playing tennis for seven years.

